

De Minister voor Rechtsbescherming

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**

Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

nota

Landenanalyse ten behoeve van de bezinning op de
toekomst van interlandelijke adoptie

Datum
22 oktober 2021

Ons kenmerk
-

1. Doel nota

2. Informeren over stand van zaken aangaande een landenanalyse in het kader van interlandelijke adoptie, voor een gesprek hierover op 26 oktober 2021.

3.

4. Aanleiding, gevraagde actie(s) en advies

5. Een belangrijke uitkomst van het afgelopen commissiedebat in juni is dat u dit najaar een vervolgbrief stuurt aan de TK met (o.a.) een verdieping van de dilemma's bij interlandelijke adoptie en een landenanalyse. Op 26 oktober 2021 spreken we over de opzet van de landenanalyse.

6.

7. *NB.*

- *Op 28 oktober volgt een gesprek met u over de opbrengst van het Diner Pensant en een outline voor de TK-brief.*

- *Op 1 november spreekt u nog met AEF over zijn onderzoek naar een publiekrechtelijk systeem.*

-

8. Toelichting op advies

9. Er wordt gewerkt aan een beoordeling van de landen van herkomst. Hierin wordt te kennen gegeven of en zo ja, in welke mate de dilemma's en risico's bij interlandelijke adoptie zich voordoen in specifieke landen van herkomst. Het gaat hierbij primair over het subsidiariteitsbeginsel en de stabiliteit van de rechtsstaat. De beoordeling is daarmee strikter dan zoals deze tot op heden plaatsvond.

10.

11. Voor twee landen van herkomst (Zuid-Afrika en Hongarije) is een concept van een beoordeling gemaakt (zie bijlage 1). Voor de andere landen van herkomst zal eveneens een beoordeling worden gemaakt. Werkbezoeken zoals gebracht aan de VS in de week van 11 oktober 2021 dienen daarvoor als input (zie bijlage 2). Met de wijze waarop de beoordeling in concept is opgesteld wordt een waardering gegeven over een bepaald land van herkomst. Het is ook voorstelbaar alleen weer te geven of en zo ja, welke risico's spelen bij een land. In dat geval kan hierover met de TK van gedachten worden gewisseld, waarna een eindoordeel volgt.

12.

13. *Bespreekpunt:* kunt u zich vinden in de wijze waarop (inhoud én vorm) de twee landen van herkomst zijn beoordeeld? Ook spreken we met u over

de opbrengst van het werkbezoek aan de VS en (mogelijke) gevolgen. De beoordelingen worden afgerond na bespreking met u en zijn gereed voor verzending van de TK-brief.

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Datum
22 oktober 2021

Ons kenmerk
-

- 14.
- 15. Politieke en bestuurlijke context**
16. De toekomst van interlandelijke adoptie heeft de aandacht van media en politiek. Verzending van de vervolgbrief over de toekomst van interlandelijke adoptie aan de TK is voorzien eind november/begin december.
- 17.
- 18. Communicatie**
19. DCOM is geïnformeerd over de nota.
- 20.
- 21. Afstemming**
22. Inhoud van nota is afgestemd de Ca.
- 23.**
- 24. Bijlage(n)**
 1. Voorbeeld van een landenbeoordeling (Hongarije en Zuid-Afrika);
 2. Conclusie werkbezoek aan de VS in de week van 11 oktober 2021.
 - 3.
 - 4.

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**

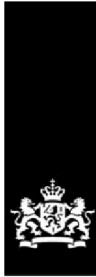
Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Datum

22 oktober 2021

Ons kenmerk

-

De Minister voor Rechtsbescherming

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**

Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Datum
26 oktober 2021

Ons kenmerk
-

nota

Ontwikkelingen bezinning op de toekomst van
interlandelijke adoptie

1. Doel nota

Instemmen met de outline van een brief over de toekomst van interlandelijke adoptie aan de Tweede Kamer.

2. Aanleiding, gevraagde actie(s) en advies

Op 28 oktober 2021 spreken we met u over:

- a. De relevante opbrengst van het Diner Pensant;
- b. Een outline van de Kamerbrief over de toekomst van interlandelijke adoptie;
- c. Het vervolg, in de vorm van het betrekken van de bevroegde (ervarings-)deskundigen bij o.a. de Kamerbrief.

NB. Op 1 november spreekt u nog met AEF over zijn onderzoek naar een publiekrechtelijk systeem.

3. Toelichting op advies

Ad a.) Het resultaat van het Diner Pensant

Voor het Diner Pensant zijn ervaringsdeskundigen en vertegenwoordigers van betrokken instanties uitgenodigd. Met hen is gesproken over:

- Welke aspecten moeten worden meegewogen bij beantwoording van de fundamentele vraag: stoppen of doorgaan?
- Welke argumenten (voor en tegen) moeten worden betrokken bij een keuze?
- Onder welke voorwaarden kan – publiekrechtelijk – worden doorgegaan wanneer hiertoe zou worden besloten?

In aanloop naar het Diner Pensant roerden enkele genodigden zich vanwege de uiteindelijke samenstelling van de genodigdenlijst en de concretisering van het programma. Desondanks kan de sfeer tijdens het diner zelf worden omschreven als constructief. Genodigden luisterden naar elkaar en gaven elkaar ruimte om gedachten en inzichten te delen. Ook werd er – op onderdelen – overstijgend meegedacht. Hoewel de meningen over interlandelijke adoptie verdeeld zijn, vinden genodigden elkaar op uitgangspunten zoals: belang van het kind voorop, subsidiariteit (stabiele opvang in het land van herkomst heeft de voorkeur), zorgvuldigheid en transparantie. In bijgaande sfeerimpressie is per gesprekstafel

de opbrengst weergegeven. Hierin zijn de aspecten, argumenten en voorwaarden die raken aan de dilemma's die eerder richting de TK zijn genoemd geel gearceerd.¹

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Bespreekpunt: we spreken kort met u over het verloop en de opbrengst van het Diner Pensant.

Datum
28 september 2021

Ad. b.) Outline van de Kamerbrief

Ons kenmerk
-

Mede op basis van het Diner Pensant is een outline voor de Kamerbrief over de toekomst van interlandelijke adoptie geformuleerd (bijlage 1).² Verzending van de Kamerbrief is voorzien eind november/begin december 2021. In bijgevoegde outline zijn de in deze Kamerbrief te behandelen items opgenomen. De focus ligt op de uitwerking van twee toekomstscenario's: stoppen of in aangepaste vorm doorgaan, met de volgende kernboodschap.

- Commissie Joustra onderzocht misstanden in het verleden. In het kielzog hiervan behoeft de toekomst van interlandelijke adoptie fundamentele heroverweging.
- Hierover is in juni 2021 met de Tweede Kamer van gedachten gewisseld.
- Een complex vraagstuk dat vanuit verschillende invalshoeken kan worden benaderd.
- Het verleden staat niet gelijk aan heden. In de huidige tijdsgeest kijken we anders aan tegen adoptie. De wereld heeft zich verder ontwikkeld (van goeddoen naar niet het beste middel en meer alternatieven in herkomstlanden).
- Er is van fouten geleerd (in de vorm van strakkere regelgeving (HAV), meer toezicht etc.). Tegelijkertijd kent het systeem inherente kwetsbaarheden.
- Vaststaat dat interlandelijke adoptie niet op de huidige voet kan worden voortgezet.
- De vraag waar we ons voor gesteld zien, luidt: is het anno 2021 verantwoord om in aangepaste vorm door te gaan of gerechtvaardigd om te stoppen?
- Beantwoording van deze vraag vergt scherpe keuzes. Want én ieder risico op onregelmatigheden uitsluiten, én alle kinderen zonder ouders een goede toekomst bieden én die kinderen in hun land van herkomst laten opgroeien gaat niet samen. Iedere keuze heeft zijn trade off(s).
- Hiertoe zijn twee toekomstscenario's uitgewerkt.
- *Toekomstscenario stoppen:*
 - Argumentatie: interlandelijke adoptie creëert een vraag naar adoptiekinderen. Kinderen komen in tehuizen terecht vanwege interlandelijke adoptie. Elk risico op misstanden moet worden uitgesloten. Het weghalen van kinderen uit hun eigen land en cultuur maakt dat een identiteit verloren gaat. Zij moeten in het land van herkomst (kunnen) worden opgevangen.
 - Trade off: voor gevallen, waar geen opvang in een land van herkomst voorhanden is, biedt interlandelijke adoptie geen uitkomst meer.
 - Randvoorwaarden: bij een keuze voor stoppen met interlandelijke adoptie horen enkele condities waarmee rekening moet worden

¹ Betreft hier kortgezegd de dilemma's: het belang van het kind op micro- versus macroniveau, extra waarborgen versus subsidiariteit bij selectie van landen en hervorming van het stelsel versus teruglopende aantallen adopties.

² Inclusief de gevoerde 1-op-1 gesprekken met genodigden voorafgaand aan het diner.

gehouden, zoals: afhandeling van gesloten overeenkomsten (met aspirant-adoptiefouders), afbouw bij betrokken instanties en communicatie met de landen van herkomst (over alternatieven).

- *Toekomstscenario doorgaan:*
 - Argumentatie: stoppen zal misstanden in de landen van herkomst niet tegengaan en levert geen verbetering van de situatie op in die landen. Kinderen verblijven in sommige gevallen onder slechte omstandigheden in tehuizen. Niet alle herkomstlanden kunnen zelf een toereikende oplossing bieden voor hun kinderen. Voor die schrijnende gevallen moet interlandelijke adoptie behouden blijven.
 - Trade off: er bestaat een risico op onregelmatigheden bij de mogelijkheid van adoptie. Dit kan niet worden gereduceerd tot nul.
 - Randvoorwaarden: een keuze voor doorgaan ligt alleen in de rede wanneer wordt voldaan aan meerdere condities die het systeem verbeteren. De belangrijkste zijn: een landselectie die een strikte toets op subsidiariteit doorstaat, sterk toezicht op de naleving van procedures (in de landen van herkomst) en op (aspirant-)adoptiefouders en geadopteerden toegesneden begeleiding en nazorg.
 - Hiermee moet worden gewaarborgd dat: interlandelijke adoptie enkel aan de orde is als goede opvang niet in het land van herkomst kan worden gerealiseerd, het risico op onregelmatigheden zo minimaal als mogelijk wordt gemaakt en er voldoende oog is voor en hulp bij de ervaringen en uitdagingen van geadopteerden.
- Over – de toekomst van – interlandelijke adoptie bestaan vele meningen en scherpe tegenstellingen. Wel is eenieder het erover eens dat het belang van het kind voorop dient te staan.
- Het uiterst ingewikkelde besluit over de toekomst van interlandelijke adoptie ligt bij een nieuw kabinet. Hangende dit besluit zal de opschorting die momenteel van kracht is, worden gecontinueerd (OF opgeheven).

Beslispunt: kunt u instemmen met verdere uitwerking van de Kamerbrief op basis van bijgaande outline en deze kernboodschap? Medio november 2021 bespreken we met u een conceptversie van de Kamerbrief.

Ad. c) Vervolg, betrekken deskundigen

De betrokkenheid bij de toekomst van interlandelijke adoptie is groot bij de bevroegde deskundigen. Van belang is hen ook te betrekken bij het vervolg. De eerste vervolgstap betreft voornoemde Kamerbrief. In dit verband zal bij deze deskundigen worden getoetst of we de ingebrachte objectieve argumenten inzake de beide toekomstscenario's goed hebben begrepen. Na verzending van de Kamerbrief volgt op enig moment definitieve besluitvorming waaraan uitvoering zal moeten worden gegeven met het adoptieveld. Hiervoor wordt bekeken of een representatief kernteam kan worden samengesteld van ervaringsdeskundigen en vertegenwoordigers van bij interlandelijke adoptie betrokken instanties.

Bespreekpunt: we staat kort stil bij de voorgenomen wijze om (ervarings-)deskundigen te betrekken bij het vervolg.

4. Politieke en bestuurlijke context

De toekomst van interlandelijke adoptie heeft de aandacht van media en politiek. Aan de TK is toegezegd de dilemma's bij interlandelijke adoptie te verdiepen, een landenanalyse te maken en onderzoek te doen naar een publiekrechtelijk systeem.

5. Communicatie

DCOM is geïnformeerd over deze nota.

6. Afstemming

Inhoud van nota is afgestemd met Ca.

7. Bijlage(n)

1. Outline Kamerbrief toekomst interlandelijke adoptie
2. Sfeerimpressie Diner Pensant van 12 oktober 2021

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Datum
28 september 2021

Ons kenmerk
-

De Minister voor Rechtsbescherming

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**

Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling
Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Datum
11 november 2021

Ons kenmerk
-

nota

Ontwikkelingen bezinning op de toekomst van
interlandelijke adoptie

1. Doel nota

Bespreken van de brief over de toekomst van interlandelijke adoptie aan de Tweede Kamer (TK) en de door de Centrale autoriteit opgestelde landenanalyse.

2. Aanleiding, gevraagde actie(s) en advies

Op 17 november 2021 spreken we met u over:

- a. Een conceptversie van de Kamerbrief over de toekomst van interlandelijke adoptie;
- b. De gewijzigde opzet van de analyse van herkomstlanden.

3. Toelichting op advies

a. Kamerbrief (*bijlage 1*)

Indachtig het gesprek op 28 oktober met u over de outline is een conceptbrief opgesteld. Verzending van de Kamerbrief is voorzien eind november/begin december. In de conceptversie zijn de twee denkbare toekomstscenario's uitgewerkt: stoppen met interlandelijke adoptie en een nieuw adoptiesysteem. Bij de uitwerking hebben wij een strikte lezing van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind (IVRK) als uitgangspunt gehanteerd. Dat betekent dat de norm strakker is dan de uitgangspunten van het Haags Adoptieverdrag (HAV) die tot op heden leidend zijn geweest.

- Het IVRK stelt dat interlandelijke adoptie uitsluitend als uiterste maatregel mag worden ingezet en enkel te rechtvaardigen is als dit het ontwikkelingsperspectief van kinderen daadwerkelijk dient en als minder ingrijpende alternatieven om het kind te beschermen zijn uitgesloten. Opgroeien in een (pleeg)gezin in het eigen land heeft de voorkeur boven interlandelijke adoptie. Het mag dan enkel gaan om de kwetsbare kinderen voor wie écht geen passende opvang beschikbaar is of kan worden gecreëerd.¹
- Hier zit een verschil met het de uitgangspunten van het HAV. Hierin wordt interlandelijke adoptie als substituut gezien van binnenlandse adoptie en wordt pleegzorg in het land zelf niet als beter alternatief gezien. Een permanente oplossing krijgt de voorkeur boven een tijdelijke oplossing (pleegzorg). Dit betekent dat een land met een beroep op het HAV de voorkeur kan geven aan interlandelijke adoptie boven het organiseren van pleegzorg in eigen land.

¹ Artikelen 20 en 21b van het IVRK en visie op interlandelijke adoptie van de Kinderombudsman.

Kernboodschap

Conform voornoemde bespreking wordt in het concept geen definitief standpunt ingenomen, maar worden de gevolgen en risico's van de toekomstscenario's benoemd. Op basis van deze uitwerking kan een nieuw kabinet een besluit nemen over de toekomst van interlandelijke adoptie. De kernboodschap luidt als volgt.

- De commissie Joustra onderzocht misstanden uit het verleden en concludeerde dat deze misstanden structureel en permanent van aard waren.
- Het toezicht op interlandelijke adopties is geïntensiveerd en Nederland heeft het Haags Adoptieverdrag in 1998 geratificeerd. Dit heeft echter niet geresulteerd in het volledig wegnemen van kwetsbaarheden binnen het systeem. De commissie Joustra stelt dat de kans op misstanden aanwezig blijft.
- Om die reden is een fundamentele herbezinning nodig. Met de kennis van nu moeten we een keuze voor de toekomst maken die recht doet aan het belang van geadopteerden. Vaststaat dat we op de huidige voet niet verder kunnen. De vraag hoe dan wel is ingewikkeld.
- Interlandelijke adoptie is een complex en emotioneel vraagstuk dat vanuit verschillende perspectieven kan worden benaderd.
- Op basis van een weging van deze perspectieven, het onderzoek naar een publiekrechtelijk systeem van AEF en de landenanalyse die door de Centrale autoriteit is opgesteld zijn twee toekomstscenario's uitgewerkt: stoppen met interlandelijke adoptie en een op roots gericht adoptiesysteem. Bij beide scenario's worden de gevolgen geschetst en zijn condities geformuleerd waaraan zou moeten worden voldaan.
- Behoud van interlandelijke adoptie kan alleen worden overwogen indien het belang van het kind meer centraal komt te staan. Hiervoor moeten strengere eisen worden gehanteerd: een reactieve houding, strikte landselectie, centrale bemiddeling, versterkt toezicht en eenduidig toetsingskader, op geadopteerden en adoptiefouders toegesneden hulp en beschikbare informatie over afkomst.
- Bij stoppen met interlandelijke adoptie moeten onder andere de lopende procedures op een ordentelijke manier worden afgehandeld. Daarom moet rekening worden gehouden met in ieder geval de volgende condities: nakomen van afspraken, verantwoorde afbouw, archivering van dossiers en communicatie met herkomstlanden.
- De beantwoording van de fundamentele vraag over de toekomst van interlandelijke adoptie, is aan een nieuw kabinet.
- Hangende het besluit van een nieuw kabinet worden de toekomstscenario's voor zover mogelijk voorbereid en blijft de huidige opschorting van kracht. De vergunninghouders worden hiervoor in redelijkheid gecompenseerd.

Beslispunt: kunt u instemmen met de inhoud en vorm van de Kamerbrief?

c. Landenanalyse (bijlage 2)

De Centrale autoriteit werkt aan een landenanalyse. In deze analyse wordt beoordeeld of en zo ja, in welke mate kwetsbaarheden bij interlandelijke adoptie zich voordoen in specifieke landen van herkomst. Naar aanleiding van een eerste gesprek met u hierover op 26 oktober 2021 is meer differentiatie aangebracht in de wijze van beoordelen: aantal criteria is uitgebreid (van drie naar negen) en er

Directoraat-Generaal Straffen en Beschermen

Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Datum

28 september 2021

Ons kenmerk

-

wordt met behulp van drie stippen (i.p.v. twee kleuren) een waardering gegeven. De beoordeling is strikter dan een beoordeling zoals deze tot op heden plaatsvindt.

In de bijgevoegde landenanalyse is een algemene inleiding en een waardering van een aantal landen (Hongarije, Zuid-Afrika, Haïti en Verenigde Staten) opgenomen. Voor Hongarije is ook een toelichting bijgevoegd. Een dergelijke volledige beoordeling is eveneens in de maak voor de andere herkomstlanden. De analyse zal dan worden meegezonden met de Kamerbrief.

Bespreekpunt: kunt u zich vinden in de wijze waarop de landenanalyse wordt uitgevoerd?

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**

Directie Sanctie- en
Slachtofferbeleid
Portefeuille Toezicht en
Behandeling

Datum
28 september 2021

Ons kenmerk

-

4. Politieke en bestuurlijke context

De toekomst van interlandelijke adoptie heeft de aandacht van media en politiek. Recent zijn er schriftelijke Kamervragen gesteld over interlandelijke adoptie. Hierin wordt gevraagd naar de gevolgen van de opschorting voor vergunninghouders. Vermoedelijk op aangeven van de vergunninghouders. In elk geval is bekend dat een vergunninghouder contact heeft met Kamerleden om te kennen te geven dat die organisatie medio 2022 zal liquideren. Wellicht leidt dat ertoe dat Kamerleden willen inzetten op het opheffen van de huidige opschorting dan wel het spoedig nemen van een besluit (om een nieuw stelsel vorm te geven).

5. Communicatie

DCOM is geïnformeerd over deze nota.

6. Afstemming

Inhoud van nota is afgestemd met Ca.

7. Bijlage(n)

1. Concept Kamerbrief toekomst interlandelijke adoptie;
2. Voorbeeld landenanalyse door de Centrale autoriteit.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Thailand

Subsidiarity principle

Although Thailand has not embedded the subsidiarity principle in law, it does apply this principle. The first step is to examine whether the child can be placed within the extended family or within their own district. If this is not possible, adoption within Thailand is considered. If this is not an option either, an international family may be sought for the child concerned.

Social issues

In general, the Thai population has little inclination to take in a child with which there is no family relationship. Cultural aspects play a part in this. If a child goes off the rails after placement with a family to which it is not related, this will often be attributed to the absence of a genetic link with the adoptive parents, in which case the blame is placed on the biological parents. A troubled background of the biological parents, such as crime or drugs, forms an obstacle to internal adoption.

The Child Adoption Centre (CAC) (the Thai equivalent of the Ca) and the Thai licence holder HOLT organise meetings to increase the number of Thai adoptive parents. However, these meetings do not immediately produce many prospective adoptive parents. The Thai population and government regard intercountry adoption as a positive phenomenon. Placing children in a family unit is always given preference over placement in an institution.

Youth protection system

The main reasons why children are placed in children's homes are abandonment, poverty, the parents' inability to look after the child and the parents being in prison. Due to reluctance to look after an unknown person's child, there are few foster families. Most children are cared for by relatives in the form of 'informal kinship care'. Many of the children in children's homes have special needs, including HIV and behavioural issues not further specified or diagnosed.

Since 2000, Thailand has made significant progress in developing alternative care for children. Because support is often arranged at the national or provincial level, however, children living in more remote areas have great difficulty accessing this support. Both UNICEF and Save the Children are making efforts to improve the youth protection system. UNICEF endeavours to take support to the more remote areas. UNICEF provides information on child rearing and has set up a notification point for reporting child abuse. Save the Children has developed four child protection programmes aimed at preventing child trafficking, supporting migrant children and asylum seekers and improving the youth care system. Various government bodies (such as the Department of Social Development and Welfare (DSDW)) and NGOs assist children who have been placed in alternative care or are at risk of ending up there. The first priority is to provide assistance to children and families within their own community, which includes counselling and financial assistance enabling the children to continue living with their relatives.

Procedures

Surrender

Children born out of wedlock are often surrendered. If parents want to surrender their child, they can contact the Department of Children and Youth (DCY), a children's home or the Thai adoption agency. Social workers offer counselling to parents wishing to surrender their child. During this counselling, the various available options are discussed. The first question is always whether the parents would be able, with support, to look after their child after all. If this is not possible, there will be a choice of two options: temporary or permanent surrender. In the former case, adoption will not be an option. In the latter case, a document confirming the permanent surrender of the child will be signed after counselling. During the counselling, the consequences of surrender are discussed at great length. This means that the biological parents are well aware of what they are doing. It may happen that the Director-General (DG) of DCY orders a further investigation if there is not enough evidence that sufficient counselling was offered and options were examined. However, this happens only rarely.

The procedure with regard to foundlings is that the police initially make enquiries in the vicinity of the location where the child was found. The police prepare a report in this respect, which is submitted to DCY. Subsequently, DCY performs a further investigation, which involves placing advertisements in newspapers and making its own enquiries in the relevant villages/region, among other things. A report is drawn up of these activities, which is presented to the DG of DCY. The DG ultimately decides about the adoptability of the child.

Review

The legal grounds of the surrender are always checked with a legal council in the region concerned. Eventually, the surrender is again submitted to DCY.

The CAC comes under the responsibility of the Ministry of Social Development and Human Security, Department of Children and Youth. The CAC has a central position within the adoption infrastructure in Thailand. The CAC oversees the entire adoption procedure and plays an important part on essential points within the adoption procedure. The CAC is a well-run organisation. The general impression is that the adoption procedures are conducted with integrity and due care. The adoption infrastructure in Thailand is clear. The staff members of the CAC, the adoption agency and the children's homes all know who is responsible for what and are well aware of the principles of the Hague Adoption Convention. Procedures are also carried out on the basis of these principles. The matching process is conducted by a multidisciplinary committee and is followed by a trial period. This trial period needs to be a success in order for the adoption to go ahead. Ultimately, the CAC is responsible for the adoption decision. The procedure is an administrative procedure that does not involve a court.

During the latest working visit, it was pointed out that, although the files in Thailand could not be more complete, Thailand does not send the child's entire file to the Netherlands. This is to prevent unnecessary information from being sent, while there is also a practical problem in that translations are expensive and time consuming. It was agreed that the files sent would be as complete as possible and that the Ca IKA would ask for additional information where necessary.

Parentage information

The child has access to parentage information. The CAC has a post-placement department, where files are kept with due care. Parentage questions are handled by the CAC. The CAC considers it important that adoptees should be able to trace their origins. The CAC assists adoptees in their search for their family. Adoptive parents can access the file, while adoptees aged between 10 and 18 can do so with DCY's permission. Children under 10 can only obtain information with a doctor's statement if there is a serious medical or mental health problem. The biological family can access the file with DCY's permission. Adoptive parents receive training on how to tell a child about their origins in an age-appropriate manner. There are also specific roots programmes through which adoptees can learn of their origins.

Risk of corruption

Thailand scores 36 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 104th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €16,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Haiti

Subsidiarity principle

The Central Authority in Haiti is the *Institut du Bien Etre Social et des Recherches* (IBESR). IBESR is responsible for the entire youth protection system and plays a central role in the adoption procedure. IBESR is aware of the subsidiarity principle and examines whether children can be placed with their own relatives or in their own country. The options for domestic adoption are limited, partly because of the risk of *Restavek* (child slavery). Parents often opt for *adoption plénière* (strong, intercountry adoption) in order to prevent *Restavek*. However, IBESR does endeavour to promote domestic adoption and to find foster families in Haiti. This is not yet sufficient to meet the need experienced by a large number of children.

Social issues

In Haiti, 300,000 children are living in *Restavek*. This is 1 out of every 15 children, with 60% being girls. These children do not go to school, are used as drudges in the 'host family' and are exploited in all kinds of ways, including sexually.

The socioeconomic situation in which most Haitians find themselves makes it rather complicated to return children to their relatives. In addition, situations often occur in which the parent's new partner refuses to look after the children already there, which means that a return to the parental home is not an option. During the latest working visit, NGOs indicated that intercountry adoption is a conceivable means of helping vulnerable children in a country such as Haiti. However, alternative options must be carefully examined. The situation in Haiti is turbulent at present, especially the political situation. Whether this affects the adoption chain is unknown.

Youth protection system

The youth protection system functions insufficiently. There are virtually no programmes aimed at preventing separation of parent and child, and the system offers children insufficient protection from harmful phenomena such as *Restavek*, child labour and child marriages. NGOs in particular have rolled out many improvement initiatives, but no adequate system can be expected in the short term. Despite the fact that the entire youth protection system seems to be in disarray (due to limited resources and manpower), there is sufficient attention for the intercountry adoption procedures.

Procedures

Surrender

The surrender procedure is meticulously organised. Parents wanting to surrender their child receive guidance and information from social workers. Although the surrendering parent's identity is checked as much as possible, this process contains vulnerabilities due to the lack of a reliable database

and the practice of documents being available on demand (in return for payment). During the working visit in 2019, it was suggested to take a DNA sample from adoptable children in order to obtain certainty about the relationship between surrendering parent and child. This could not yet be realised at that time.

Review

Since the entry into force of the Hague Adoption Convention for Haiti, great progress has been made in increasing the quality of the adoption procedures. The legislation is in place and is consistent with the principles of the Hague Adoption Convention. IBESR supervises the procedure, and the court reviews the documents and decisions, even though courts have to work under difficult circumstances and the number of judges is limited.

A multidisciplinary team examines which prospective adoptive parents are suitable to raise the child. This is followed by a trial period, after which a decision is made as to whether the adoption can go ahead.

Parentage information

According to IBESR, access to parentage information has been well organised since the Hague Adoption Convention entered into force for Haiti, and the information is available. The files pre-dating that moment are often incomplete. This differs per adoption agency involved and period.

Risk of corruption

Haiti scores 18 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 170th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €24,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Hungary

Subsidiarity principle

The subsidiary principle has been properly embedded in procedures. An investigation is carried out into whether children can grow up in their own country, with initial consideration being given to possibilities within the child's extended family. For as long as biological parents maintain contact with their child, a child can live with a foster family on a long-term basis. When a child has been declared adoptable, suitable adoptive parents are first sought within the child's own province. If these are not available, the search is widened to other provinces. The majority of adoptable children are adopted nationally; only a small number are eligible for intercountry adoption.⁵

Social issues

Domestic adoption primarily involves children below the age of 3. For children with special care needs, sets of children (siblings) and children older than 3, intercountry adoption is an option in order for the child to grow up in a family unit. Practically no adoptive parents are available at the national level for Roma children in particular, due to the stigma attached to this community. During its latest working visit, UNICEF indicated that intercountry adoption offers these children a future and that the cessation of intercountry adoption would hit them hard. The Ca IKA sees many matching proposals from Hungary for sets of children (siblings), whereby older children (6+) are adoptable as well. Because these children often have a troubled background, there is a greater chance of more serious problems. This justifies the question whether adoption is still in these children's best interests.

Youth protection system

Although Hungary has adequate youth protection legislation, it is not always implemented. Vulnerable families have insufficient access to basic services and help that prevents children from being taken into care, or they are insufficiently able to find this help. In addition, biological parents sometimes have insufficient access to help and complaints procedures. The future looks bleak in particular for disabled Roma children aged 6 or older. The discussions with Hungary's Central Authority during the latest working visit revealed that their upbringing in foster families is often below par.

Procedures

Surrender

If a parent wants to surrender their child, they are asked to sign a statement of surrender. Adoptability may also be due to the death of the biological parents or the fact that parents cannot provide their child with proper care. If a parent's authority has been terminated and the parent has not been in

⁵ In 2017, for example, around 230 out of approximately 1,000 adopted children were adopted internationally.

touch for more than six months, the child may become adoptable and the parent is not asked to consent to the adoption. The Guardianship Council takes the decision to declare the child adoptable after checking whether there has been any contact and after seeking the advice of the guardian, the family counsellor of the child protection agency and the municipal counsellor on whether the parents have shown progress. The biological parents and foster parents are heard as well. The biological parent is given the adoptability decision in writing and has the option to file an objection and subsequently lodge an appeal. Appeal proceedings rarely happen in practice. The biological parent will no longer be kept informed once the intercountry adoption has been initiated. When the child has been declared adoptable, access rights will be suspended for two years. This means that the biological parents are not allowed to contact the child. Adoptability (and the associated suspension of access rights) may be extended by two years.

Review

In principle, the court is not involved in any part of the adoption procedure. Adoption is an administrative operation. The Hungarian Central Authority reviews the adoptability of the child. The matching process is multidisciplinary, and the five most suitable families are taken into consideration. The relevant child protection officer plays a key part in this process, because they know the child well. Once the match has been established, there is a trial period during which the adoptive parents look after the child in Hungary. If this period goes well, the Guardianship Council, the adoption agency and the Central authority jointly decide whether the adoption can go ahead. The Guardianship Council approves the adoption, whereupon the Central Authority issues a certificate. During the latest working visit, it appeared that the Ca IKA's additional questions about an adoption proposal may be interpreted by Hungary as a sign of insufficient trust.

Parentage information

Although successful matching requires a large amount of information about the child, Hungary provides limited information about the parents' background for privacy reasons. This increases the risk that adoptive parents will be confronted with problems that are more serious than previously estimated, while making it more difficult for the Ca IKA to assess the adoption proposals.

Children have opportunities to exercise their rights to obtain parentage information.

Risk of corruption

Hungary scores 44 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 69th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €16,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Lesotho

Preliminary remark

Less information is available about Lesotho because there have been no working visits for a considerable period, and the latest information obtained from ISS dates from 2014. The Dutch licence holder was asked to provide an update on some points. If the adoption relationship is to be continued, the Ca IKA will conduct a working visit in order to complete the picture of Lesotho.

Subsidiarity principle

The subsidiarity principle is applied adequately. The first step is to examine whether the child can grow up with its own parents or relatives or in permanent foster care. If this is not possible, domestic adoption will be considered. If this is not an option either, the child will be eligible for intercountry adoption.

Social issues

In Lesotho, children are sometimes left as foundlings. This creates issues in respect of surrender and parentage. These issues will be discussed below. In addition, it causes issues in the matching process, due to the unpredictability of problems/special needs. Prospective adoptive parents are screened specifically on how they deal with the resulting uncertainties. In domestic adoption procedures, there is a preference for older girls.

Youth protection system

Since 2011, the country has made good progress in improving the youth protection system, with the focus on strengthening families and offering alternative care for children who can no longer live at home. The short lines mean that there is little to no bureaucracy, and time intervals are short, so children quickly have clarity about their growing-up perspective.

Procedures

Surrender

Safeguards are in place for the surrender procedure. The circumstances of surrender are difficult to assess because of the many foundlings, but Lesotho makes great efforts to find children's relatives. Examples include notices via radio channels and police investigations. If a biological mother from Lesotho gave birth in South Africa and has relatives in Lesotho, the child will be placed with relatives in Lesotho.

Review

Leaving a child as a foundling is a criminal offence in Lesotho. If a child has been abandoned, the Ministry will be able to take decisions in the child's interests. Where possible, the biological relatives are tracked down in order to check whether any of them can look after the child. The biological relatives may issue a statement to the effect that they are unable to look after the child. This is taken into account in the decision to have the child adopted. Until the adoption decision, the biological parents have opportunities to object to the adoption. The process of matching parents and children in the context of internal and intercountry adoption is conducted in Lesotho itself by the Central Authority/Ministry via a committee, in which process the choice of adoptive parents is transparent. The court checks whether permission has been granted, whether the adoption is in the child's interests, whether the child has agreed and whether any payments were made for the adoption. Among other things, the court requires a social report from the Ministry and documentary evidence of the permission. The court may attach conditions to the adoption.

Parentage information

The right to parentage information is emphasised in that children are given a life book containing information about their origins, while adoptive parents are offered assistance in informing the child about their origins, and children and adoptive parents may receive guidance in the child's search for the child's origins. Generally speaking, in the case of foundlings, it often happens that less information is available about the child's origins.

Risk of corruption

Lesotho scores 41 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 83rd among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €6,500.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

The Philippines

Preliminary remark

As there has been no recent working visit by the Ca IKA, the picture is incomplete. If the adoption relationship is to be continued, the Ca IKA will conduct a working visit in order to complete the picture of the Philippines.

Subsidiarity principle

The subsidiarity principle has been embedded in legislation. The first step is to look for biological relatives. Intercountry adoption is regarded as the option of last resort. Domestic adoption is promoted, so that the child can retain its social and cultural identity. The government is also in the process of streamlining procedures for national adoption with the aim to accelerate permanent placement of children. Finally, the Philippines endeavours to find adoptive parents for siblings, older children and children with serious health problems or disabilities within the country.

Social issues

At present, there are no social issues that are known to affect the adoption chain.

Youth protection system

The Philippines has an active policy agenda to fight poverty, develop youth assistance and support parents. In order to prevent neglect and abandonment, the Department of Social Work and Development (DSWD) has designed an extensive child protection programme. This programme encompasses the protection of children, placement in care, availability of therapeutic interventions and promotion of the child's return to their family. The focus is also on health, education, help with living expenses and employment. Legislation, policy and implementation programmes have been developed with the aim to create residential care and community-focused care settings.

Since 2012, the department has been reinforcing the foster care system. Between 2017 and 2019, DSWD approved 2,187 recognised foster parents, and 2,636 children were placed in foster families. During the same period, the number of children in specialised residential institutions went up as well. Far more children are still living in residential institutions than in foster families. The quality of the residential institutions has significantly improved.

Questions remain about the supervision of some private residential institutions that stay under the radar. Questions also remain about the resources allocated for the purpose of further expanding the foster care system. ISS concludes that, if sufficient investments are made, the number of children in institutions will decline and an increasing number can be placed in foster families or in community-focused care that is organised in accordance with international standards.

Procedures

Surrender

When biological parents surrender a child, they have to sign a Deed of Voluntary Commitment (DVC). Before they do so, the parents are informed of their options to keep the child and make use of assistance and support, and the option of temporary care arrangements such as foster care is discussed as well. If a parent still wants to surrender the child after that, they will receive counselling. On this occasion, the counsellor talks in a comprehensible manner about the consequences of surrender, the importance of providing relevant information about the child, the option of internal and intercountry adoption, the opportunities for contact when the child has come of age and the right to reconsider the decision to surrender the child within three months of signing the DVC. Upon the execution of the DVC, parental authority is terminated and authority is transferred to the state.

Review

Safeguards are in place for the adoption procedure. Various organisations are involved, which means that the process is carried out in a professional and thorough manner.

The Intercountry Adoption Board (ICAB) has been designated as the Central Authority for intercountry adoptions. DSWD is the competent body for national adoptions and decides on the adoptability of the child. If DSWD is requested to declare a child adoptable, the file must contain supporting documents that reflect the steps taken to find the child's relatives. DSWD decides whether the child will be adopted internationally. ICAB may ask for supplementary documentation/information in this regard. The court is the competent body to terminate parental authority in cases of neglect or abuse.

For matching purposes, qualified social workers prepare a detailed report on the child. The report contains a recommendation from the social worker about the most appropriate form of care for a child. Reports older than six months will be updated. In 2018, a manual for social workers was introduced with the aim to improve the working method. In addition, measures were taken to accelerate the adoption process so that the child's uncertainty about their future would not be prolonged unnecessarily. ICAB sends five to ten suitable files of prospective adoptive parents to the child's social worker. The latter selects the two most suitable families, based on the child's specific needs and background, and presents these families to the Intercountry Adoption Placement Committee (ICPC). This committee will then advise ICAB about the most suitable family. ICAB assesses the ICPC's considerations and decides on the advice. The adoption decision will become final through the ruling of the court in the receiving country.

Parentage information

Adoptees have access to parentage information. An application can be made by an adult adoptee with a written authorisation from ICAB or by the adoptive parents if the adoptee is still under age or is under guardianship, on submission of a statement from a doctor or psychologist regarding the need for the information or, in certain cases, an order from a court or competent official. The biological family has no access to information about the adoption without the adoptee's permission. The adoptee and the adoptive family receive guidance in the process. In addition, the biological parents and

immediate family members are offered guidance in order to dampen down expectations and solve the problems that are expected to emerge during the search.

Risk of corruption

The Philippines scores 34 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 115th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €22,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

China

Subsidiarity principle

Children adopted from China are always foundlings. China endeavours to find the biological family. If these attempts are unsuccessful, it is examined whether children can be adopted in their own country. The number of domestic adoptions has increased in recent years. The provincial administration will only register a child with the China Center for Children's Welfare and Adoption (CCCWA) when the options for adoption of that child in their own country are exhausted.

Social issues

Previously, Chinese adoptive parents were interested mainly in young and healthy children. Some adoptive parents are now also willing to adopt an older child or a child with a minor operable special need. The practice of leaving children as foundlings creates issues in respect of surrender and parentage. These issues will be discussed below. In addition, it causes issues in the matching process, due to the unpredictability of problems/special needs. Prospective adoptive parents are screened specifically on how they deal with the resulting uncertainties. In domestic adoption procedures, there is a preference for older girls.

Youth protection system

China keeps improving the care of children in the youth protection system. An increasingly extensive foster care system has been developed, in which this foster care is often associated with and being supervised by children's homes.

In addition, China has set up medical operation programmes, for instance for cleft lip and palate or heart surgery. These are intended for children living in homes as well as for children living with their biological parents. This may prevent parents from surrendering their children. These programmes greatly increase the possibilities for local adoption in respect of the children with such special needs living in homes.

The improvement of the system is continuing and will produce even more effect in the coming years. Expectations are that intercountry adoption from China will no longer be necessary in the medium term.

Procedures

Surrender

Although safeguards are in place for the procedure for parents surrendering their children, children who are formally surrendered are ineligible for intercountry adoption. These children are adopted domestically. Children eligible for intercountry adoption are always foundlings, often aged between 1

and 3 years and/or disabled. The foundlings problem entails that it is difficult to assess the circumstances of the child's surrender. When a child is left as a foundling in China, the person responsible at the children's home issues a report about the circumstances of the abandonment and a statement about the failed attempts to find the child's biological parents. Until a few years ago, the one-child policy was the main reason for surrendering children, with girls in particular being surrendered due to cultural motives. By now, the one-child policy has been relaxed (families are allowed to have two or three children), and appreciation for girls has increased recently in China. These days, the children adopted to the Netherlands are predominantly boys (more than 80%). At present, it is likely primarily because of special needs that parents surrender their children. Acceptance of a child with special needs is low, especially in the countryside. This places social pressure on the biological parents. In addition, many parents have limited access to medical facilities or health care insurance.

Review

There is no independent court in China that reviews the adoption. Adoption is an administrative procedure. The CCCWA plays a central role in the procedure, and the ultimate decision is taken by the provincial administration of the region in which the child lives. In 2015, it was pointed out to China that the files were insufficiently up to date. By now, the CCCWA has a separate department that follows up additional medical and/or development questions raised by the licence holders about the children, so as to give the licence holders a clear picture of a child's medical and developmental situation.

The 2016 report of the Council for the Administration of Criminal Justice and Protection of Juveniles (RSJ) argued that adoptions from China would have to be ceased because no control or supervision was possible. It claimed that the Ca IKA was not allowed to ask questions and that the licence holders were not allowed to be in touch with the children's homes. By 2018, licence holders indicated that this had changed. According to licence holders, the CCCWA is open to questions about the children's files. Both operational and policy matters can be discussed with contact persons within the CCCWA. Contacts with homes are possible as well, which contacts provide valuable information on and insights into the practice and policy regarding the accommodation and adoption of children in China. Although the CCCWA is open to questions about children's files and allows direct contacts with children's homes, the Ca IKA has experienced that it is difficult to obtain information on the course of the procedures in China.

China uses a computer system in which the CCCWA puts children with special needs up for adoption. Intermediary bodies then have 72 hours in which to assess the reports on the children and check whether they have the right parents for those children. If they do, they express an intention to match the child with the prospective parents. They subsequently have the option to carry out a detailed match or to have an additional investigation performed.

Parentage information

The CCCWA retains the adoption files permanently. Adoptees can obtain independent access to the file from the age of 18. Until that time, they will need the assistance of their adoptive parents, and the application will be submitted via the licence holder. If the adoptive parent and the person who registered the child for adoption have indicated that the data must remain secret, this wish will be respected and the file will remain closed.

The topics discussed during the working visit included the opportunities for adoptive parents and adopted children to return to the children's home independently in order to establish contact and potentially start looking for the biological parents. Adoptive parents can establish contacts via Bridge of Love, which is part of the CCCWA. This organisation will then liaise with the children's homes. Looking for biological parents is not allowed. The police already looked for them when the children were found.

In the case of foundlings, it often happens that less information is available about the child's origins.

Risk of corruption

China scores 42 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 78th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €22,000 (including travel).

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Taiwan

Subsidiarity principle

Taiwan gives priority to domestic adoption over intercountry adoption, both in terms of regulations and in practice. The authorities have developed a platform for adoption within the area (hereafter: internal adoption). If the child cannot be adopted within the country itself via this platform, a certificate will be issued. The Ca IKA checks the subsidiarity certificate. The authorities might be more active in promoting internal adoptions. The Taiwanese adoption agencies play an active role in this process. In theory, the biological mother may indicate that she does not want the child to be adopted internally and opt for intercountry adoption once the child has featured on the internal adoption platform for the mandatory period. This happens very rarely in practice.

Social issues

Although the Hague Adoption Convention does not apply to Taiwan, the principles of the Convention have been well embedded in the area's legislation and implementation practice.

Internal adoptive parents are less available for children aged 3 and above, and there is little to no interest in children with special needs in Taiwan. The fact that surrendering parents have a history of drug abuse, a criminal past or mental health issues is another deterrent for adoptive parents. Cultural and economic motives play a part in the decision not to place a child in Taiwan. People hold conservative views, in which the blood line is important. Women have become more independent, have jobs and are less inclined to have children, let alone prepared to raise another person's child. Nevertheless, Taiwan has a large number of internal adoptions.

Youth protection system

Taiwan's rapid economic growth in recent decades means that there is little poverty. Taiwan's child population (aged 0 to 14) comprises approximately 2.8 million children. Apparently, the main reason for separation of parent and child is abuse in various forms, such as abandonment, physical or mental abuse, sexual abuse and neglect. Among other things, the area has seen a large number of cases of child abuse (more than 16,000 reported cases in 2013), a high rate of suicides and suicide attempts among children, stateless children (especially children of migrant mothers and unknown fathers), children deprived of their liberty, abducted/missing children, teenage pregnancies and child labour. Because of the large number of cases of child abuse, the authorities have set up a 24/7 free advice helpline that offers child protection and youth protection services. In addition, a mandatory notification mechanism is in place especially for medical staff, social workers, educators and other professionals. The Taiwanese authorities have developed various initiatives and programmes to prevent separation of parent and child. Despite these efforts, the NGOs emphasise the necessity of a comprehensive action plan for children's rights which should improve the quality of the youth protection system. The NGOs also stress the importance of preventative measures and further promotion of network placement, since the number of children living in children's homes is still high. The law provides for a particular order of alternative care: the first option is 'guardian families', then network placement, then foster families and finally institutions.

Procedures

Surrender

Sociocultural views (unmarried motherhood, drug abuse, mental health issues of the mother or a visible disability of the child) are often reasons for surrendering the child. Ascertaining the surrendering parents' motives and decision-making process is part of the adoption procedure. Help and guidance are offered in order to ensure that children can still grow up in their own family or environment. When an adoption request is submitted to the court, a statement of surrender is required as well.

Review

The adoption procedure provides proper safeguards for children's rights. The court proceedings are thorough. Both the surrendering parents and the adoptive parents must attend the hearing. If the court has doubts about the matching, it will ask for a 'cross match', which is monitored by a different licence holder. A separate information centre is in place (the Child and Juvenile Adoption Information Center) for the purpose of providing prospective adoptive parents in Taiwan with information about the adoption procedure.

Parentage information

The Child and Juvenile Adoption Information Center is tasked with storing and retaining files and adoption details, granting adoptees inspection of the files and helping them in their search for their roots. The children's homes also provide support in those searches. In 2019, Taiwan indicated that 78% of the searches were successful. The search only sometimes fails if the file is old or incomplete.

Risk of corruption

Taiwan scores 65 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 28th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €16,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

South Africa

Subsidiarity principle

South Africa adequately implements the subsidiarity principle by examining whether children can grow up in their own country as part of a family unit. All efforts are directed first of all at returning children to their own family. The next best option is placement within the extended family, then placement within the cultural community and subsequently placement with an adoptive family in South Africa. Only when all these options are exhausted will intercountry adoption be considered. By far the greater majority of adoptable children are adopted nationally compared with intercountry adoptions.

Social issues

South African adoptive parents are often unwilling to adopt children of parents with a troubled background such as drug abuse or alcohol abuse. The number of abandoned children is high. Apparently, around 3,500 children are abandoned alive each year. Some of them are left in a safe place, such as a police station or hospital (sometimes right after their birth). An even larger number of children are left anonymously in unsafe places (on rubbish tips, in fields or in waste bins) and are dead by the time they are found (the estimated number is around 7,000 children). Therefore, intercountry adoption often involves foundlings or abandoned children. This creates issues in respect of surrender and parentage. These issues will be discussed below. In addition, it causes issues in the matching process, due to the unpredictability of problems/special needs. Prospective adoptive parents are screened specifically on how they deal with the resulting uncertainties.

Youth protection system

There are various programmes aimed at supporting parents and thus preventing separation of parent and child. Although the number of placements in foster care has increased in the last ten years, the number of children (in particular HIV-infected children) in children's homes has also gone up, and the foster care system is overwhelmed. Seven out of ten children live below the poverty line, and poverty is often one of the main reasons for the separation of parent and child. The government has launched a foster care improvement plan, which is to result in effective and sustainable management of foster care programmes, among other things. UNICEF has developed various initiatives to improve the situation for families. Only a small number of children are declared adoptable, partly because there is a shortage of social workers.

Procedures

Surrender

The surrender procedure is meticulous. Parents receive guidance and are heard by an independent court. As well as children who are surrendered, adoptions from South Africa also involve foundlings and abandoned children. In those cases, it is difficult to assess the circumstances of surrender. If

children are abandoned in a hospital (following birth or admission), a parent can usually be identified. In the case of foundlings or abandoned children, the government does endeavour to find the parents or relatives, for instance by placing advertisements in local newspapers. In some cases, these persons are found, and the family can agree to adoption (if they cannot raise the child themselves).

Review

The safeguards for children and parents have been laid down in laws and regulations, and an independent court checks whether these have been adequately observed. South Africa has a strong and independent legal system. The available written information makes no mention of concerns about the reliability of government institutions. During its working visit, the Ca IKA found that supervision of the adoption chain was adequately regulated. The files make it clear what steps were taken and what efforts were made to find the biological family in the case of foundlings.

Parentage information

There is an adoption register in which children aged 18 and older can access their parentage details. The court retains the files as well. In the case of foundlings, however, there is often little information about the child's origins.

Risk of corruption

South Africa scores 44 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 69th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €19,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Bulgaria

Subsidiarity principle

Bulgaria has embedded the subsidiarity principle in legislation. Initially, a solution is sought within the biological family. Social services want to examine all the options for placement of the child at national level. The child may be adopted internationally only if all domestic options have been exhausted. In that case, the child will first be placed on a national adoption register. If no suitable adoption parents have been found after six months, or if three available families have decided not to adopt the child, the child will be placed on the intercountry adoption register.

Domestic adoption is promoted through an annual adoption day. This is an initiative of the Association of Adopted and Adopters, which aims to increase social interest in national adoption and form support groups. The Bulgarian child protection agency also takes part in the event.

Social issues

Bulgarian adoptive parents primarily adopt young, healthy children. It is difficult to place older children (above the age of 7), children with special needs and Roma children at national level.

Youth protection system

Bulgaria has proper child protection legislation. Despite the country's efforts to align its legislation and policy with the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), there are still many challenges according to ISS. There is no clear division/coordination of responsibilities, there is a lack of staff and the material resources available are insufficient.

Each year, 2,000 children are separated from their families. Altogether, there are more than 11,000 children in Bulgaria who live separately from their families. The most vulnerable groups (according to UNICEF) include children aged 0 to 3, disabled children and adolescents, abandoned children, children who grow up in poverty and experience social exclusion, victims of violence, children who have no access to education, children who get tangled up with the law and refugee children, especially those on their own. Children from minority and vulnerable groups, such as Roma children and disabled children, are at the greatest risk of being taken into care. There is a lack of proper facilities to support families with a disabled child. Other factors that increase the risk of placement in care are stigmatisation or prejudices, teenage pregnancies and child marriages in some Roma communities.

Since 2016, steps have been taken to develop prevention programmes, create family-oriented care, close institutions, transform homes into independent residential facilities for adolescents and develop social and medical facilities for children with a disability.

In 2019, the NGO 'Disability Rights International' (DRI) published a report describing inhumane and hazardous living conditions of children in Bulgarian children's homes. The principal conclusion of the report was that the homes for disabled children are still functioning as institutions, albeit in newer and

smaller buildings. The report also found that, although there was an increase in the number of children growing up in foster families rather than children's homes, there were also many foster families with which no children had been placed.

As regards the introduction of new policies to promote progress in social services and child protection, the various NGOs in the field have repeatedly expressed their concern about the ongoing deferral of the entry into force of these policies and the discontinuation of the policy programmes aimed at child protection. There is still a great risk that children are abandoned and taken into formal care rather than receiving support in order to remain with their families.

Procedures

Surrender

Parents are adequately informed. In principle, a parent needs to agree to the adoption. A child may be adopted without parental permission if that child has been abandoned or if the parent fails to provide the child with proper care or exercise proper parental authority. In the latter case, it must be clear that a parent did not make an effort to achieve the child's return during a period of six months after the placement in care. When a parent seeks contact on a one-off basis, the six-month period will start again.

Review

The court informs the parents of the consequences of the placement in care. The relevant section of the Family Code (legislation) is read out. This means that all parents are aware of the procedure. Social services are obliged to present the ruling to the parents. Parents can file an objection to this ruling.

Only after everything has been tried will the child be enrolled in the local adoption register. At the end of the six-month period, the parents are once again informed. The social worker visits the parents for this purpose. If the parents no longer reside at the relevant address, enquiries will also be made at previous addresses. If the social worker cannot find the parents, the form will be left at the last known address.

The domestic adoption process involves a special council. The goal is to find parents for the child, not to find a child for the parents. Around three to five prospective adoptive parents are considered for each child. The adoption decision is taken by means of a vote, for which requires a two-thirds majority of the council. After the council has made a decision, the biological family still has the chance to speak up before the court approves the adoption. The court may also decide not to approve the adoption if it has the impression that something went wrong in the procedure.

If parents are found to make efforts towards reintegration, the children can be returned to their biological parents, even if they have already been enrolled in the adoption register. At that time, all adoption procedures are suspended.

If an intercountry procedure is already underway, the ministry will ask social services for an up-to-date view on what is best for the child. The procedure can still be reversed right until the moment when the court gives a final ruling on the adoption. The court wants to have all social reports in its possession in order to arrive at a ruling. These reports should contain the child's entire history and make it very clear that no options are available other than intercountry adoption.

It takes a long time before children are eligible for adoption. Although it has been clear for some time that the children cannot be returned to their parents, much time is devoted to looking for a solution within the family (sometimes up to three years). This means that children are older by the time they are eligible for adoption.

Bulgaria has taken steps to reinforce the domestic and intercountry adoption procedures and bring them in line with the Hague Adoption Convention. According to ISS, some points remain capable of improvement, such as the manner of preparing children for adoption and the provision of guidance during the trial period and after the adoption.

Parentage information

Once a child has turned 16, they can submit a request to the court for access to parentage information. This request will be granted if there are important reasons for doing so. In practice, this turns out to be a complex if not impossible procedure. At the end of 2020, proceedings were pending before the Supreme Court of Cassation in an attempt to obtain clarity about the interpretation of the term 'important reasons'. The Ca IKA is not aware whether a judgment has been given yet, and if so, if this has made the procedure more accessible.

Risk of corruption

Bulgaria scores 44 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 69th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €8,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

United States

Preliminary remark

For a proper understanding of the environment surrounding adoptions in the US, it must be pointed out that there is a public system and a private system. If children end up in the public youth care system, the prospect of permanent placement in a family is unfavourable for a large number of children, especially if they enter the system at an older age. Although the US can be regarded as a wealthy country, the youth care system is not well organised in all areas. However, when biological parents deliberately opt for domestic or intercountry adoption, the child is adopted via the private system. These children do not, in principle, end up in the public youth care system.

Subsidiarity principle

Within the private system, the implementation of the subsidiarity principle is limited. Biological parents have a great degree of influence on where the child will be placed. Although the biological parent is first given the option to have the child adopted at national level, the parent may decide that intercountry adoption is to be preferred. During the guidance/option counselling provided to the biological parent, the availability of alternative options is checked several times. If the parent subsequently opts for intercountry adoption, the active search for domestic adoptive parents will be abandoned.

Social issues

By far the greater majority of children are adopted nationally. Children who are eligible for adoption to the Netherlands are primarily children whose parents experience drug issues, mental health problems, violence and imprisonment. Some American adoptive parents expect that this troubled background will cause problems in case of domestic adoption and therefore prefer adoption from another country. The US is both a sending country and a receiving country. This means that, in general, the implementation of the subsidiarity principle may be called into question. The biological parent's decision carries considerable weight in the exploration of options in the child's own country. The biological parents' freedom to choose increases opportunities for open adoption in case of intercountry adoption. This is because parents will choose adoptive parents who more readily accept their troubled background.

Youth protection system

The public youth protection system is not well organised in all areas but is separate from the private system that results in adoption. Although preventative help is available, certain target groups have difficulty accessing this help or are less inclined to use it. The protection options have been rated poor, because the prospect of permanent placement is unfavourable once a child has entered the public system. There is an increasing amount of federal legislation to help states reduce the number of children in foster care, and programmes have been launched to adopt children out of foster care. According to ISS, however, this policy seems to be less effective for particular target groups (Afro-American and Latino families).

Procedures

Surrender

The surrender procedure is transparent. Parents receive professional guidance in their decision to surrender, and all alternatives are discussed. The biological parents choose the adoptive parents, which increases opportunities for contact between the biological parent and the child (open adoption).

Review

The procedure provides for several review moments and opportunities to reconsider the surrender. Prior to the final adoption, the child is looked after by the adoptive parents in the context of a trial period. This period is monitored and assessed in the interests of the child. An independent court reviews the adoption procedure against the provisions of the Hague Adoption Convention.

Parentage information

There are great differences between states in terms of adoptees' access to parentage information. In the absence of permission from the biological parents, obtaining information may be complicated. By now, most states are in the process of providing full access to the adoption files. However, nearly all the adoptions realised are open adoptions, which means that children have opportunities to contact their biological family.

Risk of corruption

The US scores 67 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 25th among 180 countries.

Costs

The costs add up to approximately €50,000.

Information on the country/area analysis

Introduction

On 9 June 2021, a committee debate was held pursuant to the report of the Joustra Committee. This debate concerned the future of intercountry adoption. On this occasion, the Minister for Legal Protection exchanged views with the Lower House about dilemmas associated with intercountry adoption.¹ Following the parliamentary debate, an investigation was carried out into the extent to which these dilemmas manifest themselves in respect of specific countries and/or areas.² The Central Authority for International Children's Issues (*Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden* (Ca IKA)) has drawn up an analysis per country, involving the countries with which an active adoption relationship was maintained and from where children were adopted in 2019 and 2020. This country analysis is not yet complete. There are countries with which an adoption relationship was maintained but from where no children were adopted in these years, either because of COVID-19 or for other reasons. An analysis of these other active countries will be drawn up at a later stage.

Based on the Ca IKA's analysis, a number of criteria were applied that are related to the dilemmas discussed during the committee debate. In this context, it must be stressed that these dilemmas do not mean that the adoptions are riddled with malpractices or that malpractices occurred. In addition, the countries of origin were assessed from a Dutch perspective and may themselves take a different view in respect of this analysis. The analysis has not been discussed as such with the countries of origin, although it includes information gathered during working visits to these countries by the Ca IKA. The report of a working visit is always discussed with the country of origin. The analysis is also based on the country information published by the International Social Service (ISS), fact sheets available to the Ca IKA, information provided by licence holders and, occasionally, other websites. The licence holders were not involved in the formulation of the criteria, the conclusions and the review.

Intercountry adoption must be in the child's best interests. The Ca IKA already assesses countries in accordance with the standards of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), the Hague Adoption Convention (HAC) and the Placement of Foreign Children for Adoption Act (*Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie*). The subsidiarity principle plays a central part in these assessments. The subsidiarity principle means that a country of origin must effectively have investigated whether a child can safely grow up in their own country as part of a family unit. Domestic adoption or long-term foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option. This need not be a drawn-out investigation, for that matter, because children should quickly gain clarity about their growing-up perspective. This analysis also considered whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country.

The prevailing spirit of the age concerning intercountry adoption, and specifically the discussion pursuant to the Joustra Committee's conclusions, has made it clear that the reliability and transparency of procedures in countries of origin must be more strictly monitored when it comes to intercountry adoption. This was therefore the approach taken in this country analysis towards the countries of origin and the partnerships with those countries, giving particular consideration to the macro level.

¹ *Parliamentary Papers II 2020/21*, 31 265, No. 93

² For the sake of convenience, reference will be made below to 'country' or 'countries', but this term should be read as 'countries and/or areas'.

Analysis criteria:

- application of the subsidiarity principle, with the focus on investigation: the extent to which the country examines whether children can grow up in their own country with a parent or relatives, in their own cultural community, in a long-term foster family or in an adoptive family. Intercountry adoption is used only as a last resort. Domestic adoption or permanent foster care placement is preferred to intercountry adoption and must have been effectively examined as an option;
- social issues: the extent to which social issues exist that affect the adoption chain;
- the youth protection system, whereby it is assessed whether the country concerned takes such measures to protect children in its youth protection system as may reasonably be expected of that country. Consideration was given to:
 - a. prevention: the extent to which parents receive help and support to prevent separation of child and parents;
 - b. quality: the extent to which the system guarantees adequate protection for the child; and
 - c. development: the efforts made by the country to improve the youth protection system;
- the course of the procedures, with consideration being given to:
 - a. surrender: the surrender procedure, involving questions such as whether there is a reliable statement of surrender, whether the biological parents are asked for a statement once parental authority has been terminated and whether or not the children are mostly foundlings, meaning the circumstances of the child's surrender cannot be assessed;
 - b. review: the manner in which adoption procedures are reviewed, with a focus on whether procedures are transparent and whether they are reviewed by, for example, an independent court;³ and
 - c. parentage information: the opportunities for a child to obtain parentage information in the country of origin, with a focus on accessibility and availability of information;
- risks of corruption in the country, based on the Transparency Corruption Index 2020. The score on the Transparency Corruption Index ranges from 0 (much corruption) to 100 (little corruption).⁴ The score is not specifically aimed at the adoption chain. In countries in which corruption is more common in general, greater alertness is required in the adoption chain;
- the average costs: the total costs of intermediary services in the Netherlands and in the country of origin in relation to an adoption procedure. The cost structure differs from one country to another. In addition, the contribution from the government is greater in some countries than in others.

³ The HAC does not stipulate that a court must be involved in the procedure. An administrative procedure also meets the provisions of the HAC.

⁴ The Transparency Corruption Index 2020 (www.transparency.org) measures the level of corruption as observed by experts and business people. For comparative purposes: the Netherlands scores 82/100 and is ranked 8th out of 180.

Burkina Faso

Preliminary remark

As there has been no recent working visit by the Ca IKA, the picture is incomplete. If the adoption relationship is to be continued, the Ca IKA will conduct a working visit in order to complete the picture of Burkina Faso.

Subsidiarity principle

There is no specific legislation detailing the subsidiarity principle. In practice, however, the first step is to look for the parents/relatives and consider internal options. Although Burkina Faso promotes internal adoption and saw more domestic adoptions than intercountry adoptions in 2019, the opportunities for internal adoption are still limited.

Social issues

Burkina Faso is experiencing a humanitarian crisis due to domestic conflicts between armed militias. The security situation in the country is making it very unsafe for children.

In Burkina Faso, there is a culturally determined preference for young, healthy girls (aged 0-1) for domestic adoption. Fewer adoptive parents within the country are available for boys and children with a disability. ISS wonders whether sufficient attempts can be made in conflict areas as well (as at 2020) to find a child's parents or relatives. The Dutch licence holder indicates that the search for relatives and the administrative procedure are carried out carefully even in the current security situation. At most, they will take somewhat longer to accomplish.

Youth protection system

Programmes aimed at preventing separation of parent and child are underdeveloped, although the government has rolled out a national plan aimed at strengthening the parents' economic position. This might reduce the practice of *Confiage*. In cases of *Confiage*, children – for reasons of poverty and lack of education – are placed with families in the city as housekeepers or apprentices or, if they are lucky, in order to go to school. However, the practice of *Confiage* may increase in view of the current humanitarian crisis.

The protection offered by the youth protection system is low, due to the dire situation in the country. Many children are experiencing malnutrition, HIV-AIDS, female genital mutilation, child marriages, very limited access to primary education (especially girls), child labour, physical, emotional or psychological abuse, sexual abuse and/or neglect. Because of the domestic conflicts between armed militias, children are also falling victim to abduction, murder, recruitment and deployment by armed troops.

The youth protection system cannot be expected to solve these major issues and protect children against them. Burkina Faso actively tries to create alternative care arrangements for children, but the number of facilities is still insufficient. According to ISS, greater attention should be given to the opportunities for returning children to their own relatives.

Procedures

Surrender

Safeguards are in place for the surrender procedure. There is a staggered system, in which parents, the Family Council, the head of the children's home or the carer of the child must grant permission for adoption. Which of them grants permission depends on the child's situation (surrender, death/termination of authority of the parents or abandonment statement). Permission is granted before a court, civil-law notary, registrar or consular or diplomatic official of Burkina Faso. A three-month period applies in which permission can be withdrawn.

Review

The abandonment statement is reviewed by the court. The matching process is conducted by a committee, which looks for the most suitable parents to meet the child's needs. In case of children with severe special needs, the adoption agencies receive a list of children in order to check whether there are any parents who are suitable/prepared to raise such a child. The adoption decision is taken by the court and is open to appeal. If the children's home is located in a remote area, sometimes only limited information about the child is available for matching purposes, which information does not always meet the professionalism requirements that the Ca IKA considers important. For instance, there is often no detailed report on the child's development. Requesting additional information takes a long time, which is not in the child's interests. If the children's home is not located in a remote area, the available information is generally sufficient.

Parentage information

Procedures are in place that provide children with opportunities to obtain parentage information. If a child wants to contact their biological relatives, the social services are obliged to support the child and the adoptive family and prepare them for the meeting with the biological family.

Risk of corruption

Burkina Faso scores 40 out of 100 points on the Transparency Corruption Index 2020 and ranks 86th among 180 countries. ISS describes in general terms how the risks of corruption and forged documents may increase due to the humanitarian crisis and asks both the Central Authority of Burkina Faso and the receiving countries to take these risks into consideration.

Costs

The costs add up to approximately €21,000.

De Minister voor Rechtsbescherming

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Jeugd, Familie en
Aanpak
Criminaliteitsfenomenen
Team Familie

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Contactpersoon

512e

Beleidsmedewerker

Datum

21 februari 2022

Projectnaam

-

Ons kenmerk

-

nota

Kamerbrief - Bezinning toekomst interlandelijke adoptie
ten behoeve van gesprek d.d. 23 februari

1. Doel nota

2. Bespreken concept van een Kamerbrief over de toekomst van interlandelijke adoptie en een opgestelde landenanalyse.

3.

4. Aanleiding, gevraagde actie(s) en advies

5. Op 8 februari 2022 bent u nader geïnformeerd over:

- Het begrip 'het belang van het kind';
- De perspectieven van diverse stakeholders (o.a. de Raad voor de Kinderbescherming en Fiom).
-
- In navolging van dit gesprek – en uw kennismaking met de vier vergunninghouders op 21 februari jl. – spreken we op 23 februari graag met u over:
- Een conceptversie van de Kamerbrief over de toekomst van interlandelijke adoptie, met kabinetsstandpunt;
- De gesprekken met Buitenlandse Zaken en het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie over ondersteuning in landen van herkomst;
- De door de Centrale autoriteit uitgevoerde landenanalyse;
- Het proces en de planning rond de Kamerbrief en analyse.
-

6. Toelichting op advies

7. *Ad a.) De Kamerbrief (bijlage 1)*

8. Op 2 februari verzocht de VKC Justitie en Veiligheid om een brief met een nader standpunt. In reactie hierop heeft u op 11 februari een korte brief aan de TK gezonden. Hierin geeft u aan spoedig duidelijkheid te willen scheppen over de toekomst van interlandelijke adoptie en zegt u toe om voorafgaand aan het commissiedebat personen- en familierecht hierover een brief te sturen. De afgelopen periode is gewerkt aan deze brief, indachtig het gesprek dat we op 8 februari jl. met u voerden. In bijgaande conceptversie is voor de volgende kernboodschap gekozen:

- Het kabinet stelt zich op het standpunt dat het uiteindelijke doel is om te stoppen met interlandelijke adoptie.
- Een zwaarwegend argument hiervoor is dat kinderen het meest gebaat zijn bij het opgroeien in de eigen cultuur en het eigen land.
- Een ander argument is dat misstanden niet kunnen worden uitgesloten vanwege de kwetsbaarheden die inherent in een adoptiesysteem zitten.

- Om op verantwoorde wijze te kunnen stoppen, is echter nog een weg te gaan.
- Op dit moment zijn er kinderen voor wie in het land van herkomst nog niet in passende opvang is voorzien. Voor die kinderen blijft interlandelijke adoptie voorlopig een mogelijkheid.
- Om de kans op misstanden te voorkomen, wordt het systeem strikter gereguleerd door extra waarborgen in te bouwen. Daarnaast wordt bekeken hoe Nederland landen van herkomst kan steunen om beter te handelen naar de uitgangspunten van het IVRK, meer specifiek het subsidiariteitsbeginsel. Hierdoor kunnen meer kinderen passend in eigen land worden opgevangen.
-
- Bespreekpunt 1: kunt u zich inhoudelijk vinden in de kernboodschap van de concept Kamerbrief?
-
- De kernboodschap brengt met zich dat interlandelijke adoptie nog een periode van jaren mogelijk zal blijven. Wanneer verantwoord kan worden gestopt en aan welke precieze criteria we dat moeten toetsen, zal de komende periode nader moeten worden uitgewerkt. Per land van herkomst zal worden bekeken wat nodig is en welke ondersteuning kan worden geboden. Het voorstel is dat adoptierelaties per land periodiek worden beoordeeld.
-
- Bespreekpunt 2: kunt u instemmen met de beschreven aanpak voor het nader vormgeven van de wijze waarop interlandelijke adoptie wordt afgebouwd?
-
- *Ad. b.) Gesprekken met Buitenlandse Zaken en Permanent Bureau van de Haagse Conferentie over ondersteuning in landen van herkomst*

Naar aanleiding van uw verzoek op 8 februari 2022 is gesproken met Buitenlandse Zaken (Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking) over de mogelijkheid om specifieke landen van herkomst te kunnen ondersteunen. De afdrank van dat gesprek is dat BuZa terughoudend is. BuZa vindt het niet realistisch om vanuit Nederland via buitenlandse handel of ontwikkelingssamenwerking de situatie voor kinderen in onze herkomstlanden te verbeteren respectievelijk de voedingsbodem voor adoptie in die landen weg te nemen. Vanuit buitenlandse handel worden er geheel geen raakvlakken gezien met ons vraagstuk op het terrein van interlandelijke adoptie. Ontwikkelingssamenwerking is op een enkel land na niet actief in de landen van herkomst en geeft nadrukkelijk mee dat men zich richt op enkele mondiale doelen. Eén daarvan is gezondheidzorg. Ontwikkelingssamenwerking vindt – veelal – plaats via NGO's, Wereldbank of VN. Waar en hoe ontwikkelingssamenwerking wordt ingezet is een politieke keuze. BuZa hecht aan continuïteit, qua landen en mondiale doelen, (wat ook benoemd is in het coalitieakkoord). De opbouw in een nieuw land zou jaren in beslag nemen en ten koste gaan van al gerealiseerde opbouw in een ander land aldus BuZa.

Een andere – meer kansrijke – route lijkt het Permanent Bureau (PB) van de Haagse Conferentie. Het PB constateert dat landen soms nog te snel kiezen voor

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Jeugd, Familie en
Aanpak
Criminaliteitsfenomenen
Team Familie

Datum
21 februari 2022

Ons kenmerk

-

interlandelijke adoptie. Het PB kan hen lokaal intensiever adviseren en ondersteunen bij het handelen naar het IVRK met het oog op subsidiariteit.

Directoraat-Generaal Straffen en Beschermen
Directie Jeugd, Familie en Aanpak
Criminaliteitsfenomenen
Team Familie

Datum
21 februari 2022

Ons kenmerk
-

Bespreekpunt 3: bent u akkoord om twee routes verder te verkennen, te weten: a) advisering en ondersteuning via het PB en b) ondersteuning via NGO's (Terres des Hommes, Unicef, Rode Kruis, Safe the Children) die werkzaam zijn in onze herkomstlanden. Hiervoor zal in gesprek worden gegaan met deze NGO's, na afstemming met BuZa. Met het PB wordt gewerkt aan een memorandum of understanding. In de concept Kamerbrief zijn beide routes opgenomen.

-
- *Ad. c.) Landenanalyse (bijlage 2)*
- Uw ambtsvoorganger heeft aan de TK toegezegd een landenanalyse te zullen uitvoeren. Hieraan heeft de Centrale autoriteit uitvoering gegeven. In deze analyse wordt beoordeeld of en zo ja, in welke mate kwetsbaarheden bij interlandelijke adoptie zich voordoen in landen van herkomst waaruit wij kinderen adopteren.
-
- In de bijgevoegde versie van de landenanalyse zijn een algemene inleiding en een waardering van de herkomstlanden opgenomen. Bij die waardering heeft de Centrale autoriteit concreet gekeken naar de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, maatschappelijke aandachtspunten, status jeugdbeschermingsstelsel, zorgvuldigheid procedures, risico op corruptie en de kosten. De landenanalyse kan worden meegezonden met de Kamerbrief. Uit deze analyse blijkt dat een aantal landen (Verenigde Staten, Europese landen) in staat zou moeten kunnen zijn om voor opvang in eigen land te zorgen.

Bespreekpunt 4: kunt u ermee instemmen dat met een beperkter aantal landen zal worden samengewerkt? Dat betekent ook dat we stoppen met een aantal landen zoals de Verenigde Staten en Europese landen. Ook hiervoor is een passage opgenomen in de concept Kamerbrief.

-
- *Ad. c) Proces en planning Kamerbrief en landenanalyse*

De Kamerbrief over de toekomst op interlandelijke adoptie dient vóór het commissiedebat op 24 maart 2022 te worden verzonden. De uiterste verzenddatum ligt daarmee op donderdag 17 maart 2022, omdat een Kamerbrief in principe minstens een week voorafgaand aan een debat aan de TK moet worden aangeboden. Hiervan rekenschap gevend én ervan uitgaande dat de brief aan de Ministerraad aangeboden moet worden, komen we tot onderstaande planning.

- <i>Moment</i>	- <i>Handeling</i>	- <i>Bijzonderheden</i>
- 21 februari – 25 februari	- (Nadere) afstemming met betrokken departementen en stakeholders	- <i>Er zal onder andere contact worden gezocht met o.a. BuZa, VWS, IGJ</i>
- 24 februari – 25 februari	- Verwerken gesprek 23 februari met u in	

	concept Kamerbrief en landenanalyse	
- <i>Ntb</i>	- Sonderen standpunt Kamerbrief	- <i>Indien gewenst</i>
- <i>11 maart</i>	- Bespreken standpunt Kamerbrief in MR	- <i>Aanlevering voor deze MR ligt op 3 maart</i>
- <i>17 maart</i>	- Verzending Kamerbrief toekomst interlandelijke adoptie	- <i>Onderzoek van AEF naar publiekrechtelijk stelsel en landenanalyse worden als bijlagen bij de Kamerbrief meegezonden</i>
- <i>24 maart</i>	- Commissiedebat personen- en familierecht	- <i>Debat zal in het teken staan van interlandelijke adoptie ingegeven door Kamerbrief</i>

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Jeugd, Familie en
Aanpak
Criminaliteitsfenomenen
Team Familie

Datum
21 februari 2022

Ons kenmerk

-

Bespreekpunt 5: kunt u zich vinden in de voorziene processtappen en de bijbehorende planning? Zo ja, dan dient de Kamerbrief gereed te zijn op 3 maart in verband met aanlevering voor de MR.

9. Politieke en bestuurlijke context

10. De toekomst van interlandelijke adoptie heeft de aandacht van media en politiek. Uw ambtsvoorganger heeft toegezegd de dilemma's bij interlandelijke adoptie te verdiepen, een landenanalyse te maken en onderzoek te doen naar een publiekrechtelijk systeem. Zoals eerder benoemd, verzocht de VKC Justitie en Veiligheid onlangs om zo spoedig mogelijk een brief met een standpunt over interlandelijke adoptie te ontvangen. Met bijgaande Kamerbrief worden de eerder gedane toezeggingen én het verzoek van de VKC Justitie en Veiligheid afgedaan. Gevoeligheden ten aanzien van het hierin opgenomen standpunt zijn (nog) dat wordt geïnvesteerd in het beschermen van kinderen in landen van herkomst, terwijl ondanks kritiek van oppositiepartijen op het Nederlandse jeugdbeschermingssysteem, dat verbetering behoeft, wordt bezuinigd. Daarnaast zal sprake zijn van een flinke investering in tijd en geld om het systeem te herzien zodat een relatief klein aantal adopties nog kan plaatsvinden in het belang van die kinderen om uiteindelijke volledig te kunnen afbouwen. Dit zal vragen oproepen.

11.

12. Afstemming

13. Inhoud van nota is afgestemd met Ca. DWJZ heeft meegelezen en DCOM is geïnformeerd.

14.

15. Bijlage(n)

1. Kamerbrief toekomst interlandelijke adoptie (concept);
2. Landenanalyse (concept).
- 3.

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Jeugd, Familie en
Aanpak
Criminaliteitsfenomenen
Team Familie

Datum
21 februari 2022

Ons kenmerk
-

Dataverzameling landen-/gebiedenanalyse

Hongarije

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS – Februari 2018 (ISS), werkbezoek Ca IKA 2018 (WCA), eigen adoptiecijfers Ca IKA (Ca), Transparency Corruption index 2020 (TCI), Factsheet CA 2018 (FCA). Site/gesprek Nederlandse Adoptie Stichting (NAS).

Subsidiariteitsbeginsel

Verreweg de meeste kinderen worden nationaal geadopteerd. Het gaat dan met name om adoptie binnen de familie of door de nieuwe partner van de ouder/moeder (ISS+WCA). In 2017 zijn ruim 1000 kinderen adoptabel verklaard, 227 kinderen zijn internationaal geplaatst en ca. 800 in Hongarije (WCA). ISS maakt melding van 633 nationale adopties in 2016 en 62 internationale adopties in 2016 met als voorbehoud dat de veelvoorkomende adopties naar Italië nog niet verwerkt waren in de cijfers (ISS). De 16 adopties naar Nederland in 2016 zijn niet terug te vinden in het overzicht van ISS (Ca).

Eerst wordt er binnen de eigen provincie gekeken of er aspirant-adoptiefouders zijn die het kind willen opnemen. Als er geen ouders te vinden zijn in hun eigen provincie dan wordt de collega op het departement gevraagd verder te kijken. Wanneer ook in andere provincies geen geschikte aspirant-adoptiefouders worden gevonden, verklaart de adoptie medewerker dat het kind niet nationaal geadopteerd kan worden. Dan wordt de procedure voor interlandelijke adoptie in gang gezet (WCA). De Hongaarse CA neemt de beslissing tot interlandelijke adoptie en toetst daarbij het subsidiariteitsbeginsel (ISS).

ISS is positief over het subsidiariteitsbeginsel omdat de meeste kinderen nationaal geadopteerd worden maar maakt de kanttekening dat het jeugdbeschermingsstelsel onvoldoende hulp en begeleiding biedt om ervoor te zorgen dat kinderen bij hun eigen ouders kunnen opgroeien (ISS).

Maatschappelijke aandachtspunten

Nationale adoptie betreft voornamelijk kinderen onder drie jaar. Voor kinderen met een bijzondere zorgbehoefte, samenstellen van kinderen en kinderen ouder dan drie, blijft interlandelijke adoptie over; in de meeste gevallen betreft dit Roma kinderen¹ (WCA). Geconstateerd wordt dat Roma kinderen van boven de 6 met een handicap in Hongarije geen toekomst hebben. Interlandelijke adoptie is voor deze kinderen een uitkomst. Als dat zou stoppen, zou dat volgens UNICEF voor deze kinderen een ramp betekenen (WCA). De NAS geeft aan dat niet de afkomst bepalend is maar de achterliggende problematiek bij deze gezinnen (verwaarlozing, misbruik, gevangenschap ouders) waardoor er minder adoptiefouders beschikbaar zijn voor deze kinderen (NAS).

In 2021 zijn ook meerdere voorstellen binnen gekomen die geen Roma-kinderen betroffen (Ca).

Jeugdbeschermingsstelsel

Volgens de kinderbeschermingswetgeving (1997) heeft een kind het recht bij zijn eigen familie op te groeien. Deze wetgeving schrijft voor dat familiegerichte programma's en preventieve voorzieningen moeten worden versterkt zodat kinderen bij hun biologische familie kunnen opgroeien en wanneer dat niet lukt, kunnen worden opgevangen in gezinsvervangende opvang. De kinderbeschermingswetgeving verbiedt dat kinderen vanwege armoede uit huis worden geplaatst. Armoede is (samen met beperkte preventie- en vroege interventie-voorzieningen) echter één van de meest voorkomende redenen waarom kinderen niet bij hun eigen ouders opgroeien. In 2014 concludeerde de Hongaarse Ombudsman dat ongeveer 30% van alle kinderen wegens armoede gescheiden zijn van hun familie en nog veel meer wegens het ontbreken van sociale voorzieningen (ISS). De NAS ziet meer misbruik, verwaarlozing en mishandeling als reden voor scheiding tussen ouder en kind (NAS).

¹ Nergens staat geregistreerd wie Roma is, maar de Centrale autoriteit in Hongarije heeft tijdens het werkbezoek in 2018 aangegeven dat men direct weet wanneer een persoon een Roma achtergrond heeft op basis van uiterlijk, dan wel de achternaam (WCA). (NB. Nederland steunt deze manier van classificering niet).

In Hongarije zitten ca. 17.000 kinderen in tehuizen. 2000 daarvan zijn adoptabel. Over het algemeen geldt dat 75% van de kinderen niet adoptabel is, gelet op leeftijd of de kinderen zijn dusdanig gehandicapt dat zij niet in gezin kunnen opgroeien. (WCA)

Een van de conclusies van het werkbezoek in 2018 luidde dat er een uitgebreid stelsel is van opvang voor gezinnen die vanwege armoede, het hebben van veel kinderen of vanwege verstandelijke of psychische problematiek in de problemen komen en niet meer voor hun kinderen kunnen zorgen. Dit uit zich dan o.a. in verwaarlozing, huiselijk geweld, mishandeling of misbruik van kinderen. Deze gezinnen worden vanuit hun woongemeente en diverse instanties ondersteund om hun situatie te verbeteren. Niet eerder dan nadat vaststaat dat het ouders niet lukt om voor het kind te zorgen, dan wel nadat gebleken is dat de ouder(s) geen belangstelling meer tonen in hun kind, vindt beëindiging van het gezag van de ouder plaats. Wanneer ouders contact houden met het kind, kan het kind langdurig in pleegzorg blijven. In principe geldt dat pleegouders niet zelf adopteren. Er kunnen zich echter situaties voordoen waarbij het in het belang van het kind wordt geacht dat de pleegouders het kind adopteren (WCA).

Hongarije kent twee vormen van opvang: pleeggezinnen en instellingen. Pleeggezinnen mogen 6 kinderen opvangen naast hun eigen kinderen. Als er sprake is van 'special needs' gaat de norm naar 4. Ook de opvang van siblings kan invloed hebben op de norm. De instellingen mogen maximaal 48 kinderen opvangen, soms verdeeld in kleinere afdelingen (max 12 kinderen) of afdelingen voor 'special needs' of voor nazorg. De wetgeving schrijft voor dat vanaf 2016 er geen kinderen onder de 12 jaar in instellingen zouden mogen opgroeien maar een flink aantal verbleef eind 2016 nog in instellingen. De kinderrechtencommissie (kortweg: de commissie) van de Verenigde Naties (VN) heeft in 2014 geconcludeerd dat het kindbeschermingsstelsel versterkt moest worden met een substantiële investering op goed opgeleid personeel, technische en financiële middelen. Tevens constateert de commissie een oververtegenwoordiging van Roma-kinderen in zorginstellingen, dat kinderen in residentiële instellingen teveel psychotrope medicijnen voorgeschreven krijgen en dat kinderen te lang in residentiële instellingen verblijven vanwege complexe procedures. Lokale contacten geven aan dat er een tekort is aan pleeggezinnen en dat deze gezinnen vaak weigeren hele jonge kinderen (onder 3 jaar), kinderen met special needs, oudere kinderen, meerdere siblings en in veel gevallen Roma kinderen op te nemen (ISS). De manier waarop de opvoeding in pleeggezinnen plaatsvindt is dikwijls ook niet al te best (WCA).

Pleeggezinnen en kleinschalige instellingen zijn met name beschikbaar in arme en geïsoleerde gemeenschappen, voornamelijk omdat dat aldaar werkgelegenheid oplevert. Deze gemeenschappen hebben echter te weinig basisvoorzieningen. Dit zorgt voor isolatie en discriminatie van de daar geplaatste kinderen. Door het gebrek aan basisvoorzieningen en de grote fysieke afstand verliezen kinderen het contact met hun biologische ouders. ISS acht het belangrijk dat pleeggezinnen voortdurend steun en supervisie krijgen om het welzijn van de kinderen te garanderen.

Ouders en kinderen hebben beperkt toegang tot klachtenprocedures en ondersteuning in het kindbeschermingsstelsel als de voogd of de maatschappelijk werker beslissingen zouden nemen die niet in het belang van het kind zijn (ISS).

UNICEF is actief in Hongarije. In het gesprek met UNICEF wordt geen positief beeld geschetst van de situatie in Hongarije: veel armoede en onvoldoende hulp en ondersteuning voor ouders (WCA).

ISS is positief over de kindbeschermingswetgeving van 1997. De implementatie van deze wetgeving heeft echter sinds het midden van de jaren 2000 vertraging opgelopen. De feitelijke situatie in 2018 kwam (nog) niet overeen met de situatie zoals beoogd in de wet. ISS beveelt de Hongaarse autoriteiten aan om ervoor te zorgen dat burgers gegarandeerde toegang hebben tot basisvoorzieningen zoals bijvoorbeeld gezondheidszorg, onderwijs en sociale voorzieningen en gerichte en gespecialiseerde hulp aan kwetsbare gezinnen om uithuisplaatsing van kinderen te voorkomen (ISS).

Het tekort aan voldoende steun voor gezinnen ter voorkoming van uithuisplaatsing wordt ook in het gesprek met UNICEF signaleerd (WCA). Daar zou meer op ingezet moeten worden alvorens

tot adoptie kan worden overgegaan (ISS). In het gesprek met de Hongaarse voogdijraad komt naar voren dat er wel hulp wordt ingezet alvorens tot adoptie wordt overgegaan (WCA).

Procedures

Afstand

In onderstaande beschrijving wordt alleen de internationale adoptieprocedure beschreven. Een kind kan op 2 manieren adoptabel worden verklaard: of bij overlijden van de ouders of als de ouders niet voor het kind kunnen zorgen. Over het algemeen neemt de voogdijraad de beslissing of een kind adoptabel is. Wanneer het gezag van ouders is beëindigd, kan het kind adoptabel worden verklaard (ISS). Wanneer een kind in een pleeggezin is geplaatst en ouders nemen geen contact op, kan het kind ook adoptabel worden verklaard. Zes maanden geen contact of in een jaar of twee keer twee maanden geen contact betekent dat de Voogdijraad het proces tot het adoptabel verklaren kan inzetten.

De Voogdijraad neemt het besluit na te hebben gecheckt of er (geen) contact is geweest en na advies te hebben gevraagd aan de voogd, de gezinsbegeleider van de kinderbescherming, en de begeleider van de gemeente over de vraag of de ouders vooruitgang hebben laten zien. Ook de ouders en pleegouder worden gehoord. Als het gezag van een ouder is beëindigd en de ouder heeft langer dan een half jaar niets laten horen, hoeft hij geen toestemming te geven voor adoptie (WCA).

Als het kind eenmaal adoptabel is, dan is er geen contact meer met de biologische ouders en is het bezoekrecht voor 2 jaar opgeschort. Als de verwachting is dat een kind niet geadopteerd zal worden, vindt er toch weer een beweging plaats richting de ouders, ook al verblijft het kind in een pleeggezin. In dat geval is het niet nodig de banden met de ouders te doorbreken (WCA).

Als het besluit om het kind adoptabel te verklaren is genomen, krijgen de ouders dat op schrift toegezonden. Zij hebben dan 15 dagen de tijd ertegen in bezwaar te gaan. De Voogdijraad in Budapest die extra bevoegdheden heeft, beslist op het bezwaar. Daarna is de mogelijkheid om, wederom binnen 15 dagen, in beroep te gaan bij de rechter. Gemiddeld maakt 40 % van de ouders gebruik van de mogelijkheid in bezwaar te gaan. Van de mogelijkheid van beroep wordt zelden gebruik gemaakt (WCA).

De adoptabelverklaring kan worden verlengd, dus max 4 jaar duren. In bijzondere gevallen kan dat verder verlengd worden. Gedurende die periode mogen ouders geen contact hebben met het kind (WCA).

Bij afstandsbaby's kunnen de biologische ouders afstand doen voor de geboorte. Na de geboorte hebben zij 6 weken de tijd om op de afstand terug te komen, ofwel om het kind zelf op te voeden ofwel om een familielid het kind te laten opvoeden.

Hongarije maakt onderscheid tussen open en vertrouwelijke adopties. Bij interlandelijke adoptie is er alleen sprake van vertrouwelijke adoptie. Dit betekent dat de identiteit van de adoptiefouder niet bekend is bij de biologische ouder en andersom. Biologische ouders stemmen in met adoptie zonder kennis te hebben van de adoptiefouder. In sommige gevallen is de instemming van de biologische ouder niet vereist. De instemming wordt getoetst door de Voogdijraad als het kind ouder is dan 6 of een mentale stoornis heeft. Het kind van 14 jaar of ouder moet zelf instemmen met de adoptie. Een jonger kind mag zijn mening kenbaar maken. Bij vertrouwelijke adoptie wordt de ouder niet ingelicht over de adoptie en heeft de ouder geen beroepsmogelijkheden (ISS). In adoptievoorstellen die naar Nederland komen, is de identiteit van de biologische ouder overigens wel bekend. Deze informatie is dus wel beschikbaar voor geadopteerde en adoptieouders (NAS).

Toetsing

In de gehele adoptieprocedure komt de rechter normaal gesproken niet in beeld. Adoptie is een administratieve handeling. (WCA).

Wanneer een kind niet nationaal geplaatst kan worden, nemen de voogdijwerker en de Kinderbescherming contact op met de Centrale autoriteit. Samen wordt gekeken naar vijf dossiers van aspirant-adoptiefouders uit verschillende landen. De lokale Kinderbescherming heeft een belangrijke stem in de matching omdat men het kind kent (WCA). De Centrale autoriteit in Hongarije is verantwoordelijk voor de matching. Na de matching moeten aspirant adoptiefouders de match accepteren middels een brief. Als zij het kind zonder geldige reden afwijzen, krijgen zij geen ander aanbod. Na de matching volgt een proefperiode van 30 dagen waarin aspirant

adoptiefouders het kind in Hongarije verzorgen. Een psycholoog en/of maatschappelijk werker van de kinderbescherming en voogd zijn nauw betrokken bij deze periode en er wordt rapport opgemaakt over deze verzorgingsperiode, dat naar de Voogdijraad wordt verzonden. Wanneer deze periode goed verloopt, nemen de Voogdijraad, het adoptiebureau en de Centrale Autoriteit in samenspraak de beslissing of de adoptie voortgang mag vinden. De Voogdijraad spreekt de adoptie uit waarna de Ca een certificaat afgeeft (ISS en WCA).

Ouders hebben zoals hierboven staat 15 dagen de tijd om in bezwaar te gaan na de beslissing om een kind adoptabel te verklaren, daarna is beroep mogelijk maar ouders worden niet ingelicht over de adoptie (WCA). Als het gezag van een ouder is beëindigd en de ouder heeft langer dan een half jaar niets laten horen, hoeft hij geen toestemming te geven voor adoptie (WCA).

Recht op family-life: soms wordt een broertje of zusje van een geplaatst kind soms op een later moment adoptabel verklaard waardoor de kinderen niet gezamenlijk geadopteerd (kunnen) worden. Voogden hebben niet altijd het gezag over alle kinderen uit een gezin. Vaak is onbekend dat er broertjes en zusjes zijn. Deze info wordt niet altijd gedeeld en is niet altijd inzichtelijk. Als er siblings bekend zijn dan is het streven deze samen te plaatsen. In veel gevallen weten de kinderen niet dat er andere broertjes en zusjes zijn (WCA). ISS beschrijft dat siblings slechts bij hoge uitzondering van elkaar worden gescheiden bij adoptie (ISS).

Afstammingsinformatie

Geadopteerde heeft mogelijkheden om zijn recht op afstammingsinformatie uit te oefenen. De Voogdijraad heeft de verantwoordelijkheid de informatie over de adoptie eeuwigdurend te bewaren. Geadopteerde kan zijn gegevens inzien mits biologische ouders en eventueel aanwezige siblings toestemming geven voor inzage in het dossier. Wanneer zij niet benaderd kunnen worden voor toestemming kan er wel toegang zijn tot de informatie behalve de identiteit van biologische ouders/siblings. Die kan niet bekend worden gemaakt zonder de toestemming van ouders/siblings. Als ouders zijn overleden kan de identiteit wel bekend gemaakt worden tenzij een ouder vooraf al heeft aangegeven dat de identiteit niet onthuld mag worden. Verder kan de identiteit geheim blijven als onthulling niet in het belang van het kind is (meestal bij ernstige kindermishandeling) (ISS). Er vindt geen belangenafweging plaats wanneer biologisch ouders geen toestemming geven voor het verstrekken van informatie, dan weegt het belang van de biologisch ouder zwaarder (WCA). Zoals hierboven aangegeven is de identiteit van biologische ouders in de Nederlandse adoptievoorstellen wel bekend (NAS).

Risico op corruptie

Hongarije scoort 44/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 69^e plaats van de 180 landen (TCI).²

Kosten

De Hongaarse wet schrijft voor dat een adoptie niet kan worden geautoriseerd als naar alle waarschijnlijkheid resulteert in financieel gewin voor personen of organisaties, boven reguliere onkosten. Maar er is geen wetgeving of toezicht voor/op de kosten van interlandelijke adoptie. Volgens de Franse en Amerikaanse Centrale autoriteiten zijn er geen vergoedingen voor Interlandelijke adoptie uit Hongarije (ISS).

De kosten bedragen ongeveer € 16.000 (NAS).

Aandachtspunten vanuit dagelijkse praktijk Ca IKA

Wanneer een ouder zes maanden geen interesse toont in een kind, kan het adoptabel verklaard worden. Wanneer een ouder (voordat een kind adoptabel is verklaard) wel eenmalig contact zoekt met een kind, gaat de termijn opnieuw lopen voordat een kind adoptabel kan worden. Dus bij een eenmalig contact, wordt de procedure vertraagd. Dat is niet in het belang van het kind die zo spoedig mogelijk duidelijkheid moet krijgen over zijn opgroeipectief.

Adoptabele kinderen zijn vaak Roma-kinderen.

² De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180.

De Ca IKA ziet veel siblings waarbij dan ook oudere kinderen (6+) adoptabel zijn. In de meeste gevallen betreft het belaste kinderen waardoor er erg veel gevraagd wordt van adoptiefouders, als de adoptie tot stand zou komen.

Voor een goede matching is veel informatie over het kind en zijn herkomst/omstandigheden nodig (artikel 16 HAV). Hongarije levert echter beperkte informatie over de familiale achtergrond waarbij ze zich beroepen op privacy.

Tijdens het werkbezoek heeft CA Hongarije aangegeven dat Nederland veel aanvullende vragen stelt. Dat geeft de CA Hongarije het gevoel dat men niet vertrouwd wordt. Er is uitgelegd dat de vragen worden gesteld om een volledig beeld te krijgen van de stappen die zijn gezet (WCA).

Zuid-Afrika

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS – Oktober 2019 (ISS), Factsheet CA 2018 (FCA), werkbezoek CA 2018 (WCA), Transparency Corruption index 2020 (TCI), Antwoord op vragen van het lid Van Helvert over het bezoek van de minister aan Zuid-Afrika (TK aanhangsel handelingen 2019-2020, nr. 2293) (TK), site/gesprek Nederlandse Adoptie Stichting (NAS) site/gesprek Wereldkinderen (WK), ervaringen Ca IKA (CA).

Subsidiariteitsbeginsel

In zijn algemeenheid kan gesteld worden dat Zuid-Afrika subsidiariteit hoog in het vaandel heeft staan. Alles is erop gericht om kinderen eerst terug te plaatsen bij het eigen gezin. Als dat niet kan bij extended family, als dat niet kan binnen de culturele gemeenschap, als dat niet kan binnen Zuid-Afrika en pas dan wordt interlandelijke adoptie overwogen. De manier waarop hier invulling wordt gegeven is als volgt:

- Social workers die belast zijn met de zaak geven option-counseling aan biologische ouders. Hier worden de mogelijkheden besproken om alsnog zelf voor het kind te zorgen, de mogelijkheden van kinshipcare, opvang binnen de gemeenschap, en tot slot (interlandelijke) adoptie
- Wanneer blijkt dat opvang binnen gezin, extended family of gemeenschap niet kan, dan zullen de social workers een dossier opmaken en een verzoek indienen bij de rechtbank waarin wordt aanbevolen dat het kind ter adoptie aangeboden kan worden.
- De rechtbank buigt zich over dit verzoek, bekrachtigt de afstand van het kind en besluit of het kind adoptabel is en op een centrale lijst (te weten: de RACAP lijst) geplaatst kan worden (nadat de revocatieperiode is verlopen)
- Zodra een kind op de centrale adoptielijst wordt geplaatst, dan gaan de social workers aan de slag om te onderzoeken of het kind nationaal geplaatst kunnen worden bij een beschikbaar adoptiegezin. Het eigen (professionele) netwerk van de social workers wordt ingezet.
- Pas na 60 dagen mag het kind voor interlandelijke adoptie in aanmerking komen. (FCA)

De meeste kinderen die niet bij hun ouders kunnen opgroeien, groeien op bij familie. Slechts een klein aantal (2%) is adoptabel verklaard (ISS). Volgens het (financiële) boekjaar 2019-2020 waren er 977 nationale adopties en 146 interlandelijke (NAS).

Maatschappelijke aandachtspunten

Regelmatig komt het voor dat adoptabele kinderen vondelingen of achtergelaten kinderen zijn. Dit geeft risico's in de afstandsprocedure (geen zicht op omstandigheden van afstand), bij de matching (onvoorspelbaarheid problematiek/special needs) en voor de beschikbaarheid van afstammingsinformatie (kind kan zijn herkomst niet/minder nagaan). Aspirant adoptiefouders worden specifiek gescreend op het kunnen omgaan met de onzekerheid die voortvloeit uit vondelingenproblematiek. In de adoptievoorstellen wordt bij vondelingen altijd beschreven hoe er naar biologische ouders is gezocht (posters en navraag nabij de vindplaats, advertenties in lokale media). In sommige zaken zou het wenselijk zijn geweest om meer informatie te hebben van de vinder van het kind. Bij afstand zit een afstandsverklaring van de biologische ouder/familie maar soms is er beperkt informatie over de reden van afstand (CA).

Zuid-Afrikaanse adoptieouders staan vaak niet open voor kinderen met ouders met een belaste achtergrond als drugs- alcoholgebruik (CA).

Jeugdbeschermingsstelsel

De Zuid-Afrikaanse kinderschermingswet bevordert waar mogelijk opvang binnen de familie, familie-ondersteuning en residentiële zorg als laatste redmiddel. Daarnaast is er een Nationaal Actieplan voor Kinderen in Zuid-Afrika 2012-2017 aangenomen, dat relevante doelstellingen omvat, zoals het zorgen voor brede opvoedingsondersteuning en versterkingsprogramma's; het creëren van publiek bewustzijn over verschillende soorten en vormen van familie in Zuid-Afrika; en het opschalen van programma's voor gezinsbehoud en gezinshereniging.

Er is nationaal beleid voor kindzorg en bescherming (2018) ontwikkeld dat is gericht op een reeks bevorderende, preventieve en beschermende diensten die reageren op de specifieke risico's

waarmee individuele gezinnen worden geconfronteerd. Er aanzienlijke hiaten in de uitvoering tussen vooruitstrevend beleid en daadwerkelijke investeringen in de sociale sector.

7 van de 10 kinderen in Zuid-Afrika leeft onder de nationale armoedegrens. Armoede is één van de hoofdredenen voor de scheiding tussen ouder en kind. Volgens §15 of the UN Alternative Care Guidelines mag armoede niet de enige reden zijn voor uithuisplaatsing.

Er zijn verschillende systemen voor gezinsondersteuning, waaronder materiële ondersteuning (bijv. sociale bijstand, moederschapsuitkeringen, onderwijs, ontwikkeling van vaardigheden en kansen op werk en programma's voor armoedebestrijding); kinderopvang (bijv. ouderschapsverlof, dagmoeders, peuterspeelzalen en -centra, naschoolse en vakantieopvang); opvoedingsondersteuning (bijv. informatie over de ontwikkeling van kinderen, positief opvoeden en gezonde gezinsrelaties); gezondheidszorg (bijv. vroege prenatale zorg, signalering van psychische aandoeningen, huiselijk geweld, middelenmisbruik en doorverwijzing naar hulpverlening) (ISS).

De NAS wijst op cijfers van het Medical Research Centre. Die beschrijven dat er jaarlijks 3500 kinderen levend worden gevonden en naar schatting 2 keer zoveel kinderen worden dood gevonden. 65% is 1 tot 2 weken oud. Van de restgroep is 90% onder de 1 jaar. Miljoenen kinderen komen niet in het adoptiesysteem omdat er onvoldoende maatschappelijk werkers zijn om naar hun zaak te kijken (NAS). Ook ISS maakt melding van een toenemend aantal 'onveilig' achtergelaten kinderen (op een vuilnisbelt, in een veld of vuilnisbak). ISS baseert zich op onderzoek uit 2018 dat gaat over achterlatingen in 2016 (ISS).

NAS wijst op gegevens uit het rapport *Childrens' education and well being in South Africa 2018: In Zuid-Afrika hebben kinderen in de eerste twee weken van hun leven de grootste kans ter wereld om op onnatuurlijke wijze te sterven. Dit staat nog los van geforceerde vroeggeboortes. In 2017 was 13% van de oorzaken van overlijden onder kinderen tot 14 jaar een niet natuurlijke dood (NAS)*

Er zijn drie soorten pleegzorg: bij een familielid, traditionele pleegzorg en clusterpleegzorg (in een groepssetting van maximaal zes kinderen). Het aantal plaatsingen in pleeggezinnen is enorm toegenomen. Pleegouders krijgen een maandelijkse subsidie (pleegzorgtoeslag). Deze subsidie nam medio 2000 sterk toe toen kinderen die wees waren geworden door hiv en aids in het formele pleegzorgsysteem kwamen.

De afgelopen tien jaar is pleegzorg toegenomen, maar helaas is ook het aantal kinderen (met name hiv-geïnficeerde kinderen) in tehuizen toegenomen en is het pleegzorgsysteem overbelast. Als gevolg van een tekort aan maatschappelijk werkers zijn er ook vertragingen gemeld bij het ontvangen van subsidies voor pleegzorg. Residentiële zorg: het ACERWC-comité heeft 2019 bezorgdheid geuit over het gebrek aan en de noodzaak van het verzamelen van gegevens, over het aantal kinderen dat bij hun ouders, familie of in zorgcentra woont. Tevens constateert dit comité een gebrek aan opleiding voor personeel dat met kinderen werkt.

De overheid is bezig met een projectplan voor pleegzorg dat tot doel heeft de achterstand van vervallen pleegzorgopdrachten weg te werken en een systeem in te voeren voor een effectief en duurzaam beheer van de pleegzorgprogramma's UNICEF heeft diverse initiatieven ontplooid om de situatie voor gezinnen te verbeteren. (ISS).

De Zuid-Afrikaanse wetgeving stelt expliciet dat het doel van adoptie altijd moet zijn om een geschikt huis te bieden aan een adoptabel kind en niet om een gezin een kind te geven (ISS).

Procedures

Afstand

Als biologische ouders besluiten om afstand te doen van hun kind, kunnen zij zich direct wenden tot een jeugdbeschermingsinstantie. Deze organisatie zal met de ouders in gesprek gaan over de mogelijkheden die er zijn. Deze zal altijd als eerste starten met de vraag wat zij nodig hebben om weer zelf voor het kind te kunnen gaan zorgen. Pas als laatste optie wordt gesproken over adoptie.

Als na uitvoerige counseling de ouders toch bepalen het kind voor adoptie te willen afstaan, wordt er een dossier opgemaakt dat naar de rechtbank wordt gestuurd. De rechtbank plant een zitting waarbij de biologische ouders worden opgeroepen. Pas daar wordt de afstand daadwerkelijk bekrachtigd. De ouders hebben een revocatieperiode van 60 dagen waarbinnen zij de rechtbank kunnen verzoeken het besluit te vernietigen (FCA).

Regelmatig komt het voor dat adoptabele kinderen vondelingen zijn.

Bij vondelingen worden er door de politie/overheid en de social workers van de jeugdbeschermingsorganisaties pogingen ondernomen om de achtergrond en afkomst van het kind te achterhalen. Dit gaat dan door veldonderzoek. Navraag wordt gedaan bij de vindplaats van het kind. Als dit niet het juiste resultaat oplevert worden er advertenties in de (lokale) media geplaatst. Zodra hier geen reactie op volgt, dan wordt door de rechtbank de adoptabiliteit van het kind bepaald (FCA).

Toetsing

De Ca IKA heeft een positief beeld overgehouden aan de professionaliteit van de kinderbeschermingsorganisaties. De manier waarop zij hun eigen procedures hebben ingericht, voldoen aan de uitgangspunten zoals die zijn neergelegd in het Haags Adoptieverdrag. De wijze waarop zij hun dossiers opstellen, kwam uiterst professioneel over en biedt vertrouwen. De kindertehuizen worden met grote regelmaat door de kinderbeschermingsorganisaties bezocht en hebben ook indruk gemaakt voor wat betreft hoe zij omgaan met de kinderen en het systeem waar de kinderen onderdeel van zijn (WCA).

Zuid-Afrika kent een sterk en onafhankelijk rechtssysteem (TK). Er worden in de beschikbare schriftelijke informatie geen zorgen geuit over de betrouwbaarheid van overheidsinstellingen. Tijdens het werkbezoek is gebleken dat het toezicht op de adoptieketen adequaat is ingeregeld. De Zuid-Afrikaanse CA heeft hierin een centrale rol. Zij geven, vergelijkbaar aan de Ca IKA, een accreditatie af aan de kinderbeschermingsorganisaties (die mogen bemiddelen voor interlandelijke adoptie) voor een periode van vijf jaar. Een uitgebreide toetsing gaat hieraan vooraf. Daarbij moet de kinderbeschermingsorganisatie uitvoerige documentatie overleggen aan de Zuid-Afrikaanse CA en er vinden bezoeken plaats. Naast deze verplichte accreditatie voert de Zuid-Afrikaanse CA jaarlijks site-visits uit waar ook de kwaliteit van de werkzaamheden getoetst wordt (WCA).

De matching vindt plaats door een maatschappelijk werker die betrokken is bij het kind. De adoptieprocedure wordt getoetst door de rechtbank waarin de rechtbank kijkt of adoptie in het belang van het kind is, adoptief ouders aan de gestelde criteria voldoen, of de vereiste toestemming is gegeven en niet is ingetrokken, of er nationaal voldoende gezocht is naar mogelijkheden, of er voldaan is aan nationale en internationale eisen voor adoptie. Adoptiefouders moeten ter zitting verschijnen (ISS).

Afstammingsinformatie

Er is een adoptieregister waarin het kind vanaf 18 jaar toegang heeft tot afstammingsgegevens. Ook bij de rechtbank worden de dossiers bewaard (ISS).

Risico op corruptie

Zuid-Afrika scoort 44/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 69^e plaats van de 180 landen (TCI).³

Kosten

De procedurele kosten bedragen totaal ongeveer 19.000. De bijdragen aan het Zuid-Afrikaanse deel van de procedure zijn voorgeschreven en gemaximeerd vanuit de overheid. Het betreft hier de kosten van de social work organisatie. (NAS).

De kosten bedragen ongeveer € 17.000 (WK).

³ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180.

Haïti

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS – Februari 2019 (ISS), Factsheet Ca IKA 2016 (FCA), werkbezoek Ca IKA 2019 (WCA), Transparency Corruption index 2020 (TCI), Resolutie van het Europees Parlement van 20 mei 2021 over de situatie in Haïti ([2021/2694\(RSP\)](#)) (EP), Presidentiële verklaring VN (VN), Reisadvies Ministerie van Buitenlandse Zaken, oktober 2021 (BuZa) Site/gesprek Nederlandse Adoptie Stichting (NAS).

Subsidiariteitsbeginsel

Institut du Bien Etre Social et des Recherches (IBESR) is de Centrale Autoriteit in Haïti. IBESR is doordrongen van het subsidiariteitsbeginsel en hecht hier belang aan. De social workers plegen onderzoek naar de achtergrond van het kind, interviewen de ouders om te bezien of zij niet alsnog zelf voor hun kind kunnen zorgen. De IBESR is wel bezig om binnenlandse adoptie te promoten en werkt aan pleeggezinnen in Haïti. Helaas is dit nog niet toereikend voor de nood waar een groot aantal kinderen zich in bevindt. De IBESR geeft hierover aan dat zij altijd zullen proberen een kind te plaatsen in gezinsverband. De rechtbank heeft ook als taak te onderzoeken of er voldoende mogelijkheden zijn onderzocht om een kind te plaatsen binnen Haïti. Als de rechter van mening is dat hier niet aan voldaan wordt, dan zal de zaak terugverwezen worden naar de IBESR met de opdracht hier meer werk van te maken (WCA).

ISS geeft aan dat interlandelijke adoptie de enige mogelijkheid is om kinderen langdurig in gezinsverband te laten opgroeien door het beperkte aanbod van gezinsgerichte opvang in Haïti. ISS beschouwt dit beperkte aanbod als belemmering voor het subsidiariteitsbeginsel (ISS).

Maatschappelijke aandachtspunten

De sociaal economische situatie waar de meeste Haïtianen zich in bevinden maakt het vrij gecompliceerd om kinderen binnen de familie terug te plaatsen. Ook komen vaak situaties voor waarbij de nieuwe partner van een ouder niet voor de reeds bestaande kinderen wil zorgen waardoor terugplaatsing niet tot de mogelijkheden behoort (WCA).

Haïti kent twee soorten adoptie: adoption plénière (sterke adoptie) en adoption simple (zwakke adoptie). Voor buitenlandse adoptie komt alleen adoption plénière in aanmerking. Vanwege het risico op Restavek kiezen afstandsouders bewust voor adoption plénière en niet voor adoption simple (NAS).

Restavek

In Haïti leven 300.000 kinderen in Restavek. Dit is 1 op de 15 kinderen, 60% hiervan zijn meisjes. Deze kinderen gaan niet naar school, worden ingezet al manusje van alles in het 'gastgezin' en worden op alle manieren, inclusief seksueel, uitgebuit. (NAS)

De infrastructuur rondom adoptie leek in 2019 op orde maar er is sprake van een kwetsbare overheidsstructuur. Wanneer de top van IBESR vervangen zou worden, kan de infrastructuur van adoptie weer verslechteren. De kwaliteit werd in 2019 geborgd door de personen die verantwoordelijk zijn. Het perspectief van kinderen die niet geadopteerd worden is slecht, zij lopen een reëel risico om als kindslaaf te worden ingezet (WCA). De NAS ziet in de gehele IBESR een stabiele en professionele organisatie en schat in dat de stabiliteit niet afhankelijk is van de top van de organisatie (NAS).

Op dit moment is het niet veilig om naar Haïti af te reizen. Door de moordaanslag op president Moïse is er op verschillende plaatsen in het land onrust ontstaan. De interim-president heeft tijdelijk de noodtoestand afgekondigd. Door de politieke onrust in het land, waarbij geweld gebruikt wordt, is de veiligheidssituatie verder verslechterd (BuZa).

Op 24 maart 2021 bracht VN Veiligheidsraad een Presidentiële Verklaring uit, waarin een oproep wordt gedaan aan de Haïtiaanse autoriteiten om parlementaire en presidentiële verkiezingen te organiseren. Verder wordt het belang van onafhankelijke rechtspraak en de rechtsstaat onderstreept en bezorgdheid geuit over de mensenrechten- en humanitaire situatie (VN).⁴

⁴ <https://undocs.org/S/PRST/2021/7>

Het Europees Parlement ziet in mei 2021 een toename van de politieke en sociale instabiliteit in Haïti en heeft in een resolutie het belang van een onafhankelijke en toegankelijker rechterlijke macht benadrukt en verzocht de Haïtiaanse regering de Haïtiaanse grondwet te eerbiedigen, de grondbeginselen van de democratie te eerbiedigen en de rechtsstaat te versterken (EP). Het is op dit moment niet bekend welke invloed de ontwikkelingen in het land hebben op de uitvoering van de adoptieprocedures.

Door de IBESR wordt constructief samengewerkt met haar partners om van dag tot dag te beoordelen op welke wijze de kinderen voor wie de adoptieprocedure is afgerond, het land kunnen verlaten. Hierbij zijn de veiligheid van het kind, de Haïtiaanse medewerkers en de adoptieouders eerste prioriteit (NAS).

Jeugdbeschermingsstelsel

De IBESR is verantwoordelijk voor het hele jeugdbeschermingsstelsel. Echter gelet op de middelen die beschikbaar zijn is dit een grote uitdaging. Het jeugdinstelsel is minimaal. Veel andere mogelijkheden dan plaatsing in een tehuis lijken er niet te zijn. Er lijkt geen sprake te zijn van gespecialiseerde jeugdzorg. Wel streeft IBESR ernaar om kinderen in gezinsverband te laten opgroeien. Interlandelijke adoptie is daar een groot onderdeel van. NGO's zijn bezig met de werving van pleeggezinnen. Er is in Haïti sprake van veel ongeregistreerde kindertehuizen. Hoewel de IBESR ernaar streeft om al deze tehuizen te monitoren en te accrediteren (of niet) blijkt dit een ingewikkeld proces en nog niet aan de orde.

De IBESR is ook hard bezig met het sluiten van een groot aantal kindertehuizen. Enerzijds is dit toe te juichen, anderzijds kleven hier ook risico's aan vast. Immers, de kinderen in die tehuizen moeten namelijk een plek gaan krijgen binnen de maatschappij. De vraag is of er voldoende zorg en aandacht voor de kinderen is die niet meer in dat betreffende tehuis kunnen verblijven.

Er is een groot aantal NGO's actief in Haïti om het welzijn van kinderen te verbeteren. Een aantal NGO's hebben nauwe contacten met de IBESR. Veel van deze NGO's worden gefinancierd door Unicef. Tijdens het werkbezoek in 2019 is gesproken met LUMOS en Terres des Hommes. LUMOS houdt zich bezig met het 'sluiten' van kindertehuizen. LUMOS geeft aan dat zij in staat zijn geweest om de meeste kinderen terug te plaatsen bij hun familie en tracht tevens om de kindertehuizen die zij sluiten een andere functie te geven (bijvoorbeeld voorlichtingshuizen). Terres des Hommes zet zich vooral in om pleeggezinnen te werven die kinderen willen opvangen als tijdelijke oplossing en zodoende de tijd te hebben de kinderen uiteindelijk weer terug te plaatsen wanneer de biologische ouders weer alles op de rit hebben.

NGO's geven aan dat interlandelijke adoptie in een land als Haïti een voorstelbaar middel is om kwetsbare kinderen te helpen. Wel moet goed gekeken worden of er echt geen andere mogelijkheden zijn (WCA).

Er is beperkt aanbod van programma's die scheiding tussen ouder en kind zouden kunnen voorkomen (ISS).

Gelet op de beperkte middelen en de instabiele situatie in Haïti is het niet te verwachten dat het jeugdbeschermingsstelsel op korte termijn adequaat zal functioneren. Ondanks dat het gehele jeugdbeschermingssysteem niet goed op orde lijkt (wat met het beschikbare aantal mensen ook lastig voor elkaar te krijgen is), lijkt er wel voldoende aandacht uit te gaan naar het onderwerp adoptie (WCA).

Armoede is een groot probleem in Haïti waardoor een groot aantal kinderen van zijn familie wordt gescheiden. Zorgpunten zijn kinderhandel, kinderarbeid en kindhuwelijken. Veel kinderen leven op straat (ISS). Er is sprake van Restavek (kindsclaven). Voor kinderen die in tehuizen zitten en niet geadopteerd kunnen worden is het perspectief somber vanwege Restavek en kinderarbeid (WCA). De NAS geeft aan dat het voorkomen van Restavek voor biologisch ouders reden kan zijn om afstand te nemen tot adoptie te doen (NAS).

Procedures

Afstand

De IBESR is laagdrempelig voor ouders (NAS). Zodra ouders zich melden bij de IBESR (al dan niet via een kindertehuis) dan zal een social worker aan de slag gaan met de biologische ouders. Als eerst zal er (option)counseling geboden worden. Tijdens deze counseling komt uitvoerig aan de orde wat de mogelijkheden zijn voor het gezin. Als de biologische ouders bij het besluit blijven om het kind af te staan, zal de social worker onderzoek doen naar de mogelijkheden om het kind binnen Haïti zelf te plaatsen.

Wanneer het gaat om kinderen waarvan ouders afstand wensen te doen dan zal de afstand voor de rechtbank formeel bekrachtigd moeten worden. De rechtbank ontvangt hiertoe de documenten van de IBESR. De rechter controleert de documenten en besluit vervolgens op basis van de documenten en de verklaringen van de biologische ouders of de afstand bekrachtigd kan worden. Als de rechter twijfels heeft of de documentatie onvoldoende acht, dan zal nader onderzoek bevolen worden.

In de rapportage die wordt opgesteld en naar de rechtbank moet (via de IBESR) staat omschreven op welke wijze de ouders geïnformeerd zijn over de consequenties van het afstand doen. De rechtbank doet een finale check en ziet de biologische ouders ook tijdens de rechtszitting en interviewt hen. Vanaf dat een kind acht jaar is wordt ook de mening van het kind gevraagd.

De identiteit vaststellen van personen is in Haïti ingewikkeld. De basisadministratie is niet zoals die in Nederland is geregeld. Door interviews van de social workers, de IBESR en de rechtbank met de persoon die een kind wil afstaan, wordt afgeleid of het daadwerkelijk de ouder van het kind betreft. Daarnaast wordt gekeken naar de identiteitspapieren. Echter, zoals bekend is dit in Haïti een zwakke schakel en is ieder document op aanvraag (en betaling) te verkrijgen. De mogelijkheden moeten onderzocht worden of afname van DNA standaard ingevoerd kan worden. Op die wijze is in ieder geval vastgesteld dat de afstand die van het kind is gedaan daadwerkelijk gedaan is door de biologische ouders. Dit biedt meer zekerheid dan de huidige werkwijze (WCA).

De NAS wijst erop dat zij (voordat de zorgvuldige afstandsprocedure aan Haïtiaanse kant sinds 2013 is ingevoerd), een sterke controle hadden door het HAV op de procedure naar Nederland toe te passen en door de DNA test als extra check (NAS).

Er is een reëel risico dat kinderen die met het oogmerk *tijdelijk* worden gescheiden van hun familie, op termijn verlaten worden verklaard en weer later in aanmerking komen voor adoptie (ISS). De NAS herkent dit beeld niet. Er is een strikt onderscheid tussen tehuizen waaruit kinderen worden geadopteerd en de kindertehuizen waar kinderen tijdelijk verblijven (NAS).

Toetsing

Sinds de inwerkingtreding van het Haags Adoptieverdrag voor Haïti, zijn enorme stappen voorwaarts gemaakt om de kwaliteit van de adoptieprocedures te verhogen. De wetgeving is op orde en sluit aan bij de uitgangspunten van het Haags Adoptieverdrag. De IBESR heeft een centrale positie ingenomen binnen de adoptieketen. De IBESR houdt toezicht op de betrokken partijen, personen en organisaties en streeft ernaar alles te laten verlopen naar de uitgangspunten van het verdrag. De IBESR heeft kennis van zaken, begrijpen de kwetsbaarheden van het adoptiestelsel en werken er hard aan om foute procedures zoveel als mogelijk te elimineren.

De omstandigheden waarbinnen de rechtbank haar werk moet verrichten zijn slecht te noemen. Door de slechte huisvesting, het beperkt aantal rechters dat beschikbaar is en de beperkte beschikbare middelen is het voorstelbaar dat er sprake is van achterstanden in het werk. Echter, er werd tijdens het werkbezoek een geloofwaardig beeld geschetst van de zorgvuldigheid waarmee adoptieprocedures worden beoordeeld door de rechtbank. Indien nodig worden zaken terugverwezen naar de IBESR alwaar zij opnieuw onderzoek moeten verrichten (WCA).

Als een kind in aanmerking komt voor adoptie dan wordt het dossier behandeld in het matching comité wat onder de verantwoordelijkheid valt van de IBESR. Dit comité bestaat uit een multidisciplinair team. Er is een pedagogische, juridische, sociaal maatschappelijke, medische vertegenwoordiging in dit comité. Tijdens deze bijeenkomsten wordt gekeken welke ouders een geschikt gezin kunnen vormen voor een kind dat een bepaalde behoefte heeft. Als het comité is gekomen tot een bepaalde matching dan wordt dit ter goedkeuring aan de IBESR voorgelegd. Zodra deze matching door IBESR is geaccordeerd, pas dan zal het voorstel in Nederland worden

voorgelegd en gaat de procedure aan Nederlandse zijde verlopen. (WCA) Er volgt een proefperiode van minimaal twee weken waarna bekeken wordt of adoptie voortgang mag vinden (ISS)

Afstammingsinformatie

De IBESR is verantwoordelijk voor rootsvragen. De IBESR geeft aan dat zij de schakel wil zijn tussen de rootszoeker en de biologische familie. Dit om te voorkomen dat er tussenpersonen misbruik maken van de situatie en geld vragen voor diensten die zij niet kunnen leveren. Geadopteerden die hun dossier willen inzien worden ontvangen door de IBESR. Hierover geeft IBESR wel aan dat dossiers van vóór 2013/2014 moeilijker te traceren zijn dan de periode ná de inwerkingtreding van het verdrag. De IBESR geeft aan dat geadopteerden altijd kunnen achterhalen van wie zij afstammen. Ook zal dit eenvoudiger zijn voor dossiers ná de inwerkingtreding van het verdrag (WCA). Hierin is onderscheid tussen verschillende vergunninghouders en periode (NAS).

Risico op corruptie

Haïti scoort 18/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 170^e plaats van de 180 landen (TCI).⁵

Tijdens het werkbezoek is niet de indruk ontstaan dat het systeem rondom interlandelijke adoptie corrupt is en er onevenredig geld aan wordt verdiend. Wel is het zo dat bepaalde personen/organisaties geld verdienen aan de services die zij bieden. Kindertehuizen ontvangen, zodra een matching is geaccepteerd door beide Centrale autoriteiten en de aspirant-adoptiefouders, 600 USD per maand. Dit wordt betaald door adoptiefouders voor de periode tussen matching en overbrenging naar Nederland. Deze kosten worden gebruikt voor verzorgingskosten, medische kosten etc. Deze bedragen zouden een mogelijke prikkel kunnen zijn voor de kindertehuizen om kinderen in aanmerking te laten komen voor adoptie. Gelet op de inkomens in Haïti is 600 USD per maand een hoog bedrag. Echter, het verschil in kwaliteit van opvang en de wijze waarop de tehuizen functioneren, is zichtbaar. Tehuizen die geld ontvangen omwille van interlandelijke adoptie (de 600 USD) functioneren aanzienlijk beter. Tehuizen die minder middelen hebben, zijn nauwelijks in staat om op adequate wijze te voldoen aan de vereisten die gesteld worden aan interlandelijke adoptieprocedures (denk hierbij aan observatierapportages, maar ook de wijze waarop de kinderen begeleid worden) (WCA).

De NAS wijst erop dat deze verzorgingskosten gemaximeerd en voorgeschreven zijn door de IBESR. Op basis van de door de IBESR voorgeschreven fee, zijn de tehuizen in staat om redelijke salarissen uit te betalen waardoor personeel in staat is om hun gezin te onderhouden. Verder zijn de kosten voor levensonderhoud in Haïti zeer hoog. Het land produceert vrijwel niets zelf, alles moet geïmporteerd worden, van melkpoeder t/m luiers en medicijnen. Die 600 dollar per kind is zeker niet ruim gerekend (NAS).

Kosten

De IBESR heeft een overzicht opgesteld met kosten die betaald moeten worden gedurende de adoptieprocedure. De IBESR is er goed van doordrongen dat er geen onevenredig hoge kosten gevraagd mogen worden voor een adoptie. Doordat de IBESR deze kosten reguleert, is er minder kans op betalingen aan personen of organisaties die er onevenredig veel geld aan verdienen.

De kosten in Nederland bedragen 11.810 euro. De kosten in Haïti bedragen 14.365 US Dollar (NAS). Omgerekend (November 2021) is dit totaal 24.243 euro.

⁵ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

Verenigde Staten

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, december 2020 (ISS), werkbezoek Ca IKA 2017 (WCA17), werkbezoek Ca IKA 2021 (WCA21), Factsheet Ca IKA 2021 (FCA), Reactie A New Way op vragen Ca IKA over post placement rapportages (ANW), Transparency Corruption Index 2020 (TCI), Gesprek A New Way (ANW)

Subsidiariteitsbeginsel

Uitgangspunt van het subsidiariteitsbeginsel is dat een adoptie slechts kan plaatsvinden nadat de autoriteiten van het land van herkomst de mogelijkheden tot plaatsing van het kind in die staat naar behoren hebben onderzocht, en zodoende hebben vastgesteld dat een interlandelijke adoptie het hoogste belang van het kind dient [artikel 4, onder b, HAV]. Daarbij is het niet vereist dat alle mogelijkheden zijn uitgeput, aangezien dat een onnodige last zou leggen op de autoriteiten [guide to good practice nr. 50.] Het gestelde in artikel 4 onder b, HAV sluit niet uit dat in uitzonderlijke gevallen een interlandelijke adoptie meer het belang van het kind kan dienen dan een plaatsing in een gezin in de staat van herkomst [explanatory report, nr. 123]. Biologische ouder(s) hebben het recht te kiezen bij welke aspirant adoptief ouders het kind wordt geplaatst. Aangezien de biologische ouders door middel van 'option counseling' worden begeleid in het doen van afstand van hun kind en in het maken van een keuze voor aspirant-adoptiefouders (eerst worden andere alternatieven dan adoptie besproken, dan zal nationale adoptie besproken worden en uiteindelijk de interlandelijke variant), wordt volgens het Amerikaanse recht naar behoren onderzocht of een plaatsing van het kind in eigen land in het belang van het kind is. De rechtbank in de VS toetst en bekrachtigt uiteindelijk aan het eind van het proces de adoptie aan de hand van de bepalingen uit het HAV, waarmee de rechtbank ook instemt met een interlandelijke plaatsing. De VS gaan ervan uit dat zij op deze wijze op passende wijze omgaan met het subsidiariteitsbeginsel. Nederland heeft hier in 2011 mee ingestemd en sluit sindsdien aan bij deze werkwijze. (WCA17)

Uit het werkbezoek in 2021 blijkt dat het subsidiariteitsbeginsel voor kinderen die in het publieke systeem zitten minder van toepassing is omdat deze kinderen nauwelijks in het buitenland geplaatst worden. Daarnaast zitten zij al dermate lang in het systeem dat plaatsing binnen de VS niet aan de orde lijkt. Voor wat betreft het private systeem wordt er beperkt invulling gegeven aan het subsidiariteitsbeginsel. Hoewel er eerst Amerikaanse ouders worden aangeboden aan de biologische moeder, kan de biologische moeder beslissen dat het kind voor interlandelijke adoptie in aanmerking komt. De mogelijkheid om kinderen buitenlands te plaatsen wordt mede in stand gehouden door het aanbod van NL adoptieouders. Vanuit de gesprekken in het werkbezoek bestaat de indruk bestaat dat deze kinderen (grotendeels) ook geplaatst kunnen worden bij binnenlandse adoptiefouders op het moment dat er geen aanbod is van internationale ouders. State court toetst of voldaan is aan het subsidiariteitsbeginsel, waarbij er veel gewicht wordt toegekend aan de rechten van biologisch ouders (WCA21).

Maatschappelijke aandachtspunten

De VS is zowel een zendend als een ontvangend land. Tijdens het werkbezoek in 2017 is een aantal cijfers verstrekt die een genuanceerder beeld geven. In totaal worden ruim 5000 kinderen uit het buitenland geadopteerd en worden er 60.000 kinderen per jaar nationaal geadopteerd (van de 125.000 beschikbare adoptabele kinderen in de VS die in Foster care verblijven. In Foster care verblijven totaal 450.000 kinderen) en hebben er over 2015 slechts 93 uitgaande adopties plaatsgevonden, waarvan er 35 naar Nederland zijn gegaan. De Amerikaanse kinderen die interlandelijk geadopteerd worden, hebben doorgaans dezelfde achtergrond. Het gaat bijna zonder uitzondering om Afro Amerikaanse kinderen waarvan de ouders kampen met drugsproblematiek, psychiatrische problemen, geweld en gevangenschap. Amerikaanse adoptiefouders achten het risico groot dat Amerikaanse kinderen met een dergelijk belast netwerk problemen geven bij een uiteindelijke adoptie (WCA17).

In 2019 gaat het om 2971 adopties uit het buitenland en zijn er 56 uitgaande adopties, waarvan 17 naar Nederland (ANW).

Het beeld dat het alleen zou gaan om Afro Amerikaanse kinderen is anno 2021 onjuist. Van de 140 adoptiekinderen uit de VS de afgelopen 5 jaar heeft 45% een volledig Afro Amerikaanse achtergrond (ANW).

In de VS wordt het niet als probleem gezien dat Amerika zendend en ontvangend land is.

De meeste gesprekspartners redeneren dat het plaatsen van kinderen bij een permanent gezin de hoogste prioriteit heeft. Het feit dat er ook kinderen vanuit andere landen geadopteerd worden door Amerikanen heeft meerdere redenen. Dat kan zijn vanuit ideële motieven (je redt een kind uit een ander land), maar ook omdat het adopteren vanuit Foster Care of via het private systeem veel hindernissen opwerpt. Daarbij blijft er een risico bestaan dat de biologische ouders onverwachts bij de adoptiefouders op de stoep kunnen staan. Kortom, het is voor sommigen aantrekkelijker en/of makkelijker om kinderen vanuit het buitenland te adopteren dan binnenlands. Daarnaast is ook aangegeven dat de het plaatsen van kinderen naar andere staten wellicht net zoveel impact en culturele verschillen kent als dat het naar Nederland geadopteerd zou worden (WCA21).

Biologische ouders kiezen voor interlandelijke adoptie naar Nederland omdat ze bij Nederlandse adoptiefouders meer begrip ervaren voor hun omstandigheden waardoor er contact kan zijn in het kader van een open adoptie (ANW).

Jeugdbeschermingsstelsel

Om een beeld te schetsen van het speelveld waarbinnen adopties in de VS plaatsvinden is het belangrijk te onderscheiden dat er sprake is van een publiek stelsel en een privaat stelsel. Als kinderen in het jeugdinstelsel belanden dan is de prognose op een permanente plaatsing voor een groot aantal kinderen ongunstig. Zeker naarmate ze op een latere leeftijd in het stelsel terechtkomen. Ondanks dat de VS als rijk land gezien kan worden, is het jeugdinstelsel niet op alle vlakken goed georganiseerd. Echter, de kinderen die aangeboden worden aan Nederland bevinden zich in het private systeem. Deze kinderen belanden in beginsel niet in het jeugdzorgstelsel omdat zij al eerder zijn geadopteerd in het private systeem (WCA21).

Gezinsondersteunende hulp is algemeen beschikbaar en bevordert de competentie van de ouders en een gezonde ontwikkeling van het kind door ouders te helpen hun sterke punten te versterken en problemen op te lossen die kunnen leiden tot kindermishandeling, ontwikkelingsachterstanden en ontwrichting van het gezin. Andere programma's bieden hulp voor de korte termijn om gezinnen te helpen omgaan met aanzienlijke stress of problemen die hun opvoedingsvaardigheden belemmeren. Het doel van deze programma's is om kinderen bij hun familie te houden, of hen te herenigen wanneer dit veilig kan worden gedaan. Uithuisplaatsing is mogelijk als er zorgen zijn over de veiligheid van het kind, als gevolg van ernstige ouder-kindconflicten, of om ernstige lichamelijke of gedragsproblemen te behandelen die niet binnen het gezin kunnen worden aangepakt. Rechtbanken moeten alle beslissingen goedkeuren om kinderen uit huis te plaatsen om te toetsen of er voldoende inspanning is geleverd om de kinderen thuis te houden. Er zijn verschillende settings: pleeggezinnen, therapeutische pleeggezinnen of residentiële zorg. Er is sprake van oververtegenwoordiging van Afro-Amerikaanse kinderen in Foster Care omdat zij meer opgroeien in armoede en eenoudergezinnen en verminderd toegang hebben tot bovenstaande hulp (ISS).

Er is steeds meer federale wetgeving om staten te helpen om het aantal kinderen in Foster Care terug te dringen. ISS is positief over de hulp die geboden wordt aan gezinnen maar stelt wel dat het onduidelijk is hoeveel gezinnen profiteren van de hulp en hoe het scheidingsproces tussen ouder en kind voorkomt. Door de oververtegenwoordiging van Afro Amerikaanse en Spaanstalige doelgroep in het stelsel heeft ISS niet de indruk dat het beleid voor die doelgroepen effectief lijkt te zijn (ISS).

Procedures

Afstand

Conform Amerikaans wet- en regelgeving (zowel in federale wetgeving als in de wetgeving van de diverse Staten) hebben de biologische ouders het recht zich uit te spreken over waar en bij wie zij het kind geplaatst willen hebben. Dat betekent dat biologische ouders feitelijk kunnen kiezen voor zowel nationale als interlandelijke adoptie. Biologische ouders worden begeleid in het doen van afstand van hun kind en in het maken van een keuze voor aspirant-adoptiefouders. De biologische ouders in de VS worden gecounseld door een maatschappelijk werker waarbij uitvoerig *alle* opties en alternatieven met de biologische ouders worden besproken, en wordt ook stilgestaan bij de consequenties die het afstand doen van een kind heeft. Er wordt een adoptieplan opgesteld. (WCA)

Biologisch ouders moeten ter zitting verschijnen om formeel afstand te doen (FCA). De wijze waarop in de VS invulling wordt gegeven aan de afstandsprocedure, komt overeen met de wijze waarop in Nederland kinderen worden afgestaan en vrij komen voor nationale adoptie (WCA17).

Bij open adopties sturen adoptiefouders totdat het adoptiekind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt informatie naar het adoptiebureau over het adoptiekind. Het adoptiebureau stuurt deze naar de biologische familie of deze laat de informatie ophalen. Indien de informatie niet wordt opgehaald, worden deze rapportages bewaard bij het adoptiebureau voor de biologische familie. De meeste adoptieouders sturen een brief of een boekje met foto's. In de praktijk worden deze progress rapportages na verloop van tijd rechtstreeks naar biologische families gestuurd zonder contact met het adoptiebureau (ANW).

Toetsing

De procedure is als volgt:

De ouders die een kind willen afstaan melden zich bij een privaat Amerikaans adoptiebureau. In de meeste gevallen gebeurt dit al tijdens de zwangerschap.

Met deze ouder(s) wordt een adoptieplan gemaakt. Gedurende dit adoptieplan worden de biologische ouders gecounseld en wordt er gewerkt aan het op juiste wijze afstand doen van het kind óf wordt de keuze gemaakt het kind niet af te staan. Diverse profielen van zowel binnenlandse als buitenlandse aspirant-adoptiefouders worden voorgelegd aan de biologische ouders. Allereerst zullen dit profielen moeten zijn van Amerikaanse ouders.

Zodra de biologische ouder(s) met behulp van option counseling gekomen zijn tot een keuze voor een adoptiefouders, dan wordt een intended match gemaakt en wordt dit voorgelegd aan de Nederlandse vergunninghouder en de aspirant-adoptiefouders. Wanneer de aspirant-adoptiefouders hebben ingestemd met de intended match dan zullen de aspirant-adoptiefouders 'birthmother living expenses' gaan betalen. Deze kosten worden niet direct aan de biologische ouders verstrekt maar worden via het Amerikaanse adoptiebureau vergoed. Er is een maximum gesteld aan deze kosten.

Zodra er formeel afstand is gedaan van het kind legt het Amerikaanse adoptiebureau de match voor aan de Nederlandse vergunninghouder. Zodra een match is gemaakt wordt dit aan de Ca IKA voorgelegd en wordt er een besluit genomen over het al dan niet goedkeuren van de match (WCA).

Er vindt een proefperiode plaats waarin de plaatsing van het kind bij adoptiefouders wordt gemonitord. Na de proefperiode wordt weer getoetst of de adoptie voldoet aan het belang van het kind (ISS).

De rechtbank in de VS toetst en bekrachtigt uiteindelijk aan het eind van het proces de adoptie aan de hand van de bepalingen uit het HAV, waarmee de rechtbank ook instemt met een interlandelijke plaatsing (WCA2017).

De rechtbank toetst aan de hand van de volgende stukken of adoptie in het belang van het kind is:

- geverifieerde documentatie dat er rapportage is opgemaakt over de achtergrond van het kind en de geschiktheid van adoptiefouders
- geverifieerde documentatie over of het adoptiebureau getracht heeft het kind in de VS te plaatsen
- of voldaan is aan alle vereisten uit artikel 4 van het Haags adoptieverdrag (zoals adoptabiliteit, toestemming, mening kind etcetera)
- overtuigende bewijsstukken dat voldaan is aan de vereisten van artikel 15 tot en met 21 van het Haags adoptieverdrag
- verificatie dat overbrenging en verblijfsvergunning naar/van het ontvangende land geregeld is (ISS).

-Afstammingsinformatie

- In de VS is het mogelijk om anoniem te bevallen. Echter, in Nederland wordt grote waarde gehecht aan de rechten van het kind om de identiteit van de geboorteouders te kunnen achterhalen. Per staat is hier verschillende wetgeving over. In de meeste staten kan ieder geadopteerd kind uiteindelijk zijn gegevens en identiteit achterhalen van zijn biologische

ouders. Vrijwel alle adopties die gerealiseerd worden zijn open adopties waarbij het contact tussen de biologische ouders en de kinderen in stand blijft (WCA17).

-
Adoptiedossiers worden in de meeste staten verzegeld als de adoptie is afgerond. Wel is er voor geadopteerden meestal toegang tot niet-identificeerbare medische informatie, hoewel dergelijke informatie vaak onvolledig is, omdat deze niet wordt bijgewerkt en niet alle relevante gezinsleden omvat. Er zijn grote verschillen tussen staten voor wat betreft de toegang van geadopteerden tot afstammingsgegevens. In een aanzienlijk aantal staten is dergelijke informatie wettelijk niet beschikbaar voor geadopteerden zonder de toestemming van de biologische ouders. In de praktijk wordt, gezien de moeilijkheden bij het verkrijgen van toegang tot officiële documenten, gebruik gemaakt van private geboorteonderzoeken waarbij gebruik wordt gemaakt van goedkope commerciële DNA-gegevens, sociale media en andere soortgelijke middelen (ISS).

Inmiddels zijn de meeste staten bezig met het volledig open maken van de adoptiedossiers. Echter; privacy en veiligheid van geboorteparenten speelt hierbij ook een rol. (ANW).

Risico op corruptie

-VS scoort 67/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 25^e plaats van de 180 landen (TCI).⁶

-

-Kosten

Interlandelijke adopties procedures uit de VS zijn kostbaar. Een adoptie vanuit Amerika kost gemiddeld tussen de 35.000 en 60.000 US Dollar exclusief reis en verblijfskosten (FCA). Dat is €30.000-€50.000.

Overwegingen ten aanzien van nakoming Haags Adoptieverdrag of ten aanzien van het belang van het kind (IVRK).

-In zowel het Haags Adoptieverdrag als de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie is opgenomen dat er geen contact mag zijn vóór de geboorte tussen de biologische ouders en de aspirant-adoptiefouders totdat aan bepaalde verdragseisen is voldaan, tenzij voldaan wordt aan de voorwaarden die door het land van herkomst zijn gesteld. In de VS worden voorwaarden gesteld aan dit contact. In de huidige samenwerking is het toegestaan dat er rechtstreeks contact is tussen de biologische ouders en de aspirant-adoptiefouders voorafgaand aan de feitelijke adoptie als dat contact plaatsvindt onder supervisie van het Amerikaanse adoptiebureau. Zowel het adoptiebureau als de aspirant-adoptiefouders maken verslag van dit contact en verstrekken dat aan het Nederlandse adoptiebureau. Desgewenst kan ook het Nederlandse adoptiebureau per skype aanwezig zijn bij dergelijke contacten.

-In relatie tot het contact tussen de biologische ouder en de aspirant-adoptiefouders zou sprake kunnen zijn van 'enige ongepaste druk'. Tijdens het werkbezoek hebben alle adoptiebureaus aangegeven dat dit niet aan de orde is. Immers, er wordt op meerdere momenten (tot na de geboorte) de mogelijkheid geboden om terug te komen op het adoptieplan en op de beslissing hun kind te plaatsen buiten de grenzen van de VS. De indruk is ontstaan dat alle betrokken partijen adequate begeleiding bieden aan de biologische ouders waardoor eventuele druk die zij ervaren besproken kan worden en niet van invloed is op het uiteindelijke besluit voor het afstand doen van hun kind (WCA17).

⁶ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

Burkina Faso

- Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, september 2020 (ISS), Factsheet Ca IKA 2021 (FCA), Reisadvies Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2021 (BuZa), Transparency Corruption Index 2020 (TCI), Site/gesprek Wereldkinderen (WK)

Subsidiariteitsbeginsel

Er is geen specifieke wetgeving met betrekking tot het subsidiariteitsbeginsel. De wet schrijft echter wel voor dat een kind alleen geadopteerd mag worden als dit in zijn/haar belang is. Een kind kan alleen als adoptabel worden beschouwd als de gezinssituatie te onveilig wordt geacht, en als de rechter van oordeel is dat, op basis van de rapportage van de sociale dienst, een adoptie de beste optie is in het belang van het kind.

Als de ouders van het kind niet bekend zijn, wordt er eerst gezocht naar familie van het kind. Als ouders wel bekend zijn, wordt bemiddeld om te bezien of de familieband hersteld kan worden. Daarna wordt bekeken of het kind elders bij familie of in een ander gezin geplaatst kan worden. In 2019 slaagde Burkina Faso er voor het eerst in om meer binnenlandse adopties (43) uit te voeren dan interlandelijke adopties (37). Ze hebben goede resultaten geboekt om binnenlandse adoptie te promoten, er is bij binnenlandse adoptie een voorkeur voor jonge gezonde meisjes (ISS)

Maatschappelijke aandachtspunten

Binnenlandse sterke adoptie strookt niet volledig met de gewoonten en tradities van de bevolking. In gevallen van onvruchtbaarheid geven paren er meestal de voorkeur aan om voor een familielid te zorgen in plaats van een onbekend kind te adopteren. Als er wordt geadopteerd, geven ze de voorkeur aan een gezond meisje (0-1 jaar oud) in plaats van een jongen. Er is een tekort aan adoptiefouders voor oudere kinderen of kinderen met een handicap (ook afhankelijk van de ernst). Dit is een belemmering voor binnenlandse adoptie.

ISS vraagt zich af of er in de conflictgebieden wel voldoende onderzoek wordt gedaan om de familie van het kind te vinden (ISS).

De desbetreffende vergunninghouder geeft aan dat ook in de huidige veiligheidssituatie het onderzoek en de administratieve procedure nog steeds zorgvuldig verloopt. Er is hooguit wat meer tijd mee gemoeid (WK).

-Jeugdbeschermingsstelsel

In Burkina Faso is een hoge kindersterfte. 22% van de kinderen wordt niet geregistreerd bij geboorte en van 34% van de geregistreerde kinderen, is geen geboortebewijs. Veel kinderen hebben te maken met ondervoeding, HIV-AIDS, vrouwenbesnijdenis, kindhuwelijken, zeer beperkte toegang tot basisonderwijs (met name meisjes), kinderarbeid, fysieke, emotionele, psychische mishandeling, seksueel misbruik en verwaarlozing. In Burkina Faso is sprake van een humanitaire crisis door binnenlandse gevechten door gewapende milities. Kinderen zijn slachtoffer van ontvoering, moord, rekrutering en inzet door gewapende troepen.

Ongeveer 710.000 kinderen in Burkina Faso hebben geen ouders meer, van wie 120.000 wees zijn vanwege hiv/aids. Bovendien heeft kwijtraken van familiebanden en het geleidelijk verdwijnen van solidariteit binnen de traditionele samenleving ertoe geleid dat steeds meer kinderen op straat belanden. De sociaaleconomische crisis, verergerd door de COVID-19-pandemie, en de humanitaire crisis zorgen voor een toename van achterlating van pasgeborenen en een toename van het aantal kinderen dat gescheiden wordt van zijn/haar familie. Daarom is er meer behoefte aan alternatieve zorg voor kinderen.

Burkina Faso heeft zich ingespannen om een tijdelijk pleegzorgsysteem te ontwikkelen voor kinderen die van hun familie beroofd of gescheiden zijn. Preventieve programma's om scheiding van ouder en kind te voorkomen, zijn onderontwikkeld. In maart 2020 waren er 296 pleeggezinnen goedgekeurd (76 meer dan in 2016). Met de steun van ISS wordt momenteel een gespecialiseerd pleegzorgsysteem voor kinderen met een handicap ontwikkeld. Dit systeem moet deze kinderen in staat stellen te profiteren van een gezinsomgeving, terwijl er werk wordt verricht om deze kinderen terug te laten keren naar hun gezin of te adopteren, afhankelijk van de situatie en het belang van elk kind. Er zijn zo'n 75 kindertehuizen in het land (ISS).

- Er worden vanuit de overheid meer mogelijkheden gecreëerd voor de opvang van kinderen, het plaatsen in pleeggezinnen en instellingen en voor adoptie. In sommige conflictregio's worden kindvriendelijke zones ingesteld waarin opvang wordt geregeld voor ontheemde of gevluchte kinderen. Er moet echter meer aandacht komen voor het terugplaatsen van kinderen bij hun familie en voor het monitoren en de supervisie van de geplaatste kinderen. De voogdijraad geeft onvoldoende prioriteit aan het terugplaatsen van kinderen bij hun familie. De kindertehuizen nemen nu het initiatief tot terugplaatsing maar hulp en monitoring na de plaatsing in dit proces is niet voorhanden.

In Burkina Faso wordt confiage [toevertrouwing] op grote schaal toegepast door gebrek aan onderwijs en armoede. Kinderen - meestal uit gezinnen op het platteland - worden dan bij gezinnen in de stad geplaatst als huishoudster of leerling of, voor de gelukkigen, om naar school te kunnen gaan. Meisjes blijven daar korter, totdat ze gaan trouwen. Jongens blijven daar totdat ze gaan werken.

De regering heeft een tienjarenplan opgesteld voor de ontwikkeling van het basisonderwijs, de uitbreiding van onderwijsvoorzieningen op het platteland en de decentralisatie van het voortgezet onderwijs. Dit plan draagt bij aan het terugdringen van de praktijk van 'confiage'. De uitvoering van het Nationaal Plan voor Economische en Sociale Ontwikkeling (PNDES) zou de economische situatie van de ouders kunnen verbeteren. De praktijk van confiage kan echter toenemen in de huidige context van humanitaire crisis (ISS).

-Procedures

-Afstand

Adoptabele kinderen zijn:

- kinderen waarvan de vader en moeder onbekend zijn;
- kinderen verlaten zijn verklaard door de rechtbank;
- kinderen waarvan de ouders of de Familieraad hebben ingestemd met de adoptie;
- kinderen waarvan de ouders zijn overleden.

Een rechter kan een kind verlaten verklaren als het kind wordt opgevangen door een instelling en zijn/haar ouders gedurende meer dan een jaar geen interesse hebben getoond en geen familielid heeft gemeld om voor het kind te zorgen. Deze beslissing is onomkeerbaar, tenzij er sprake is van een onjuiste aangifte, fraude of vergissing met betrekking tot de identiteit van het kind. Met betrekking tot gevonden kinderen kan de rechtbank ze verlaten verklaren na zes maanden onderzoek zonder resultaat.

Wanneer er sprake is van bewuste afstand, moeten beide ouders instemmen met de adoptie. Als een van de ouders is overleden, of niet in staat is om zijn wens te bepalen, of van wie het ouderlijk gezag is beëindigd, hoeft slechts de andere ouder toestemming te geven. Wanneer beide ouders zijn overleden of niet in staat zijn hun wil te bepalen of als van beide ouders het gezag is beëindigd, wordt toestemming gegeven door de Familieraad, na overleg met de persoon die voor het kind zorgt. De instemming van de Familieraad komt tot stand na beraadslaging onder zijn leden. Als het kind is achtergelaten, is de instemming van het hoofd van de instelling of de verzorger van het kind vereist.

Toestemming wordt verleend voor de rechter, notaris, griffier of voor een consulaire of diplomatieke ambtenaar van Burkina Faso. De toestemming tot adoptie kan binnen een termijn van drie maanden worden ingetrokken. De vrijwillige terugkeer van het kind naar de ouders kan ook een bewijs van herroeping zijn (ISS).

-Toetsing

-In de procedure zit een aantal toets-momenten zoals hierboven bij afstand beschreven.

In een adoptiedossier zit altijd informatie over de achtergrond van het kind en medische gegevens. Een adoptiebeslissing wordt genomen door de rechtbank en staat open voor beroep tot een maand na uitspraak. Als er ernstige zorgen zijn of als adoptieouders of geadopteerde >15 jaar dat willen, kan de adoptie worden vernietigd. Bij minderjarige geadopteerden kunnen biologische ouders of een familielid ook om vernietiging vragen. De redenen voor vernietiging moeten in de uitspraak van de rechtbank worden vermeld.

- De matching gebeurt middels een inzet van een commissie die in principe ouders zoekt bij de behoeften van het kind. Bij special needs krijgen de adoptiebureaus een lijst met kinderen om te bezien of er wel ouders zijn die geschikt/bereid zijn om een kind op te voeden (ISS).

-

-Afstammingsinformatie

Elke adoptiefouder kan 15 jaar na de adoptie verzoeken om een onderzoek naar de herkomst van het geadopteerde kind. Elke geadopteerde kan vanaf de leeftijd van 18 jaar een onderzoek naar zijn afkomst aanvragen. De biologische ouders en de adoptiefouders kunnen beiden inzage krijgen in de gegevens met betrekking tot de adoptie. Na onderzoek door het ministerie, wordt een onderzoeksrapport opgesteld en naar de aanvrager gestuurd. De sociale diensten zijn verplicht het kind en het adoptiegezin voor te bereiden en te ondersteunen op de ontmoeting met het biologische gezin (ISS).

-

-Risico op corruptie

- Burkina Faso scoort 40/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 86^e plaats van de 180 landen (TCI).⁷ ISS beschrijft in zijn algemeenheid de mogelijkheid van toenemende risico's op corruptie en valse documenten als gevolg van de humanitaire crisis en vraagt zowel de Ca van Burkina Faso als ontvangende landen hier aandacht voor te hebben (ISS).

-

-Kosten

- De kosten zijn vastgelegd in regelgeving in Burkina Faso (ISS). De kosten bedragen € 20.866 (WK).

-

Aandachtspunten vanuit dagelijkse praktijk Ca IKA

Er is soms weinig informatie over een kind. Burkina Faso kent geen ontwikkelingsrapportages zoals wij die in Nederland kennen. Doordat kindertehuizen soms erg afgelegen zijn, kan het kind niet altijd gezien worden door een arts of professional. Er is dan beperkte medische informatie. Het gebrek aan informatie belemmert een goede matching. Als het kindertehuis niet afgelegen ligt, is er over het algemeen voldoende informatie.

Wanneer er nadere vragen worden gesteld, duurt het soms heel erg lang (langer dan 4 maanden) voordat er antwoord komt. Dit is niet in het belang van het kind.

Overige aandachtspunten

- In conflictgebieden is het voor adoptiefouders niet veilig om te reizen. In de andere gebieden is reizen veilig onder bepaalde voorwaarden (BuZa).

⁷ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

Lesotho

- Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, april 2014 (ISS)⁸, Concrete casus Ca IKA (CCA), Reisadvies Ministerie van Buitenlandse zaken augustus 2021 (BuZa), Gesprek vergunninghouder (ANW), Transparency Corruption index 2020 (TCI), ervaringen Ca IKA (CA).

- Subsidiariteitsbeginsel

- Regelgeving uit 2014 stelt dat het kind bij zijn biologische ouders moet opgroeien. Als dat niet lukt bij zijn 'extended family'. Als dat niet lukt moet naar alternatieve oplossingen worden gekeken waaronder langdurige pleegzorg en adoptie. Eerst wordt naar nationale adoptie gekeken alvorens wordt uitgeweken naar interlandelijke adoptie (ISS).

Bij nationale adoptie gaat de voorkeur van de Lesothanen uit naar oudere adoptiekinderen en meisjes. De reden waarom nationale gezinnen vaak een voorkeur hebben voor een ouder Lesothaans kind is dat het kind al kan meedoen in de dagelijkse gang van zaken. De reden waarom er voorkeur is voor een meisje is cultureel bepaald (CCA).

- Maatschappelijke aandachtspunten

Regelmatig komt het voor dat adoptabele kinderen vondelingen zijn. Dit geeft risico's in de afstandsprocedure (geen zicht op omstandigheden), bij de matching (onvoorspelbaarheid problematiek/special needs) en voor beschikbaarheid van afstammingsinformatie (kind kan zijn herkomst niet/minder nagaan). In gevallen wordt de biologische familie wel opgespoord maar blijkt men niet in staat voor het kind te kunnen zorgen (Ca).

In Lesotho komen kinderen, die voor interlandelijke adoptie in aanmerking komen, altijd uit hetzelfde kindertehuis. Indien een kind niet interlandelijk geadopteerd wordt, blijft dat kind in dat tehuis waar hij/zij te maken heeft met vele wisselingen van verzorgers (Ca).

- **De verslagen van de matching** die vergunninghouder ontvangt, geven weliswaar goed inzicht in subsidiariteit en in de weging van het belang van het kind maar zijn niet (geheel) conform AVG. Vergunninghouder ontvangt immers ook persoonsgegevens van adoptiefouders waarvoor zij niet bemiddelen.

Jeugdbeschermingsstelsel

- Lesotho heeft flinke vooruitgang geboekt door in 2011 nieuwe Kinderbeschermingswetgeving in te voeren en dat in 2012 en 2014 nader uit te werken in beleid en richtlijnen. Dit naar aanleiding van de grote AIDS/HIV-problematiek en slechte sociaaleconomische omstandigheden/enorme armoede in het land. Er was daardoor een toename van het aantal wezen en vondelingen. Sindsdien is ingezet op het versterken van ondersteuning aan gezinnen en het aanbod van alternatieve opvang.

- De Richtlijnen Pleegzorg en Adoptie (2014) in Lesotho stellen expliciet dat pleegzorg⁹ een tijdelijke maatregel is en gebaseerd moet zijn op een periodieke herziening van de maatregel. De richtlijnen zijn bedoeld om de kwaliteit van pleegzorg te verbeteren. Deze richtlijnen leggen grote nadruk op het respect voor de biologische ouders en familie, focus op de planning en deelname aan de plaatsing van het kind, op de deelname aan het proces en zijn rechten en behoeften, over de voorbereiding van het kind en de ontwikkeling van een 'levensboek'. Tevens is er nadruk op het hele proces van beoordeling, selectie, voorbereiding, accreditatie en ondersteuning van pleeggezinnen als het proces voor een pleegzorgplaatsing als zodanig. Pleegzorgafspraken mogen alleen worden gemaakt via het ministerie. Ouders krijgen ondersteuning van professionele maatschappelijk werkers wanneer adoptie wordt overwogen. Dan worden verschillende alternatieven voor opvang van het kind besproken (ISS).

In de praktijk wordt bij vragen aan de Lesothaanse CA vaak verwezen naar desbetreffende wet- en regelgeving (CCA). Vergunninghouder bevestigt dat Lesotho de kinderbeschermingswetgeving goed geïmplementeerd heeft. Het ligt wettelijk vast waaraan voldaan moet zijn om een kind in

⁸ ISS beschikt niet over meer recente informatie.

⁹ Het gaat hier om pleeggezinnen en kindertehuizen.

'alternative care' te plaatsen. De administratieve lijnen zijn kort waardoor er geen onnodige bureaucratie is. Het belang van het kind staat centraal doordat Lesotho redelijk vaste termijnen hanteert, eerst maximaal 6 maanden voor het opsporen van biologische familie en daarna maximaal 6 maanden voor het zoeken van een nationaal adoptiegezin. Over het algemeen heeft een kind dan zo snel mogelijk duidelijkheid over zijn opgroeipectief (ANW).

Procedures

-Afstand

-Toestemming van ouders is vereist. Indien dat niet mogelijk is omdat ouders zijn overleden, worden nabestaanden om toestemming gevraagd. Uitzonderingsgronden zijn in regelgeving vastgelegd. Ouders die afstand overwegen, worden begeleid door professionals waarbij alle consequenties worden besproken. Ouders hebben 2 maanden de tijd om terug te komen op hun besluit tot afstand. De verklaring tot afstand moet schriftelijk worden vastgelegd. Als ouders onbekend zijn, is de Centrale autoriteit in Lesotho verplicht om zich tot het uiterste in te spannen om de ouders op te sporen. De mening van het kind wordt, afhankelijk van leeftijd en ontwikkelingsniveau, geïnventariseerd en vanaf 10 jaar wordt toestemming gevraagd en zal er rekening worden gehouden met zijn mening (ISS).

-
Lesotho spant zich goed in om ouders op te sporen. Via radiokanalen, politieonderzoek, wanneer biologisch moeder uit Lesotho in Zuid-Afrika is bevallen en familie heeft in Lesotho dan wordt het kind ondergebracht bij familie in Lesotho. (ANW)

-Toetsing

Een kind ter vondeling leggen is strafbaar in Lesotho. Als een kind is achtergelaten, kan het Ministerie beslissingen nemen in het belang van het kind. De biologische familie wordt zoveel mogelijk opgespoord om te bezien of er iemand in de familie is die voor het kind kan zorgen. De biologische familie kan een verklaring afgeven dat ze niet in staat zijn voor het kind te zorgen. Dat wordt meegewogen in de beslissing om tot adoptie over te gaan. Tot aan de adoptiebeslissing hebben biologische ouders mogelijkheden om bezwaar te maken tegen de adoptie.

Matching van ouders aan kinderen in het kader van binnenlandse en interlandelijke adoptie vindt in Lesotho zelf plaats door de Centrale Autoriteit/Ministerie met inzet van een comité dat een groot aantal keren per jaar bijeenkomt. Vergunninghouder ontvangt hiervan ook de verslagen (die niet openbaar zijn). Hierin kan precies gezien worden hoeveel binnenlandse en buitenlandse adoptiefouders er beschikbaar zijn en waar zij voor open staan. Ook kan precies gevolgd worden waar de kinderen geplaatst worden en kan vergunninghouder nagaan wanneer en hoe het adoptabele kind besproken is. Uit deze verslagen wordt duidelijk dat altijd eerst naar nationale adoptie wordt gekeken. Lesotho is transparant in deze procedure (CCA).

De rechtbank toetst of de toestemming in orde is, of de adoptie in het belang van het kind is, of het kind heeft ingestemd en of er geen betalingen zijn verricht voor de adoptie. De rechtbank vereist onder meer een sociale rapportage van het Ministerie en bewijsstukken van de toestemming. De rechtbank kan voorwaarden verbinden aan de adoptie. Oudere kinderen worden goed voorbereid op hun adoptie (ISS).

Het land heeft de beginselen van het HAV goed geïmplementeerd in de kinderschermingswetgeving.

-Afstammingsinformatie

-Elk kind krijgt een levensboek waarin informatie is opgenomen over zijn achtergrond en andere relevante informatie. Dit levensboek wordt overhandigd bij de adoptie. Het kind heeft toegang tot afstammingsinformatie en wordt begeleid in zijn zoektocht door het Ministerie en door het adoptiebureau. Adoptiefouders worden bewust gemaakt van het belang van afstammingsinformatie, krijgen een hulpaanbod bij het voorlichten van het kind over zijn herkomst en voor begeleiding bij de daadwerkelijke zoektocht (ISS).

-Risico op corruptie

-Lesotho scoort 41/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 83^e plaats van de 180 landen (TCI).¹⁰

-

-Kosten

De kosten bedragen rond de €6500 (CCA).

¹⁰ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

China

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, december 2017 (ISS), werkbezoek Ca IKA 2015 (WCA), Factsheet vergunninghouders januari 2018 (FV), Reisadvies Ministerie van Buitenlandse Zaken, augustus 2021 (BuZa), Transparency Corruption Index 2020 (TCI), Site/gesprek Stichting Meiling (Meiling), ervaringen Ca IKA (CA).

Subsidiariteitsbeginsel

Wanneer een vondeling wordt gevonden, zal de openbare veiligheidsdienst eerst proberen zijn biologische ouders te lokaliseren. Het provinciebestuur zal aankondigingen plaatsen in de plaatselijke krant op provinciaal niveau om de biologische ouders van de vondeling te zoeken. Als noch de biologische ouders, noch andere voogden het kind komen opeisen na 60 dagen na publicatie, wordt het kind geacht te zijn achtergelaten en kan het worden geplaatst voor adoptie. Het provinciebestuur van de provincie waar het kind verblijft, beslist of interlandelijke adoptie in zijn belang is. Het provinciebestuur heeft dan de mogelijkheden onderzocht of het kind in eigen land geadopteerd kan worden. Deze neemt hierover een beslissing voordat de aangifte van het kind bij het China Center for Children's Welfare and Adoption (CCCWA) wordt ingediend voor interlandelijke adoptie.

Wanneer een echtgenoot een kind ter adoptie plaatst na het overlijden van de andere echtgenoot, hebben de ouders van de overledene voorrang bij de zorg voor het kind (ISS).

-Maatschappelijke aandachtspunten

Het aantal binnenlandse adopties in China is de laatste jaren sterk toegenomen. Chinese adoptieouders stonden vroeger meestal alleen open voor jonge en gezonde kinderen. In het factsheet van januari 2018 meldden vergunninghouders dat hierin verandering leek te komen. Sommige Chinese adoptieouders staan dan ook open voor een ouder kindje en/of een kindje met een special need (FV). Vergunninghouder geeft anno 2021 aan Chinese adoptiefouders inderdaad meer open staan voor een ouder kindje en/of met een licht operabele aandoening (Meiling)

-Tijdens het werkbezoek in 2015 werd door de CCCWA ook al melding gemaakt van een toenemend aantal binnenlandse adopties (WCA).

Hoewel CCCWA tegenwoordig open staat voor vragen over kinddossiers en direct contact met kindertehuizen toestaat, is de ervaring dat het in China moeilijk is om na te gaan hoe de procedures aldaar zijn verlopen (CA).

Adoptie uit China betreft alleen vondelingen. Dit geeft risico's in de afstandsprocedure (omstandigheden zijn niet in te schatten), bij de matching (onvoorspelbaarheid problematiek/special needs) en voor beschikbaarheid van afstammingsinformatie (kind kan zijn herkomst niet/minder nagaan) (CA).

Jeugdbeschermingsstelsel

China zorgt steeds beter voor kinderen in het jeugdbeschermingsstelsel. Er is een steeds uitgebreider systeem van pleegzorg ontwikkeld, waarbij deze pleegzorg vaak gerelateerd is aan en onder toezicht staat van kindertehuizen. Sommige kindertehuizen hebben de ruime beschikking over medische zorg en therapie, terwijl andere veel meer moeite hebben om rond te komen. Inmiddels hebben alle kindertehuizen toegang tot medische basisvoorzieningen. Daarnaast heeft China operatieprogramma's op medisch gebied opgezet, bijvoorbeeld voor schisis- of hartoperaties. Deze worden ingezet zowel voor kinderen die in tehuizen leven als voor kinderen die bij hun (Chinese) ouders wonen. Hierdoor kan worden voorkomen dat ouders afstand doen van hun kinderen. Voor de kinderen in tehuizen met een dergelijke special need scheidt dit veel meer mogelijkheden om lokaal te worden geadopteerd (FV).

Verbetering van het stelsel gaat door en de komende jaren zal dat nog meer effect resulteren. Nederlandse vergunninghouders zien China wat dat betreft als een land in transitie en verwachten dat interlandelijke adoptie uit China op middellange termijn niet meer nodig zal zijn. In 2018 wordt interlandelijke adoptie nog wel beschouwd als enige kans voor kinderen om duurzaam op te groeien in gezinsverband (FV).

Procedures

-Afstand

Kinderen onder de 14 jaar mogen worden geadopteerd als: (1) ze wees zijn; (2) ze zijn in de steek gelaten of hun ouders kunnen niet worden achterhaald of gevonden; (3) hun ouders zijn niet in staat om voor hen te zorgen vanwege ongebruikelijke omstandigheden (ISS). Kinderen die voor interlandelijke adoptie in aanmerking komen zijn vondelingen (WCA) en tussen de 1 en 3 jaar oud en/of gehandicapt (ISS). Tot een aantal jaar geleden was de eenkindpolitiek de hoofdreden was voor het doen van afstand, waarbij vanwege culturele motieven met name meisjes werden afgestaan. Inmiddels is de eenkindpolitiek versoepeld (gezinnen mogen twee of drie kinderen hebben) en is de waardering voor meisjes in de Chinese maatschappij de laatste tijd gestegen. De naar Nederland geadopteerde kinderen zijn tegenwoordig overwegend jongens (meer dan 80%). Waarschijnlijk zijn op dit moment de special needs de voornaamste reden voor ouders om afstand te doen van hun kinderen. De acceptatie van een kind met een special need, met name op het platteland, is niet groot. Dit leidt tot sociale druk op de biologische ouders. Daarnaast hebben veel ouders geen of onvoldoende toegang tot medische voorzieningen (FV). Vergunninghouder vult anno 2021 aan dat er ook onvoldoende toegang is tot zorgverzekeringen (Meiling). De volgende burgers of instellingen hebben het recht kinderen ter adoptie af te staan: (1) de voogden van een wees; (2) instellingen voor maatschappelijk welzijn; en (3) ouders die door ongewone omstandigheden niet voor hun kinderen kunnen zorgen (ISS).

Als ouders van plan zijn hun kind ter adoptie af te staan, moeten ze beiden toestemming geven. Als een van de ouders niet kan worden achterhaald of gevonden, kan de andere ouder het kind alleen ter adoptie afstaan. Wanneer de adoptie betrekking heeft op een kind van 10 jaar of ouder, moet de toestemming van de geadopteerde worden verkregen.

Indien het gezag van de ouders van een kind ingeperkt is, mogen de voogd(en) van het kind het kind niet ter adoptie plaatsen, behalve als het kind ernstig bedreigd wordt door toedoen van de ouders. In geval van een vondeling, levert de verantwoordelijke van het kindertehuis een rapport over de omstandigheden van achterlating en een verklaring van de mislukte zoekpogingen van de biologische ouders van het kind. In het geval van een wees, stemmen de personen onderhoudsplicht jegens het kind schriftelijk in met de adoptie van het betrokken kind. Tevens moet de voogd overlijdensakten van de ouders en de beslissing van de voogdij overleggen (ISS).

-Toetsing

Tijdens het werkbezoek in 2015 is gesproken over dat de rapporten van de kinderen niet altijd volledig en actueel waren (WCA). Sinds enkele jaren heeft CCCWA een aparte afdeling die aanvullende medische en/of ontwikkelingsvragen onderzoekt die door de vergunninghouders over de kinderen worden gesteld zodat de vergunninghouders een goed beeld kunnen krijgen van de medische - en ontwikkelingssituatie van een kind (FV).

De CCCWA heeft een centrale rol in het adoptieproces. Bij de CCCWA komt de aanmelding van het adoptabele kind binnen en de aanvraag van aspirant adoptiefouders. De CCCWA is verantwoordelijk voor de matching en geeft akkoord. Daarna kunnen adoptiefouders naar het provinciebestuur van de verblijfplaats van het kind om de adoptie te laten registreren. Deze neemt uiteindelijk de adoptiebeslissing (ISS). Er is geen onafhankelijke rechtbank in China betrokken bij adoptie.

Het RSJ rapport in 2016 gaf aan dat adopties uit China gestopt zouden moeten worden omdat er geen controle of toezicht mogelijk is. De Ca IKA zou geen vragen mogen stellen en de vergunninghouders zouden geen contact mogen hebben met de kindertehuizen.

Vergunninghouders herkennen dit als iets uit het verleden. CCCWA staat volgens vergunninghouders open voor vragen over de dossiers van de kinderen. Met contacten binnen CCCWA kan zowel over operationele als beleidsmatige zaken gesproken worden. Ook contacten met tehuizen zijn mogelijk, die waardevolle informatie en inzichten geven over de praktijk en het beleid ten aanzien van de opvang en adoptie van kinderen in China. Gedurende het adoptieproces is er steeds vaker, met toestemming van de Centrale Autoriteit in China, rechtstreeks contact met het kindertehuis over o.a. de medische situatie van het kind. Tijdens het ophalen van hun adoptiekindje bezoeken de meeste adoptieouders het kindertehuis waar het kindje vandaan komt. Ook de contactpersonen van de vergunninghouders zijn welkom in de kindertehuizen; zij ervaren

dat hierbij steeds meer informatie uitwisseling plaatsvindt over zaken die jaren geleden onbespreekbaar waren (FV).

ISS merkt op dat het niet wenselijk is dat het kindertehuis verantwoordelijk is voor de rapportage over het kind en geeft aan dat het beter is wanneer een kinderbeschermingsorganisatie de rapportage zou opmaken, waarbij het kindertehuis input zou kunnen leveren (ISS).

China hanteert een computersysteem waarin kinderen met special needs door CCCWA ter adoptie worden aangeboden. Bemiddelende instanties hebben vervolgens 72 uur de tijd om de rapportage over de kinderen te beoordelen en te bezien of zij daar passende ouders voor hebben. Tijdens het werkbezoek is gesproken over verlenging van de termijn. De termijn is niet bedoeld voor matching, maar om te beoordelen of de bemiddelende instanties ouders hebben voor de kinderen (WCA). ISS vraagt zich af of met dit systeem de behoeften en het belang van het kind centraal staat. Kinderen worden gekozen door de bemiddelende instanties in een korte tijd, waarbij er beperkt tijd is om het dossier goed te bestuderen (ISS).

Vergunninghouder geeft bij het computersysteem aan dat zij in die 72 uur bekijken of er mogelijk geschikte ouders zijn. Als zij mogelijk geschikte ouders hebben, dan spreken zij een intentie tot matching uit. Daarna is er mogelijkheid om uitvoerig te matchen of extra onderzoek te laten doen. Er is ook nog ruimte om van de match af te zien (Meiling).

Afstammingsinformatie

De CCCWA bewaart de adoptiedossiers permanent. Geadopteerde kan vanaf 18 jaar zelfstandig toegang krijgen tot het dossier. Tot 18 jaar zal hij zich moeten laten bijstaan door adoptiefouders en verloopt de aanvraag via vergunninghouder. Als adoptiefouder en degene die het kind ter adoptie heeft aangemeld hebben aangegeven dat de gegevens geheim moeten blijven, wordt dit gerespecteerd en blijft het dossier gesloten.

Tijdens het werkbezoek is gesproken over de mogelijkheden voor adoptiefouders en geadopteerde kinderen om zelfstandig naar het tehuis terug te gaan om contact te leggen en eventueel naar de biologische ouders op zoek te gaan. Adoptiefouders kunnen via Bridge of Love, onderdeel van CCCWA, contacten leggen. Deze organisatie zorgt dan voor de verbinding met tehuizen. Het zoeken naar biologische ouders is niet toegestaan. Hier heeft de politie al naar gezocht toen de kinderen werden gevonden (WCA).

Tijdens het bezoek aan het ministerie van Openbare Veiligheid in 2015 is gesproken over de (tijdens een eerder bezoek in 2010) gedane suggestie om het DNA van alle kinderen die in China in tehuizen verblijven in de DNA-database op te nemen. Dit om er zeker van te zijn dat kinderen die voor adoptie naar het buitenland gaan, niet de kinderen zijn die door hun ouders als vermist zijn opgegeven. Aangegeven is dat hier aan wordt gewerkt, maar dat het vanwege de omvang van het land en de vele tehuizen, nog even kan duren voordat dit proces is afgerond. Wel boekt China goede resultaten in het tegengaan van kinderhandel (WCA).

-Risico op corruptie

-China scoort 42/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 78^e plaats van de 180 landen (TCI).¹¹

-

-Kosten

De totale kosten bedragen ongeveer € 22.000, inclusief reis (Meiling).

¹¹ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

Bulgarije

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS oktober 2020, werkbezoek Ca IKA 2015 (WCA), Gesprek met vergunninghouder 2021 (VGH), Transparency Corruption Index 2020 (TCI),

Subsidiariteitsbeginsel

Het kind mag pas interlandelijk geadopteerd worden als alle nationale mogelijkheden zijn uitgeput. Het kind wordt eerst in een nationaal adoptieregister geplaatst. Als er na 6 maanden nog geen geschikte adoptieouders zijn of 3 beschikbare gezinnen hebben besloten het kind niet te adopteren, wordt het kind in het interlandelijke adoptieregister geplaatst. Nationale adoptie wordt gepromoot door een jaarlijkse adoptiedag. Een initiatief van de vereniging 'Adopted and Adopters' dat als doel heeft om de maatschappelijke interesse te vergroten voor nationale adoptie en supportgroepen te vormen. De Bulgaarse kinderbescherming neemt ook deel aan het evenement. Nationale adoptie is moeilijker voor kinderen met een handicap en Roma kinderen. (ISS)

-Maatschappelijke aandachtspunten

In 2015 vond het Bulgaarse adoptiebureau ANIDO dat het lang duurt voordat kinderen worden ingeschreven in het nationale register. Terwijl al duidelijk is dat de kinderen niet meer terug gaan naar ouders. Er wordt tenminste 6 maanden gezocht naar een oplossing binnen de biologische familie, maar dit kan ook twee à drie jaar duren. De sociale dienst wil alle mogelijkheden bekijken of het kind nationaal kan worden geplaatst. Daarna pas internationaal. ANIDO vindt dat de procedure heel langzaam verloopt en de kinderen hierdoor alleen maar ouder worden voordat ze in aanmerking komen voor adoptie (gesprek adoptiebureau WCA). Vergunninghouder bevestigt anno 2021 dat het lang duurt voordat een kind in aanmerking komt voor adoptie. Een kind is vaak al een jaar tot anderhalf jaar bekend in het kinderbeschermingssysteem. Dit maakt dat kinderen al ouder zijn en veel hebben meegemaakt voordat er tot adoptie kan worden overgegaan (VGH).

-Jeugdbeschermingsstelsel

Jaarlijks worden 2000 kinderen van hun gezin gescheiden. Totaal zijn er meer dan 11.000 kinderen die gescheiden leven van hun gezin in Bulgarije. Tot de meest kwetsbare groepen kinderen (volgens UNICEF), behoren de kinderen van 0 tot 3 jaar, gehandicapte kinderen en adolescenten, achtergelaten kinderen, kinderen die opgroeien in armoede en te maken hebben met sociale uitsluiting, slachtoffers van geweld, kinderen en adolescenten die geen toegang hebben tot onderwijs, kinderen die in aanraking komen met justitie en vluchtelingenkinderen, met name de alleenstaanden. De CIA beschouwt Bulgarije als herkomst- en bestemmingsland voor de sekshandel waar voornamelijk vrouwen en kinderen slachtoffer zijn. Ondanks de inspanningen van Bulgarije om zijn wetgeving en beleid af te stemmen op het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK), blijven er nog veel uitdagingen, aangezien er een gebrek is aan een duidelijke verdeling van verantwoordelijkheden, coördinatie van activiteiten, gedetailleerde planning (inclusief monitoring) en overleg. Er is een tekort aan personeel, slechte materiële middelen en een hoog verloop van maatschappelijk werkers die onvoldoende mogelijkheden hebben qua beroepsnormen, opleiding en supervisie (ISS).

Wanneer alle mogelijkheden voor het kind om in een gezinsomgeving op te groeien zijn uitgeput, kan het worden geplaatst in een maatschappelijke opvangvoorziening (groepswoonruimten voor kinderen met of zonder handicap, crisiscentra en transitiehuizen) of in gespecialiseerde instellingen (tehuizen voor kinderen zonder ouderlijke zorg en kindertehuizen voor medische en sociale zorg). Kinderen uit minderheidsgroepen zoals Roma-kinderen en gehandicapte kinderen lopen het grootste risico om uit huis te worden geplaatst. Er is een gebrek aan goede voorzieningen om gezinnen met een gehandicapt kind te ondersteunen. Andere factoren die meespelen bij het risico op uithuisplaatsing zijn stigmatisering of vooroordelen, vroege zwangerschappen en kindhuwelijken in sommige Roma-gemeenschappen.

Cijfers van het European Platform for Investing in Children (EPIC) tonen aan dat in de EU Bulgarije het hoogste aantal kinderen heeft dat opgroeit in armoede en te maken heeft met maatschappelijke uitsluiting. Het gaat om meer dan 40% van de kinderen van 0-17 jaar. (ISS).

-Vergunninghouder benoemt dat het qua kindbeschermingswetgeving heel goed is geregeld in Bulgarije. In de praktijk werken administratieve procedures echter vertragend. Een kind is een jaar tot anderhalf jaar bekend in het kindbeschermingssysteem voordat een kind beschikbaar komt voor interlandelijke adoptie. Dit maakt dat kinderen al ouder zijn en veel hebben meegemaakt voordat er tot adoptie kan worden overgegaan (VGH).

Sinds 2016 zijn er stappen gezet om preventieve programma's te ontwikkelen, het oprichten van gezinsgerichte opvang, het sluiten van instellingen, het omvormen van tehuizen naar zelfstandige woonvoorzieningen voor adolescenten en het ontwikkelen van sociale en medische voorzieningen voor kinderen met een handicap.

De in 2019 aangenomen 'Social Services Act', waar de NGO-sector betrokken is, regelt het aanbod van verschillende vormen van hulpverlening die uithuisplaatsing moeten voorkomen. De wet voorziet in de oprichting van een agentschap, die toezicht houdt op de (uitvoering van) sociale dienstverlening en het monitoren van de prestaties op nationaal niveau. Ook relevant is het vaststellen van een deadline (2021) voor de sluiting van alle medische en sociale verzorgingstehuizen voor kinderen. Voor tehuizen voor kinderen van 0-3 jaar zonder handicap is men daar in 2018 mee begonnen. De 'Social Services Act' is echter vertraagd door haatcampagnes door informele groepen die de noodzaak van maatschappelijke organisaties in twijfel trekken. Uiteindelijk is de wet op 1 juli 2020 in werking getreden (ISS).

In 2019 zijn er amendementen aangenomen bij de 'Child Protection Act' gericht op het bieden van tijdige en gerichte ondersteuning van kinderen en hun ouders door bevoegde autoriteiten, met als uiteindelijk doel te voorkomen dat kinderen worden achtergelaten. Deze amendementen stellen dat kinderen alleen buiten het gezin mogen worden geplaatst na een rechterlijke beslissing en in zeer extreme gevallen van geweld, verwaarlozing en schending van het belang van het kind. In september 2018 is begonnen met de uitvoering van het tweejarige door de EU gefinancierde project alle ouderwetse instellingen voor kinderen te sluiten en kinderen te voorzien van individuele zorg van betere kwaliteit. Daarvoor wordt een nieuwe -sociale infrastructuur gebouwd, waarin gezinsgerichte zorgalternatieven en community-based diensten centraal staan. Hoewel UNICEF in 2019 meldt dat alle grote instellingen voor kinderen met speciale behoeften al zijn gesloten, zijn sommige instellingen voorzieningen voor volwassenen geworden, aangezien de kinderen die erin werden geplaatst meerderjarig werden. Waar de overige kinderen naartoe zijn verplaatst, is niet altijd duidelijk.

De NGO 'Disability Rights International' (DRI) heeft in 2019 een rapport uitgebracht dat inhumane en gevaarlijke omstandigheden beschrijft van kinderen in Bulgaarse tehuizen. De belangrijkste conclusie van het rapport was dat de tehuizen voor gehandicapte kinderen nog steeds als instituten functioneren in nieuwere en kleinere gebouwen. Zij wijzen erop dat Bulgarije de verplichting heeft om te zorgen dat kinderen in gezinsverband kunnen opgroeien (familie of pleegzorg) en niet in tehuizen (ISS).

-In 2019 werd geconstateerd dat er weliswaar een toename was van kinderen die in pleeggezinnen opgroeien in plaats van in tehuizen maar er was ook sprake van een groot aantal pleeggezinnen waar geen kinderen geplaatst waren. Daarnaast was een belemmering in het pleegzorgstelsel dat het niet mogelijk was om pleegouders als zodanig in dienst te nemen; zij moesten via burgerlijke contracten worden aangesteld waardoor ze bepaalde uitkeringen mislopen. Tot slot waren geen gemeenschappelijk financiële normen voor pleegzorg vastgesteld (ISS).

Met betrekking tot de introductie van nieuw beleid ter bevordering van de vooruitgang in sociale voorzieningen en kindbescherming, hebben de verschillende NGO's in het veld herhaaldelijk hun bezorgdheid geuit over het aanhoudende uitstel van de inwerkingtreding en stopzetting van de *Strategy For the Child 2019-2030* en *the National Program for Child Protection*. Er is nog steeds een groot risico dat kinderen worden achtergelaten en in formele zorg worden geplaatst in plaats van dat ze worden ondersteund om in hun gezin te blijven.

Er zijn stappen gezet door Bulgarije om de nationale en interlandelijke adoptieprocedures te versterken en in lijn te brengen met het Haags Adoptieverdrag. Er blijven verbeterpunten zoals de

wijze van voorbereiden van kinderen op de adoptie; begeleiding tijdens de proefperiode en na de adoptie; reguleren, registreren en toegang tot afstammingsgegevens en het bevorderen van nationale adoptie van Roma kinderen (ISS).

- Procedures

- *Afstand*

Ouders worden goed geïnformeerd. Wanneer een kind uit huis wordt geplaatst wordt eerst onderzocht of het kind bij familie kan opgroeien. Als dat niet kan wordt hij in een pleeggezin, in een kleine woonvoorziening of in een tehuis geplaatst. In principe moet een ouder instemmen met de adoptie. Een kind kan geadopteerd worden zonder toestemming van ouders indien een kind verlaten is of indien een ouder geen goede zorg draagt voor het kind en zijn ouderlijk gezag niet goed uitoefent. Kinderen die niet meer bij hun biologische ouders wonen, kunnen in het adoptieregister worden geplaatst na zes maanden, indien de ouder niet zijn best heeft gedaan om het kind terug te krijgen (WCA).

Wanneer een ouder eenmalig contact zoekt, gaat de termijn van zes maanden opnieuw lopen (ANW).

Toetsing

De rechtbank informeert de ouders over de gevolgen bij de uithuisplaatsing. De betreffende paragraaf uit de 'family code' (wetgeving) wordt voorgedragen. Dus: alle ouders zijn op de hoogte van wat de procedure is. De sociale dienst is verplicht om de uitspraak aan ouders te overhandigen. En ze doen er ook daadwerkelijk alles aan om deze uitspraak te overhandigen. Ouders kunnen in bezwaar tegen deze uitspraak.

Pas wanneer alles is geprobeerd komt het kind in het register voor lokale adoptie. Aan het eind van de zes maanden worden ouders opnieuw geïnformeerd. De maatschappelijk werker gaat daarvoor naar ouders toe. Wanneer ouders niet meer op het betreffende adres zijn, wordt ook op vorige adressen gezocht. Indien ouders niet gevonden worden, dan wordt het formulier op het laatste adres achtergelaten.

Bij nationale adoptie wordt een speciale Council betrokken. Er worden ouders voor het kind gezocht en niet andersom. Voor ieder kind worden ongeveer drie à vijf aspirant adoptiefouders bekeken. De beslissing tot adoptie wordt genomen door een stemming, twee derde van de council moet akkoord gaan. Nadat een beslissing is genomen door de council, maar voordat de rechter de adoptie heeft uitgesproken, kan de biologisch familie nog steeds van zich laten horen. De rechter kan altijd beslissen om de adoptie niet uit te spreken, wanneer deze denkt dat er iets mis is gegaan in de procedure. Indien na zes maanden geen lokale adoptiefouders worden gevonden, worden de kinderen eerst op de website geplaatst, zodat lokale adoptiefouders hier alsnog op kunnen reageren. Bulgaarse adoptiefouders reageren met name op jonge, gezonde en Bulgaarse kinderen. Oudere kinderen (boven zeven jaar) en kinderen met special need worden over het algemeen niet lokaal geplaatst. Dan wordt het kind aangeboden voor interlandelijke adoptie (gesprek sociale dienst Bulgarije WCA).

Indien ouders hun best doen voor re-integratie, kunnen de kinderen terug worden geplaatst, ook wanneer de kinderen al in het adoptieregister staan. Op dat moment worden alle procedures voor adoptie stil gelegd.

Wanneer de interlandelijke procedure al loopt, verlangt het ministerie van de sociale dienst een up-to-date visie over wat het beste is voor het kind. Het is zo dat totdat de rechtbank een definitieve adoptie-uitspraak heeft gedaan, de procedure nog kan worden teruggedraaid. De rechtbank wil alle sociale rapportages in zijn bezit hebben om tot een uitspraak te komen. Hier moet de hele geschiedenis van het kind in staan en heel helder worden dat er geen andere opties zijn dan interlandelijke adoptie (gesprek Ministerie Bulgarije WCA).

Siblings moeten samen worden geadopteerd, behalve als ze zes maanden na inschrijving in het register adoptie niet samen konden worden geadopteerd en als hun belang een dergelijke vereiste niet oplegt. Siblings worden samen geadopteerd als er een emotionele relatie tussen hen bestaat (ISS).

- *Afstammingsinformatie*

Een kind kan na zijn 16^e jaar een verzoek indienen bij de rechtbank om toegang te krijgen tot afstammingsinformatie. Dat wordt toegewezen als daar belangrijke redenen voor zijn. In de praktijk blijkt dit een complexe, zo niet onmogelijke procedure. Eind 2020 was er een procedure aanhangig bij de Supreme Court of Cassation om duidelijkheid te krijgen over de uitleg van het begrip belangrijke redenen (ISS). Het is de Ca IKA niet bekend of er al uitspraak is gedaan en zo ja, of de procedure daardoor toegankelijker is geworden.

-

-Risico op corruptie

-Bulgarije scoort 44/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 69^e plaats van de 180 landen (TCI).¹²

-

-Kosten

Er zijn maximum bedragen vastgelegd. Er hoeft niet aan de staat betaald te worden.

Samenwerkingsprojecten en donaties zijn niet toegestaan. (ISS)

De kosten bedragen ongeveer €8000 (2017).

Aandachtspunten vanuit dagelijkse praktijk Ca IKA

Adoptabele kinderen zijn regelmatig Roma-kinderen. De Ca IKA ziet dat siblings apart van elkaar adoptabel worden. Hierdoor worden kinderen niet altijd in hetzelfde gezin geplaatst.

De Ca IKA ziet dat er bij kinderen uit Bulgarije vaker sprake is van Foetaal Alcohol Syndroom (FAS).

Voor een goede matching is veel informatie over het kind en zijn herkomst/omstandigheden nodig (artikel 16 HAV). Bulgarije levert echter beperkte informatie waarbij ze zich beroepen op privacy.

¹² De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

De Filipijnen

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, april 2020 (ISS), landeninformatie HCCH (HCCH) Factsheet Ca IKA 2017 (FCA), , Transparency Corruption Index 2020 (TCI), Site Wereldkinderen (WK)

Subsidiariteitsbeginsel

Een kind kan adoptabel worden verklaard als het langer dan drie maanden door de ouders verlaten is. Gedurende deze periode worden er oproepen gedaan in de krant en op radio en TV om de biologische ouders te vinden (FCA).

Het subsidiariteitsbeginsel is in wetgeving vastgelegd. Interlandelijke adoptie wordt gezien als een laatste redmiddel. Nationale adoptie wordt gepromoot zodat het kind zijn sociale en culturele identiteit kan behouden. Ook is de overheid bezig om procedures voor nationale adoptie te stroomlijnen zodat kinderen sneller permanent geplaatst kunnen worden. Tot slot spannen de Filipijnen zich in om nationale adoptiefouders te vinden voor siblings, oudere kinderen en kinderen met forse gezondheidsproblemen of handicaps (ISS).

-Maatschappelijke aandachtspunten

-

Jeugdbeschermingsstelsel

De Filipijnen heeft een actieve beleidsagenda om armoede te bestrijden, jeugdhulp te ontwikkelen en ouders te ondersteunen.

Om verwaarlozing en achterlating te voorkomen heeft het ministerie: 'Department of Social Work and Development' (DSWD) een uitgebreid programma voor kindbescherming ontwikkeld. Dit behelst het beschermen van kinderen, uithuisplaatsing, bieden van therapeutische interventies en het bevorderen van terugplaatsing. Er wordt ook ingezet op gezondheid, opleiding, hulp bij levensonderhoud en werkgelegenheid. Wetgeving, beleid en uitvoeringsprogramma's zijn ontwikkeld om residentiële opvang en community based opvangsettings op te zetten.

Sinds 2012 is het departement bezig om het pleegzorgsysteem te versterken. Van 2017 tot 2019 waren er 2.187 erkende pleegouders goedgekeurd door het Ministerie 'Department of Social Work and Development' (DSWD), terwijl 2.636 kinderen in pleeggezinnen werden geplaatst. In dezelfde periode nam ook het aantal kinderen in gespecialiseerde residentiële instellingen toe. Er zitten nog steeds veel meer kinderen in residentiële instellingen dan in pleeggezinnen. De kwaliteit van de residentiële instellingen is flink verbeterd.

-

Er blijven vragen over het toezicht op sommige particuliere residentiële instellingen die onder de radar blijven. Ook blijven er vragen over de middelen die worden toegekend om het pleegzorgsysteem verder uit te breiden. ISS concludeert dat als er voldoende geïnvesteerd wordt, het aantal kinderen in instellingen zal afnemen en een toenemend aantal geplaatst kan worden in pleeggezinnen of community based opvang dat naar internationale standaarden is ingericht (ISS).

-

-Procedures

-Afstand

Wanneer (een) biologische ouder(s) afstand doet/doen van een kind, dient er een 'Deed of Voluntary Commitment (DVC)' te worden ondertekend. Daarmee wordt de zorg voor het kind overgedragen aan het DSWD (FCA).

Voor de ondertekening worden ouders voorgelicht over hun mogelijkheden om het kind te houden en gebruik te maken van diensten en hulp, gebruik maken van tijdelijke opvangregelingen zoals pleegzorg of afstand doen van het kind voor adoptie.

Als voor afstand wordt gekozen, wordt counseling ingezet. Counseling wordt gegeven in de taal en op de manier die begrijpelijk is voor de biologische ouders. Hierin wordt gesproken over:

- de implicaties van het doen van afstand, het verlies van ouderlijke rechten over het kind en in de regel over het verlies van contact met het kind.
- het belang van het verstrekken van relevante informatie over het kind, zijn eigen medische geschiedenis en familieachtergrond;

- de mogelijkheid dat het kind voor adoptie binnen de Filipijnen of in het buitenland wordt geplaatst;
- de mogelijkheid dat er in de toekomst op eigen initiatief of op initiatief van het kind contact wordt gelegd tussen ouder en kind wanneer het kind meerderjarig wordt (18 jaar)
- het recht om terug te komen op de beslissing om afstand te doen binnen 3 maanden na ondertekening van de DVC. Door de executie van de DVC wordt het ouderlijk gezag beëindigd en wordt het gezag overgedragen aan de staat.

Een kind kan ook door DSWD adoptabel worden verklaard wanneer het gezag van ouders (administratief of juridisch) is beëindigd wegens substantiele of herhaaldelijke verwaarlozing, mishandeling of incompetentie van ouders of wanneer het kind langer dan drie maanden verlaten is en de familie is niet gevonden (ISS).

Toetsing

De Intercountry Adoption Board (ICAB) is aangewezen als Centrale autoriteit voor de interlandelijke adopties. DSWD is de bevoegde autoriteit voor nationale adopties en deze beslist over de adoptabiliteit van het kind. Wanneer verzocht wordt een kind adoptabel te verklaren door DSWD dient het dossier bewijsstukken te bevatten waaruit blijkt wat er gedaan is om de familie van het kind te vinden (ISS). DSWD beslist of het kind interlandelijk geadopteerd wordt. ICAB heeft mogelijkheden om hieromtrent aanvullende documentatie/informatie te op te vragen (HCCH).

De rechtbank is de bevoegde instantie om het gezag van ouders te beëindigen wanneer er sprake is van verwaarlozing of mishandeling (ISS).

Voor de matching wordt uitgebreide rapportage over het kind opgesteld door bevoegde maatschappelijk werkers. Deze rapportage bevat informatie over zijn juridische status, plaatsingsgeschiedenis, psychologische, sociale, spirituele, medische, etnisch-culturele achtergrond en die van zijn of haar biologische familie. Dit dient als basis voor het bepalen van de meest geschikte plaatsing. Het rapport bevat een advies van de maatschappelijk werker over de meest geschikte opvang voor een kind. Als het rapport ouder is dan 6 maanden wordt er een update gemaakt. In 2018 is een handleiding voor maatschappelijk werkers geïntroduceerd om de werkwijze te verbeteren. Tevens zijn maatregelen genomen om het adoptieproces te versnellen zodat een kind niet onnodig lang in onzekerheid verkeert over zijn toekomst (ISS)

ICAB stuurt 5 tot 10 passende dossiers van aspirant adoptiefouders naar de maatschappelijk werker van het kind. Deze kiest op basis van de specifieke behoeften en achtergrond van het kind twee best passende families en presenteert deze families aan de Intercountry Adoption Placement Committee (ICPC). Dit comité adviseert dan de best passende familie aan ICAB. ICAB beoordeelt de afwegingen van ICPC en beslist over het advies. Als het matchingsvoorstel wordt geaccepteerd tekenen alle aanwezige leden van ICAB het 'Certification of Approval of Placement' (ISS).

De adoptiebeslissing wordt definitief door uitspraak van de rechtbank in het ontvangende land (HCCH).

-

-Afstammingsinformatie

Geadopteerde heeft toegang tot afstammingsinformatie. Een aanvraag kan worden ingediend door

- de meerderjarige geadopteerde met een schriftelijke machtiging van ICAB;
- de adoptieouders als de geadopteerde nog minderjarig is of onder voogdij staat met bewijs van de noodzaak van de informatie door een arts of psycholoog of
- op bevel van de rechter of bevoegde ambtenaar wanneer dat nodig is in een administratieve, gerechtelijke procedure of als een andere ambtenaar de identiteit van de ouder(s) of van de omstandigheden rond de geboorte van het adoptiekind of de naaste verwanten moet vaststellen in geval van overlijden van de adoptant.

Biologische familie heeft geen toegang tot informatie zonder de toestemming van de geadopteerde. De geadopteerde en het adoptiegezin krijgen begeleiding bij het proces. Daarnaast wordt er begeleiding geboden aan de biologische ouders en de directe gezinsleden om de verwachtingen te temperen en de verwachte problemen bij het uitvoeren van de zoektocht op te lossen.

-Risico op corruptie

-De Filipijnen scoren 34/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staan op de 115^e plaats van de 180 landen (TCI).¹³

-

-Kosten

De totale kosten bedragen ongeveer € 22.000 (WK).

Aandachtspunten vanuit dagelijkse praktijk Ca IKA

De Ca IKA heeft goede ervaringen met adopties uit de Filipijnen. Er is voldoende informatie en de procedures zijn transparant. Bij aanvullende vragen wordt snel gereageerd. In individuele zaken worden geen specifieke dilemma's gesignaleerd. Er is echter geen recent werkbezoek geweest.

¹³ De Transparency Corruption Index loopt van 0 tot 100 waarbij 0 staat voor heel erg corrupt en 100 voor helemaal niet corrupt. Ter vergelijking: Nederland scoort 82/100 en staat 8^e op de lijst van 180. Nederland is 2 plaatsen gedaald sinds 2012.

Taiwan

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, april 2018, Factsheet Ca IKA 2019 (FCA), Werkbezoek Ca IKA 2019 (WCA), Transparency Corruption Index 2020 (TCI), Site Stichting Meiling (Meiling)

Subsidiariteitsbeginsel

Taiwan geeft prioriteit aan nationale adoptie boven interlandelijke adoptie, zowel in regelgeving als in de praktijk (ISS).

De autoriteiten hebben een platform ontwikkeld voor adoptie binnen het gebied (hierna: binnenlandse adoptie). Dit is een website waarop de gegevens van adoptabele kinderen worden geplaatst om binnenlands geadopteerd te worden. Zijn er binnen 45 dagen geen adoptiefouders in Taiwan gevonden dan kan het kind interlandelijk geadopteerd worden. Er wordt dan een certificaat afgegeven waarop staat dat binnenlandse adoptie maar niet haalbaar is gebleken. De Ca IKA checkt het subsidiariteitscertificaat. Het platform voor binnenlandse adoptie is een mooi initiatief, maar geeft tegelijk een passieve invulling aan het subsidiariteitsbeginsel. De autoriteiten zouden actiever kunnen zijn in het promoten van binnenlandse adoptie, maar laat dit in hoofdzaak aan de Taiwanese vergunninghouders over. Tijdens het werkbezoek is toegezegd dat het Nederlands Trade and Investment Office hier bij het Ministerie in Taiwan aandacht voor zal vragen. De Taiwanese vergunninghouders zijn wel actief met het promoten van binnenlandse adoptie (WCA).

-Maatschappelijke aandachtspunten

Cultuur speelt een rol als het gaat om redenen om een kind niet in Taiwan te plaatsen (taboe op ongehuwd moederschap en nadruk op de bloedlijn). Economische motieven spelen ook een rol. Vrouwen zijn onafhankelijker geworden, hebben een baan en zijn minder geneigd een kind te hebben, laat staan dat ze bereid zijn een kind van een ander op te voeden. Voor kinderen vanaf drie jaar is weinig tot geen belangstelling in Taiwan. Ook het feit dat afstandsouders een drugsverleden of een verleden van criminaliteit of een mentale aandoening hebben, schrikt adoptiefouders af. Het is moeilijk om binnenlandse adoptiefouders te vinden voor kinderen met special needs.

De stem van de moeder speelt een grote rol in de matchingsprocedure. Zij kan aangeven dat ze niet wil dat het kind binnenlands geadopteerd wordt, hetgeen schuurt met het subsidiariteitsbeginsel. De wet vereist echter de 45-dagen periode op het platform, hetgeen dan aan de moeder wordt uitgelegd. Wanneer er wel binnenlandse aspirant-adoptiefouders beschikbaar zijn, heeft de moeder een beslissende stem en kan zij beslissen het kind toch interlandelijk te plaatsen. Ook wanneer er meerdere buitenlandse aspirant-adoptiefouders in aanmerking komen voor opname van het kind heeft zij een beslissende stem. Deze invulling van het subsidiariteitsbeginsel heeft raakvlakken met de procedure in de VS (WCA).

Vergunninghouder geeft aan dat dit een theoretisch verhaal is. In de praktijk is het de afgelopen 10 jaar niet of nauwelijks voorgekomen dat een moeder interlandelijke adoptie heeft gekozen boven nationale adoptie (Meiling).

Er is een hoog aantal binnenlandse adopties in vergelijking met interlandelijke adopties (ISS)

-Jeugdbeschermingsstelsel

De laatste decennia heeft Taiwan een snelle economische groei doorgemaakt waardoor er weinig armoede is. Volgens schattingen leefde in 2012 slechts 1,5% van de totale bevolking onder de armoedegrens en bedroeg het werkloosheidspercentage in 2017 3,8% (ISS).

De kinderopopulatie (0 tot 14 jaar) in Taiwan bestaat uit ongeveer 2,8 miljoen kinderen. De belangrijkste reden voor scheiding tussen ouder en kind lijken verschillende soorten misbruik te zijn, waaronder verlaten, fysieke of mentale mishandeling, seksueel misbruik en verwaarlozing. In 2013 werden 189 kinderen (waaronder een minderheid van baby's) als vondeling geregistreerd, 106 in 2014 en 90 in 2015. Het aantal verwaarloosde kinderen bedroeg 1810 in 2013, 1249 in 2014 en 1252 in 2015. Het gebied heeft onder meer te maken gehad met een groot aantal gevallen van kindermishandeling (meer dan 16 000 gemelde gevallen in 2013), een hoog aantal zelfmoorden en zelfmoordpogingen onder kinderen, een heersende sociaal-culturele houding die kinderen belemmert om veilig naar school te gaan en veilig deel te nemen aan hun omgeving, gevallen van staatloze kinderen (vooral kinderen van migrantenmoeders en onbekende vaders), kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd, illegaal weggenomen/vermiste kinderen, tienerzwangerschappen en kinderarbeid. Vanwege het grote aantal gevallen van

kinder mishandeling hebben de autoriteiten 24 uur per dag een gratis hulplijn voor advies opgezet die kinder- en jeugdbeschermingsdiensten aanbiedt. Tevens is er een verplicht meldingsmechanisme, met name voor medisch personeel, maatschappelijk werkers, opvoeders of andere professionals.

De autoriteiten van Taiwan hebben verschillende initiatieven en programma's ontwikkeld om scheiding van ouder en kind te voorkomen. Ondanks deze inspanningen benadrukken de NGO's de noodzaak van een alomvattend actieplan voor kinderrechten. Dit plan moet zich richten op de bevordering van het maatschappelijke bewustzijn van het IVRK onder professionals, de oprichting van een centrale instantie om de coördinatie te vergemakkelijken om het huidige gefragmenteerde kindbeschermingssysteem te verbeteren en om de overmatige werkdruk en werkomstandigheden van maatschappelijk werkers in de kindbescherming te verbeteren. De NGO's benadrukken verder het belang van preventiemaatregelen en verdere promotie van netwerkplaatsing, aangezien het aantal kinderen in tehuizen nog steeds hoog is. De wet kent een bepaalde volgorde voor alternatieve zorg: eerst wordt gekeken naar 'guardian families', dan naar netwerkplaatsing, dan naar pleeggezinnen en tot slot naar instellingen.

Procedures

Het Haags adoptieverdrag geldt niet voor Taiwan, maar de uitgangspunten van het verdrag zijn goed geïmplementeerd in eigen wetgeving en uitvoeringspraktijk van het gebied (WCA).

- Afstand

Adoptabele kinderen zijn verlaten kinderen (ongewenst door hun moeder of bijvoorbeeld buiten het huwelijk geboren), kinderen van wie de ouders overleden of vermist zijn en kinderen die vanwege een gerechtelijk bevel van hun ouders zijn gescheiden. De belangrijkste redenen voor adoptie van een kind zijn: geboorte vanuit een buitenechtelijke relatie, alleenstaand ouderschap, financiële moeilijkheden en het onvermogen van een ouder om te voorzien in opvoeding en onderwijs (ISS). Op het ongehuwde moederschap rust een groot taboe. Voor jonge meisjes die nog op de middelbare school zitten of studeren, is er vaak geen andere keus dan om hun kindje af te staan voor adoptie. Ook oudere moeders (boven de 40 jr) hebben het in Taiwan vaak erg moeilijk, wat ook een reden kan zijn het kind af te staan. Verder lijkt de sociale problematiek ten gevolge van drugsgebruik de laatste jaren toe te nemen. Ook psychiatrische/psychische problemen kunnen er toe leiden dat een geboortemoeder niet in staat is zelf voor haar kind te zorgen. Een andere reden kan zijn dat het kind geboren is met een zichtbare afwijking (bv. een schisis). Dit ligt in Taiwan vaak nog erg gevoelig (FCA).

Onderzoek naar de motivatie en het beslissingsproces van de afstandsouders maakt deel uit van de adoptieprocedure. Er wordt hulp en begeleiding geboden om ervoor te zorgen dat een kind toch in het eigen gezin of omgeving kan opgroeien. Bij het indienen van een adoptieverzoek bij de rechtbank moet een afstandsverklaring in het dossier zitten (ISS).

Toetsing

Taiwan moet gecompliceerd worden met de wijze waarop kinderrechten worden gehandhaafd in adoptieprocedures. ISS maakt daarbij de kanttekening dat er 1) weinig informatie is over de criteria waaraan het personeel dat verantwoordelijk is voor de matching, moet voldoen en 2) de criteria voor adoptabiliteit onvoldoende helder omschreven zijn (ISS). In 2019 concludeert de Ca IKA dat de rechtbankprocedure zeer grondig is; zowel de afstandsouders als de adoptiefouders moeten ter zitting verschijnen. Als de rechter twijfels heeft over de matching, wordt er een zgn. cross match gevraagd waarbij een andere vergunninghouder meekijkt. Vanwege de werkdruk voor de rechters zal de procedure in de toekomst worden afgedaan door 'judicial officers'. Dit kan de grondigheid van de procedure beïnvloeden. Daarentegen blijft de rechter de beslissing van de 'judicial officer' controleren. Er is een apart informatiecentrum (het Child and Juvenile Adoption Information Center) dat tot doel heeft om aan aspirant-adoptiefouders in Taiwan informatie te verstrekken over de procedure van adoptie (WCA).

Vergunninghouder meldt dat anno 2021 de procedure door de rechtbank wordt behandeld en niet door 'judicial officers' (Meiling).

Bij subsidiariteit wordt de matchingsprocedure beschreven.

Afstammingsinformatie

Het Child and Juvenile Adoption Information Center de taak dossiers en adoptiegegevens op te slaan en te bewaren, inzage te verlenen in de dossiers aan geadopteerden en hen te begeleiden bij hun zoektocht naar hun roots. Ook de tehuizen ondersteunen bij zoektochten naar roots. In 2019 werd door een tehuis aangegeven dat 78% van de zoektochten succesvol waren. Alleen bij oude en onvolledige dossiers slaagt de zoektocht soms niet. (WCA)

-Risico op corruptie

-Taiwan scoort 65/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat daarmee op de 28^e plaats van de 180 landen/gebieden (TCI).

-

-Kosten

De autoriteiten hebben in wetgeving laten vastleggen dat de kosten die aan aspirant-adoptiefouders worden berekend, aan een maximum zijn gebonden (WCA).

De totale kosten bedragen ongeveer € 16.000 (Meiling).

Aandachtspunten vanuit dagelijkse praktijk Ca IKA

De procedures zijn op orde in Taiwan.

Thailand

Gebruikte bronnen: Rapportage ISS, december 2018, Werkbezoek Ca IKA 2019 (WCA), ,
Transparency Corruption Index 2020 (TCI), Site Wereldkinderen (WK), ervaring Ca IKA (CA)

Subsidiariteitsbeginsel

-
- Hoewel het niet wettelijk vastgelegd is, wordt het subsidiariteitsbeginsel wel gehanteerd in Thailand (ISS). Onderzocht wordt of het kind binnen familie of binnen eigen district geplaatst kan worden. Als dat niet kan dan wordt eerst gezocht naar adoptie binnen Thailand. Als daar geen mogelijkheden toe zijn dan mag er een internationaal gezin gezocht worden voor het betreffende kind (WCA).
-
- Alvorens besloten wordt om een kind interlandelijk te plaatsen worden andere mogelijkheden onderzocht. Met name wordt gekeken of de kinderen binnen de eigen familie opgevangen kunnen worden. Als dat niet kan dan is interlandelijke adoptie een mogelijkheid. De Thaise bevolking is over het algemeen niet snel geneigd een kind op te nemen waarmee geen familierelatie is. Culturele aspecten spelen daarbij een rol. Als een kind zonder familierelatie na opnemings in een gezin ontspoord, wordt de oorzaak vaak snel gezien als het ontbreken van een genetische verbinding met de adoptiefouders. De oorzaak wordt dan gezocht bij de biologische ouders. Als het gaat om familie adoptie is dit anders. Save the Children promoot opvang van kinderen door eigen familie. Mochten hier geen mogelijkheden voor zijn dan zien zij interlandelijke adoptie als mogelijkheid.
-
- Het Child Adoption Centre (CAC) (de Thaise Ca) en de Thaise vergunninghouder HOLT organiseren bijeenkomsten om het aantal Thaise adoptiefouders te vergroten. Echter, deze bijeenkomsten leveren niet direct veel aspirant-adoptiefouders op (WCA).
-
- Maatschappelijke aandachtspunten
- De Thaise bevolking en overheid zien interlandelijke adoptie als een positief fenomeen. Kinderen opvangen in gezinsverband geniet altijd de voorkeur boven opgroeien in een instelling (WCA).
-
- Wanneer een kind vanuit een buitenechtelijke relatie wordt geboren, wordt er vaak afstand gedaan. Een belaste achtergrond van de biologische ouders zoals criminaliteit of drugs, maakt dat binnenlandse adoptie moeilijker te realiseren is (CA).
-
- Met het CAC is tijdens het werkbezoek uitvoerig gesproken over het belang van volledige dossiers. Opgevallen is dat de dossiers die de Ca IKA krijgt aangeleverd voldoen aan de kwaliteitseisen uit het kwaliteitskader, maar dat de dossiers wel vollediger zouden kunnen. Gebleken is dat de dossiers in Thailand zeer volledig zijn maar dat zij dit niet allemaal in het kinddossier voegen dat naar Nederland gestuurd wordt. Enerzijds is dit om geen onnodige informatie toe te sturen, anderzijds is er een praktisch probleem met betrekking tot de vertalingen. Dit kost veel geld en neemt veel tijd in beslag. Er is afgesproken dat de dossiers zo compleet mogelijk moeten zijn en dat er dus ook een mogelijkheid bestaat dat vereniging Wereldkinderen in opdracht van de Ca IKA extra informatie opvraagt (WCA).

Jeugdbeschermingsstelsel

Volgens UNICEF Thailand worden er elke dag gemiddeld 52 kinderen seksueel, fysiek of psychologisch misbruikt, verwaarloosd of uitgebuit. Gerapporteerde gevallen van geweld tegen kinderen nemen toe. Ziekenhuizen hebben in 2015 vermoedelijk meer dan 10.000 van dergelijke gevallen te behandelen; ongeveer tweederde van die gevallen had betrekking op seksueel geweld – meestal seksueel misbruik van meisjes. Door onvoldoende functioneren van het huidige kindbeschermingssysteem zullen veel incidenten waarschijnlijk niet worden gemeld.

Thailand blijft een land dat te maken heeft met mensenhandel, waarbij zowel sprake is van seksuele uitbuiting als arbeidsuitbuiting. Het nationale beleidskader van Thailand ten aanzien van migrantenkinderen biedt toegang tot geboorteregistratie, toegang tot gratis openbaar onderwijs en toegang tot gezondheidszorg. Er blijven echter lacunes bestaan tussen het beleid en de praktijk

om migrantenkinderen te bereiken. Een in juni 2017 aangekondigde koninklijke verordening zou de positie van migrerende werknemers in Thailand verbeteren, maar het beleid bracht uitdagingen met zich mee met name op het gebied van bescherming van migranten jonger dan 18 jaar (ISS).

In 2015 stelde UNICEF dat Thailand in de 15 jaar daarvoor aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt bij het ontwikkelen van alternatieve zorg voor kinderen in de bredere juridische en beleidscontext van kindbescherming. Er waren echter nog grote uitdagingen op het gebied van de inhoud van het wettelijk kader en de operationalisering in het beleid. Deze situatie was grotendeels te wijten aan de versnippering van het wettelijke en beleidskader voor kindbescherming, wat resulteerde in een onvoldoende gecoördineerde multisectorale aanpak, verwarring van rollen, verantwoordelijkheden en verantwoording op alle niveaus.

In 2017 is door de regering beleid ontwikkeld om kinderen een veilige leefomgeving te bieden. Er is vervolgens geïnvesteerd in capaciteitsuitbreiding in 98 subregio's om de beoordeling en opvolging van kindbeschermingsgevallen te verbeteren (ISS).

Het stelsel was in 2019 op dusdanige wijze ingericht dat niet alle kinderen die hulp nodig hebben, dit daadwerkelijk krijgen. Hulpverlening is vaak op landelijk of provinciaal niveau geregeld, waardoor kinderen die in afgelegen gebieden wonen hier nauwelijks aanspraak op kunnen maken (WCA).

Belangrijkste factoren voor de plaatsing van kinderen in tehuizen zijn verlaten, armoede, onvermogen van ouders om voor het kind te zorgen en gevangenisstraf van de ouders. De terughoudendheid bij het zorgen voor het kind van een onbekende, maakt dat er weinig pleeggezinnen zijn. De meeste kinderen worden in hun eigen familie opgevangen middels 'informal kinship care'. In tehuizen zitten veel kinderen met special needs, waaronder kinderen met HIV en niet nader gespecificeerde of gediagnosticeerde gedragsproblemen (ISS).

Verscheidene overheidsinstanties (waaronder het Department of Social Development and Welfare (DSDW)) en NGO's helpen kinderen in alternatieve zorg of die het risico lopen daarin terecht te komen. De eerste prioriteit is het verlenen van hulp aan kinderen en gezinnen binnen de eigen gemeenschap, waaronder counseling, activiteiten om inkomsten te genereren, geld voor kinderbijslag, hulp voor medische en onderwijskosten, en financiële hulp die het kind in staat stelt binnen de familie te blijven wonen (ISS).

Unicef richt zich in Thailand met name op de versterking van het jeugdbeschermingsstelsel. Unicef werkt er hard aan om verbeteringen te bewerkstelligen op het gebied van jeugdbescherming. Doel van Unicef is om de hulp te krijgen in de districten en subdistricten. Unicef voert campagnes waar voorlichting wordt gegeven over o.a. opvoeding. Verder heeft Unicef een hotline opgericht waar meldingen gedaan kunnen worden over mishandeling etc.

- Unicef werkt nauw samen met de overheid, waaronder het Department of Youth. De relatie tussen hen is goed, hoewel Unicef vaak sneller resultaat wil zien dan de overheid waar maakt.

-

- Net als Unicef zet Save the Children zich in om verbeteringen te bewerkstelligen voor kindwelding. Save the Children heeft een viertal kindbeschermingsprogramma's gericht op het weren van kinderhandel, ondersteuning van migranten kinderen en asielzoekers en verbetering van het jeugdinstelsel (WCA).

-

- Procedures

- Afstand

- Als ouders afstand willen doen van hun kind dan kunnen ze hiervoor onder andere terecht bij het Department of Children and Youth (DCY). Maatschappelijk werkers die werkzaam zijn bij DCY bieden counseling aan ouders die afstand willen doen van hun kind. Er wordt gedurende deze counseling besproken welke mogelijkheden er zijn waarbij altijd eerst gekeken wordt of ouders niet alsnog, met ondersteuning, zelf voor hun kind kunnen gaan zorgen. Als hier geen mogelijkheden zijn dan kan er gekozen worden uit twee opties, te

weten tijdelijk of definitief afstand doen. In het eerste geval is adoptie geen optie. In het tweede geval wordt, na counseling, overgegaan tot het tekenen van definitieve afstand van het kind.

- Ook is het mogelijk dat er afstand wordt gedaan bij de kindertehuizen of de Thaise vergunninghouder. De counseling aan biologisch ouders wordt dan geboden door social workers van die betreffende organisaties. De juridische gronden van het afstand doen worden altijd gecheckt bij een legal council in de betreffende regio. De uiteindelijke afstand wordt altijd weer voorgelegd bij DCY.

- Gedurende de counseling worden de consequenties van het afstand doen uitvoerig besproken. Dit maakt dat de biologische ouders goed op de hoogte zijn van wat zij doen. Het kan voorkomen dat de Directeur Generaal (DG) van DCY nog nader onderzoek gelast als onvoldoende blijkt dat er voldoende counseling is geboden en mogelijkheden onderzocht zijn. Echter, dit komt zeer sporadisch voor.

- Voor wat betreft vondelingen wordt aangegeven dat de politie allereerst onderzoek doet in de omgeving van de vindplaats van het kind. De politie stelt hierover een rapport op en overhandigt dat aan DCY. Vervolgens onderzoekt DCY nader door onder andere advertenties te plaatsen in de kranten en zelf onderzoek te doen in de betreffende dorpen/regio. Hiervan wordt een verslag opgemaakt dat wordt voorgelegd aan de DG van DCY. De DG besluit uiteindelijk over de adoptabiliteit van het kind (WCA).

- *Toetsing*

- Het CAC valt onder de verantwoordelijkheid van het Ministry of Social Development and Human Security, Department of Children and Youth. Het CAC is – kortgezegd- de Centrale autoriteit op het gebied van onder andere interlandelijke adoptie. Het CAC is opgebouwd uit diverse afdelingen:

- Interlandelijke adoptie afdeling
- Binnenlandse adoptie afdeling
- Pleegzorg afdeling
- Post- placement afdeling

- Het CAC heeft een centrale positie binnen de adoptie-infrastructuur in Thailand. Het CAC heeft zicht op de gehele adoptieprocedure en heeft een belangrijke rol op essentiële punten binnen de adoptieprocedure. Het CAC houdt tevens toezicht op de rest van de keten. Het CAC is een goed georganiseerde organisatie. Door de diverse afdelingen binnen het CAC is er sprake van specialismes die wel op bepaalde momenten samen komen. Het personeel heeft de zaken, voor zover dat beoordeeld kan worden, goed op orde. Door de hiërarchische opbouw van de organisatie is helder wie waarvoor verantwoordelijk is.

- Over het algemeen kan gesteld worden dat deze procedures zuiver en zorgvuldig verlopen. De adoptie-infrastructuur in Thailand is helder. Het CAC neemt een centrale en regisserende rol in en heeft zicht op de wijze waarop procedures verlopen. Het personeel van zowel het CAC en de kindertehuizen (en ook de geaccrediteerde organisatie) weten waar de verantwoordelijkheden liggen en zijn zich goed doordrongen van de uitgangspunten van het Haags Adoptie Verdrag. Procedures worden ook aan de hand van deze uitgangspunten uitgevoerd. Zo wordt voldaan aan de belangrijkste uitgangspunten zoals het subsidiariteitsbeginsel, de wijze waarop afstand wordt gedaan en is er helderheid over de kostenstructuur.

- (WCA).

- De matching vindt plaats door een commissie, samengesteld door het Ministerie. De commissie bestaat uit de directeur van CAC (voorzitter), de hoofdinspecteur van het kindertehuis, maatschappelijk werker, een vertegenwoordiger van het kindertehuis zoals een verzorger of een psycholoog en een secretaris. Als er een goede match is, wordt het kind tijdelijk bij aspirant adoptiefouders ondergebracht. Als de proefperiode goed verloopt,

beslist de CAC over de definitieve adoptie. Adoptie is dus een administratieve procedure en geen juridische procedure (ISS).

-

-Afstammingsinformatie

-Het kind heeft toegang tot afstammingsinformatie. Het CAC heeft een post-placement afdeling. Dossiers worden hier zorgvuldig bewaard en zijn terug te vinden. Ook Roots-vragen worden bij het CAC behandeld. Het CAC is er voorstander van dat geadopteerden hun roots kunnen achterhalen (WCA).

-

Geadopteerde moet volwassen genoeg zijn om toegang te krijgen tot het dossier. Hij krijgt begeleiding van het CAC bij zijn zoektocht naar familie. Adoptief ouders hebben toegang tot het dossier en geadopteerde tussen de 10-18 jaar met toestemming van DCY. Kinderen onder de 10 jaar met doktersverklaring krijgen alleen informatie als er een serieus medisch of mentaal probleem is. De biologische familie kan toegang krijgen met toestemming van DCY. Adoptief ouders krijgen een training om het kind op leeftijds-adequate wijze voor te lichten over zijn herkomst. Ook zijn er specifieke roots-programma's zodat geadopteerde kennis kan nemen van zijn herkomst (ISS).

-

-Risico op corruptie

-Thailand scoort 36/100 op de Transparency Corruption Index 2020 en staat op de 104^e plaats van de 180 landen (TCI).

-

-Kosten

-De kosten voor een interlandelijke adoptieprocedure uit Thailand zijn vastgelegd en gemaximeerd. Omdat het CAC een stevige centrale positie inneemt is er geen ruimte voor betalingen aan derden. De kosten die gevraagd worden zijn alleszins redelijk te noemen en zijn verklaarbaar (WCA).

De totale kosten bedragen ongeveer € 16.000.

-